

Fálun Fofá

法輪佛法

**Fá-magyarázat
az USA-ban**

Li Hongzhi

Tartalom

- 1. FÁ-magyarázat New Yorkban (1997.03.23.)**
- 2. FÁ-magyarázat San Franciscóban (1997.04.06.)**
- 3. FÁ-magyarázat a New York-i összejöveten (1997.03.22.)**

Fá-magyarázat New Yorkban

(1997.03.23)

Egymástól távol a mély óceánok által [elválasztva], nagyon nehéz találkoznom veletek egyszer is. Mindenképpen, bár ti nem láttok személyesen, tulajdonképpen veled vagyok, ameddig műveled magad. Ameddig műveled magad, a végéig viselhetem a felelősséget veled szemben. Ezenkívül minden időben és minden pillanatban óvlak téged. (taps) Ha valaki nem így cselekedne, az azt jelenti, hogy egy heretikus (rossz) Fát terjeszt, rosszat tesz és könnyelműen mennyei titkokat árul el. Természetesen mindezt már megtapasztaltátok a gyakorlatban, ezen a területen nincs szükségem túl sokat magyarázni. Csak ha meg tudom csinálni, akkor mondom, ha nem tudom megcsinálni, akkor nem is mondom. Ebből kifolyólag egész idő alatt nagyon egészséges módon fejlődik a Dáfá.

Mikor utolsó alkalommal találkoztam veletek, nem volt ilyen sok ember. Természetesen, szintén sokan vannak, akik a munkájuk miatt nem jöhetnek. Ez azt jelenti, az utolsó alkalommal való találkozásom óta veletek, újfent sokan rátértek az útra és megkapták a Fát. Hogy ez a Fát gyorsan tud fejlődni és széles körben elterjedni, úgy gondolom, ez a Fát ereje. Ugyanakkor a Fát terjesztése közben a helyes utakon járunk. Ténylegesen is elértük, hogy viseljük a felelősséget a tanítványokkal szemben és a felelősséget a társadalommal szemben; csak akkor célozhatunk meg egy ilyen hatást. Mivel nagyon kevés alkalom van, hogy veletek találkozzam, és nem könnyű, az USA-ba jutni; szükségem van vízumra és kissé körülményes. Ha már egyszer találkozhatom veletek, lehetőleg szeretnék segíteni néhány problémát megoldani. Ha valamilyen kérdéseitek vannak, azokat is feltehetitek. Meg fogom válaszolni őket. Teljesen ki fogjuk használni az időt, hogy segítsünk nektek és néhány nehéz kérdést megválaszoljunk, hogy a Dáfá még jobban fejlődhessen az USA-ban. Tulajdonképpen néhány konkrét dolgról akartam beszélni a tanítványokkal, de néhány jelenlevő már tegnap kapott néhány „extra dolgot”. Mivel valamivel korábban jöttök, néhány kérdésüket tegnap megválaszoltam. De ez nem tesz semmit, ma nem szükséges sajnálkoznod miatta. Ha tegnap nem is kaptál semmit, azért még felteheted a kérdéseket. Megválaszolhatom őket számotokra.

Most kihasználom ezt az időt, hogy a művelés dolgait egyszer elmagyarázzam, vagyis a Fát. Én tudom, hogy ti ebben az időben nagyon gyorsan emelkedtetek, és ezt nagyon gyorsan. Mikor utolsó alkalommal az USA-ból visszamentem Kínába, már mondtam a tanítványoknak Kínában, azt mondtam: Az USA egy nagyon különleges hely. Ott nagyon sok elit-csoport található, mindenekelőtt a kínaiak elitje. Ezeknek az embereknek az alapjuk relatív jó, mély megértésük van a Dáfá számára és relatív gyorsan meg tudják érteni. A szinteket is relatív gyorsan át tudják törni. Ezek a ti kedvező feltételeitek. De megint csak nem kell önelégültek legyetek. Nektek is vannak bizonyos különböző fajta ragaszkodásaitok és akadályaitok, amelyeket le kell győzni, csak azután tudtok még gyorsabban emelkedni.

Így tehát elmagyarázom a betegségkarma kérdését. Ez is egy kérdés, amelyik sok tanítványunkat, akik a Fát nem tanulták mélyrehatóan, mindig is összezavart. Mindenesetre a könyvben már írtam arról, mi művelők hogyan kell eljárjunk a betegségekkel. Egy másik oldalról megvilágítva ezt még egyszer el fogom magyarázni. Tulajdonképpen minket gyakorlókat nem szabad összetéveszteni a hétköznapi emberekkel. Ti tudjátok, a régi időkben alighogy egy ember feladta az otthonát és szerzetes lett, azután az emberek már nem tekintették őt többé egy hétköznapi embernek. Ő már egy félisten volt. Mi is tehát a különbség az emberek és istenek között? Az embereknek érzelmi (emocionális) kötelekeik vannak, és pedig nagyon erős érzelmi kötelekeik. Az emberek a világon csak emiatt az érzelmi kötelekek miatt élnek. Ezek nélkül az érzelmi kötelekek nélkül nem is tudnák a világon élni. Amit szeretsz, amit előnyben részesítesz, ahogyan örülsz, ahogyan haragszol, a családi érzelmi kötelék, az érzelmi kötelék a házastársak között, az érzelmi kötelék a gyerekekhez, hogy ezt szívesen teszed és azt nem, hogy te valamit szeretsz vagy nem stb., mindez az emberi érzelmi kötelekekhez tartozik. Ha ezek az érzelmi kötelekek nem léteznének, akkor többé a hétköznapi emberek társadalma sem létezne. Az érzelmi kötelekek ezen állapotára való tekintettel – mindent, amit az emberek a hétköznapi emberek állapotának megfelelően tesznek, nem nevezhetsz tévesnek. De akkor különböző korok sok embere miért mondta, hogy az emberek összes felismerése téves lenne? Mert azok, akik ilyesmit mondtak, már nem voltak többé hétköznapi emberek. Az embereket már egy másik szintről szemlélték. De ha te a

hétköznapi emberek között vagy, nem mondhatod, hogy téves. Tegnap azt mondtam, hogy ez a társadalma a hétköznapi embereknek nagyon rossz; mégis ez is egyike az egész világegyetem által fentről lefelé átszótt szinteknek, és ez a legalacsonyabb szint; ugyanakkor a kozmikus tulajdonságoknak, a Dáfá-nak egy megtestesülése is a legalacsonyabb szinten. Hiszen az szintén nem megy, ha ezen a szinten hiányoznak az emberek. Az sem lehetséges, hogy minden ember buddhához művelje magát. Az sem lehetséges, hogy az emberi társadalom ne létezzen többé. Éppenséggel így létezik. Csak ez a környezet nagyon különleges, magas szintek embereit képezheti ki. Ha tehát te egy magas szintről szemléled az embereket, akkor az más. Ezért mondtam én, hogy te, mint egy művelő, mindazt, amit láatsz, amivel érintkezésbe kerülsz, és amit megélsz, nem szabad a hétköznapi emberek nézeteivel megítéld. Neked akkor magas mércékhez kell igazítanod magad.

Ha egy hétköznapi ember beteg és nem megy a kórházba és nem vesz be gyógyszereket, ez nem felel meg a hétköznapi emberek alapelveinek, ez nem felel meg az emberi világ alapelveinek. Az emberek nem tudják elfogadni. Ha egy ember beteg, természetesen kell vegyen be gyógyszereket; ha egy ember beteg, természetesen kell menjen kezelésre a kórházba. Az emberek így járnak el ebben a kérdésben, és ez nem téves. De, mint művelő, nem szabad akkor összetévesztened magad egy hétköznapi emberrel. Világosan kifejezve, te már nem vagy ember. Ezelőtt azt mondtam, az embereknek mindenféle érzelmi kötelékeik és vágyódásaik vannak, ők az érzelmi kötelékeknek élnek. Te azon vagy, hogy ezeket lassanként könnyedén vedd, és lassanként lemondj róluk, míg a művelés közben egészen le nem mondasz róluk. Az emberek ezekért élnek, de te nem ezekért élsz, akkor hasonló lehetsz az emberhez? Akkor többé már nem vagy hozzá hasonló. Ha már egyszer így van, akkor miért nem használod a dolgok, saját magad és azoknak a dolgoknak, amikbe ütközöl, a megítélésére a magasabb szintek elveit, amelyek másabbak, mint az embereké? Így van ez. Ezért, ha nekünk művelőknek valahol valami kellemetlenség fordul elő a testünkön – én azt mondtam nektek, hogy ez nem betegség. De az állapot, amit a hétköznapi emberek betegségnek tartanak, hasonlít az állapotra, amelyik akkor fordul elő, mikor a karma egy művelő testéből el van távolítva. A hétköznapi emberek csak nagyon nehezen tudják megkülönböztetni, ezért beszélnek a művelésnél a felismerésről. Ha nem lennének ugyanolyanok [az állapotok], minden ember művelné magát; akkor nem létezne többé felismerés. A testén csak szépet és csodálatosat tapasztalna; még ha egy pici kellemetlenség is merülne fel, olyan formában mutatkozna meg, mint egy istenségnél; vagyis te hogyan gondold, akkor ki nem művelné magát? Mindenki művelné magát. De akkor többé már nem ér semmit, akkor többé már nem is számít művelésnek. Nem is lehet megengedve, ezen a módon művelődni, hiszen többé már nem létezik felismerés. Ezért a művelésnél elkerülhetetlen, hogy ne légy levizsgáztatva az igaz és hamis által, hogy látni lehessen, hogyan jársz el ebben az esetben. Művelőnek tekinted magad vagy egy teljesen normális hétköznapi embernek? Nincs ennél megvizsgálva, hogy ez az ember tudja-e művelni magát? Természetesen, a felszínt tekintve egy teljesen normális embernek tűnsz és hogy nem lennél más, mint egy hétköznapi ember, a valóságban te egy művelő vagy.

Tegnap beszéltem még a művelésről a Fofá-ban. A művelés a világegyetem legnagyobb dolga. Egy ember egy ilyen szintre fog felemelkedni, arhát lesz, bódhiszattva, buddha, taó vagy egy istenség. Egy ember a testén tele karmával egy istenség akar lenni, mit gondolsz te, ez nem egy komoly dolog? Nem teljesen eltökélten kell szemlélned ezeket a dolgokat ezzel a magas mércével és magadtól helyes gondolkodásmódot megkövetelned? Ha te ezeket a dolgokat még mindig a hétköznapi emberek nézeteivel szemléled, akkor vajon te nem vagy csak egy hétköznapi ember? Egy ilyen komoly dolog. Buddhává lehetsz, te azonban még mindig embernek tekinted magad és ezeket a dolgokat még mindig a hétköznapi emberek alapelveivel ítéled meg, akkor ez már nem megy. Akkor ez többé már nem olyan komoly és többé már nem is művelődhet. A buddhák, taó-k és az istenségek nem olyanok, mint ahogyan a mai szerzetesek és a mai emberek gondolják. Ti tudjátok, a buddháknak és az istenségeknek nincsenek érzelmi kötelékeik, mint a hétköznapi embereknek. A hétköznapi emberek gondolkodásmódja sincs meg nekik és a fogalmaik sem, amivel a hétköznapi emberek próbálják megérteni a dolgokat. Teljes egészében egy másik szint gondolkodásmódja az övék. Nincsenek meg nekik az embereknek mindazok a gondolati fogalmai és nézetei a dolgokról. Manapság az emberek elemberiesítették a buddhákat és bódhiszattvákat, emberi érzésekkel látták el őket és emberi ízlés szerint ábrázolták őket. Néhány ember a templomba megy, hogy a Buddhához imádkozzon és füstölőpálcikákat égessen. Nem azért mentek oda, hogy műveljék magukat és tiszteljék a Buddhát,

hanem valamiért könyörögni. Makacsul kérlelik a Buddhát. Gondoljatok csak bele, milyen rossz ez a szív.

Korábban az emberek csak tiszteletből imádkoztak a buddhákhöz. Csak azért jöttek, hogy tiszteljék a buddhákat, imádkozzanak vagy buddhához műveljék magukat, mivel a buddhák nagyszerűek, a buddhák óvják az embereket a makroszkopikus világban, nem arra megy ki, hogy te valamit saját magadnak kérjél. De a mai emberek már nem olyanok. A korábbi emberek helyes, őszinte gondolattal gondoltak a buddhákra, bódhiszattvákra. Csak ha csordultig volt a szívük tisztelettel, mondták ki a „buddha” vagy „bódhiszattva” szót, ők rendkívül pompásnak és nagyszerűnek tartották őket. De a mai emberek nincsenek már így beállítva. Egyszerűen kinyitják a szájukat és már beszélnek is a buddhákról, kedvük szerint beszélnek erről, mintha buddhák és bódhiszattvák függnének az ajkaikon. Ráadásul a buddha-képeket önkényesen mindenhová bevésik és odafestik, ehhez még mindenhová oda is állíthatják. Még Buddha Amitábhának és Máriának, a szentséges Szűz Anyának a szobrait is felállítják a temetőben. Valóban úgy tűnik, mintha az emberek az istenségeknek parancsolnának, hogy felügyeljék a holtakat, mintha az emberek az istenségeknek parancsolnának, hogy ezt vagy azt tegyék. Nem ez az érzés? Gondoljatok csak bele, milyen szentséges és nagyszerű egy istenség. Egyszer int a kezével és az egész emberiséget boldoggá teheti; egyszer int a kezével és az egész emberiséget elpusztíthatja, és te ilyen módon kezeled? Ha nem lett volna könyörületesség bennük az emberek iránt, egy szempillantás alatt nyomtalanul megsemmisíthették volna őket, alighogy az emberek tudatlanságból rosszat tesznek. Csak mióta a mai emberek nem tudják már megérteni ezt, mernek ilyesvalamit tenni. Valójában megrágalmazzák, gyalázzák a buddhákat, úgy ahogyan utolsó alkalommal mondtam. Utolsó alkalommal azt mondtam nektek, hogy az étlapokon még olyasmi is szerepel, mint „Buddha átugorja a falat“. A buddhák nem ragaszkodnak egy bizonyos ízhez. „Alighogy a kedvenc illatát érzi, átugrik ide a fal túlsó oldaláról, hogy egyen belőle“, ez nem a leggonoszabb rágalom a buddhával szemben? Aztán ott van az úgynevezett „arhát fogás“, és és és. Az arhátnek sincs meg semmi a hétköznapi emberek valamilyen meghatározott ízhez való ragaszkodásából. Te azt mondod, az az étel egy fogás, amit az arhát eszik; nem káromlod őt egyenesen? Az ő szemében a hétköznapi emberek étele piszkos, vagyis az ő nézetei teljesen mások, mint az embereké. A pénz és vágyakozások miatt a mai emberek egy ilyen állapotot hoztak létre az istenségekkel és buddhákkal szemben. A buddháknak, taó-knak és istenségeknek nincsenek emberi nézeteik, a hétköznapi emberek gondolkodásmódja nem az övéké. De, úgy, mint ahogyan az előbb mondtam, ha az emberek odamennek, hogy imádkozzanak a Buddhához, nem egy tiszteletteljes szívvel és a művelésre való kívánsággal akarnak könyörögni a Buddhához, ehelyett kérlelik a Buddhát: Áldj meg, hogy fiam szülessen, gazdag legyek, hogy egy szerencsétlenség el legyen távolítva és problémák legyenek megoldva, mindenkinek ezek az érületei vannak. Azonban a buddhák nem törődnek ilyesmivel. A buddhák alapjából váltják meg az embereket. Ha téged úgy hagynának élni, mint egy istenséget, úgy hogy neked egészen kényelmes lenne a hétköznapi emberek között és sok pénzed lenne, de semmi szerencsétlenség, semmi nehézség nem érne, te valóban nem akarnál már buddhához művelődni, te nem is akarnál többé már egy istenség lenni. Te már most egy istenség lennél, milyen kényelmes lenne. De ilyesvalami nem létezhet.

Az ember életről életre termel karmát. A saját karmája vezet nehézségekhez, szenvedésekhez, szomorúságokhoz, pénzhiányhoz és betegségekhez az erre következő életében, illetve ebben az életében. Csak ha kiegyenlítetted a karmádat, kaphatsz boldogságot, és csak akkor lesz újra jó. Ha tehát rosszat tett és nem fizette vissza, akkor ez nem megy. A világegyetemben létezik ez az alapelv. A dolgok az előző életből és a dolgok a következő életből bár úgy tűnnek a szemedben, mintha két különböző emberéi lennének; a valóságban viszont az életedet az összéleted lefolyása alapján ítélik meg. Ha aludtál és utána azt mondod, hogy az, amit tegnap tettél, és az, amit ma tettél, két különböző dolog, és hogy a tegnapi dolgok nem teáltalad lettek csinálva –, minden tőled, egy ember által lett csinálva. Ők ezen a módon szemlélik az életet. Ezért az előbb átvitt értelemben azt akartam mondani, hogy ezt a kérdést nem egy hétköznapi ember nézeteivel kell megvizsgálni. Ha egy hétköznapi ember beteg, éppen hogy gyógyszereket kell bevennie. De, mint művelő –, megint csak nincs úgy, hogy én feltétlenül nem engedem, hogy gyógyszereket vegyél be. De talán nem a művelésről beszélünk? Talán nem a felismerésről? Viszont megint csak nem követelem meg tőled, hogy mindent fel tudjál ismerni. Amilyen sokat tudsz felismerni, olyan sokat ismersz fel. Ha te úgy gondold, hogy nem megy,

„egyszerűen nem tudom levetni ezt a szívet, muszáj továbbra is gyógyszereket szedjek; bár gyakorlok, muszáj mégis gyógyszereket szedjek.“ Hogyan látom akkor én ezt a dolgot? Én csak az alacsony megvilágosodási képessége miatt sajnálom őt. Ezen a vizsgán nem ment át. Tulajdonképpen felemelkedett volna és egy nagy lépést tett volna a beteljesülés felé, de nem tette meg ezt a lépést. Én csak ezért sajnálom őt, de nem mondtam, hogy ez az ember többé már nem csinálhatja meg. Én azt sem mondtam, hogy ez az ember egyáltalán nem művelődhet többé, ha gyógyszereket vett be. Hiszen mivel a megvilágosodási képességről van szó – mindenki más, minden egyes ember veleszületett alapja is más. Csak ha megemelkedtél, tudsz átmenni ezen a vizsgán és további felismeréseket nyerni. Ha nem tudsz megemelkedni és nem ismerted fel alaposan ezt a dolgot, ez azt jelenti, hogy te ennél a dolognál még egy hétköznapi ember vagy. Mindenesetre megint csak nem lehet azt mondani, hogy ez az ember egyáltalán nem képes megcsinálni.

Még egyszer beszélek a gyógyszerszedés és a karma-eltávolítás közötti összefüggésről. Éppen most magyaráztam el, hogy az életről életre felhalmozódott karma az oka a betegségeknek. Mi is tehát a karma? Minél kisebbek a részecskéi, vagyis minél kisebbek a magvai a más dimenziókban létező karmának, annál erősebb az ereje. Ha behatol ebbe a mi dimenziónkba, akkor ezt mikrobák, mikroszkopikus vírusok formájában teszi. Akkor mondd csak, a betegség csupán véletlen? A mostani orvosi tanok, a mostani tudomány által akkor nem hagyja magát felismerni. Csak egy fajta létező jelenséget ismernek fel, amelyik ennek a legnagyobb részecskék rétegéből, molekulákból képződött dimenzió felszínén mutatkozik meg. Akkor ezt egy betegségnek, daganatnak, gyulladásnak valamilyen helyen, és így tovább, és így tovább, tartják. Mindenesetre a mostani tudomány nem látja, mi a betegség alapvető oka. Mindent a kevéske alapelvekkel magyaráz, amiket a hétköznapi emberek felismerhetnek. Természetesen, ha egy ember elkap egy betegséget, természetesen meg kell feleljen az embervilág ezen szintje alapelveinek. Természetesen létezik az embervilágban egy külső körülmény, amelyik ennek a betegségnek a kitöréséhez vezet, aztán úgy tűnik, hogy tökéletesen megfelel ezen embervilág alapelveinek. A valóságban csak egy külső körülményről van szó, amelyik azért tűnik fel, hogy megfeleljen ezen embervilág alapelveinek és egy ilyen állapotnak ebben az embervilágban. Azonban az alapvető ok, a betegségek nem ebben a dimenzióban keletkeztek. Ezért a te mostani gyógyszerszedésed éppen arra szolgál, hogy megölje ezt a betegséget, ezeket a vírusokat a felszínen. A gyógyszerek valóban képesek arra, hogy megöljék a vírusokat a felszínen. De egy művelő művelési energiája már magától megsemmisíti a vírusokat és a karmát. De ha a gyógyszer megöli a más dimenziókból behatolt vírusokat a felszínen, – mivel minden tárgynak, dolognak van élete, a vírusok a túloldaltól, ez azt jelenti, a karma a túloldaltól, már tudnak, tud erről, akkor többé már nem jön át, és így te azt hiszed, hogy a gyógyszerszedés által felgyógyultál volna. De én mondom neked, ott felgyülemlett. Életről életre gyűjt össze az ember ilyen dolgokat. Ha a felgyülemelés elért egy bizonyos mennyiséget, azután ezt az embert többé már nem lehet megmenteni, és a halálnál akkor teljességgel meg lesz semmisítve. Az élet elveszett, mindörökre elveszett, ilyen szörnyű ez; egy ilyen összefüggés van itt felmutatva. Nem úgy van, hogy egy embernek meg van tiltva, hogy gyógyszereket szedjen. Ha a hétköznapi emberek betegek, feltétlenül kezeltniük kell magukat orvosilag.

De, mint művelők, hogyan járjunk el ezzel? A tested talán nincs tisztítva? A tested hasonlít egy fának az évgyűrűihez, életről életre, már a közepétől kezdve van karmája, minden rétegben létezik karma. Miközben te műveled magad, én a közepétől kezdve állandóan kifelé tolom ezt a karmát, ki lesz tolva, tolva, tolva, tolva, a karma számodra teljesen kívülre lesz tolva. De nem szabad mindennek a testfelszínen történjen. Ha minden a testfelszínen megy végbe, nem tudod elviselni. Ennek csak egy része megy végbe a testfelszínen, és már azt hiszed, hogy hirtelen beteg lettél, a kellemetlenséget nem lehetne már elviselni, a fájdalmat nem lehetne már elviselni, te nem bírod többé már elviselni és egy hétköznapi embernek tartod magad és aztán gyógyszert veszel be. Akkor vegyél be gyógyszert. Mi azt szintén nem mondtuk, hogy egy hétköznapi embernek nem szabad gyógyszert vennie be. Mi csak azt mondjuk, hogy a megvilágosodási képességed nem elégséges és ezt az akadályt nem vetted jól. Mi azt sem rendeltük el, hogy nem szabad gyógyszert szedjél, ha műveled magad. Mi nem állítottunk fel ilyen szigorú előírásokat, hiszen én az alapelveket magyarázom el nektek a Törvényben (Fá-ban). Tehát te szeretnél megszabadulni ettől a karmától, de a gyógyszerszedés által újra visszanyomtatod a karmát, hogyan lehetne megtisztítani a testedet? Természetesen mindent el tudnánk tolni számodra más dimenziókon keresztül. De ennek a világegyetemnek a Törvényében (Fá-jában) létezik egy alapelv: Ha

számokra leépítik a karmát, ezért te szenvedést kell elviselj. A szenvedéseket, amelyeket korábban más embereknek okoztál, éppen úgy el kell viseld saját magad. De, mint művelőt, nem lehet engedni, hogy mindent ugyanazon az úton és módon viselj el, mert akkor meghalhatnál emiatt és nem művelhetéd többé magad. Mint művelő, a sértett élőlényeknek szerencsével, boldogsággal egyenlíted ki [a tartozásodat], miután eljutottál a beteljesülésig; mindenképpen muszáj elviselned a lelki szenvedés részét. Miközben elviseled ezt a részt, amivel másoknak tartozol, már kiegyenlítetted ezt a karmát, mert hiszen szenvedtél; a problémák nincsenek elszigetelve egymástól. Ennek a karmának a kiegyenlítésénél, a szenvedésben művelőnek kell tekintened magad. Ha te nem tartod betegségnek, e vonatkozásban valóban egy magas szint felismerésével bírsz és nem egy hétköznapi ember gondolataival. A látóköröd és a gondolataid erre a kérdésre való tekintettel talán nem emelkedtek meg? Nem erről a kérdéstről van szó? Hogy már egyedül a testi gyakorlatok által magasra lehet művelődni, az egy vicc. A gyakorlatok segédeszközök a beteljesüléshez.

Anélkül hogy a szívét megemelte volna a művelésnél, egy ember szintje sohasem emelkedhet meg. Szintúgy nem igaz, mint ahogy az emberek mondják, hogy valaki már buddhához művelheti magát, ha csupán a szútrákat olvassa. Néhány másvalaki még azt is hiszi, hogy valaki buddhához művelheti magát, ha ilyen és olyan sok jó dolgot tesz. Ez az egész csak egy vicc. Mindez a szándékos cselekvés módszere. Ha te nem műveled magad ténylegesen, mit használ a szútrák olvasása? Anélkül hogy művelné magát, egyáltalán nem válhat buddhává. Mikor Sákjamuni akkoriban a Dharmát átadta, nem léteztek szútrák, mikor Jézus akkoriban a tanításait terjesztette, a Szentírás szintén nem létezett; az emberek csak ténylegesen művelték magukat. Ha nem műveled ezt a szívet, akkor már feljuthatsz? Anélkül hogy elérnéd annak a szintnek a követelményeit, már feljuthatsz? Minden csak lehetséges érzés és vágyakozás, mindenféle ragaszkodás és egy hétköznapi ember pénzvágya, mindez még erősebb, mint az a szív, hogy buddha legyél, és már fel is kellene tudnod menni a mennybe? Ez egyáltalán nem lehetséges. Én úgy gondolom, mindannyian világosan megértettétek. Ez azt jelenti, mint művelő, ő már egy rendkívüli ember. Tehát, mint egy rendkívüli ember, akkor hogyan kellene eljárni a test egy kellemetlen, nem megfelelő állapotával? A hétköznapi embereknek betegségeik vannak, de a te testednél úgy van, hogy én számodra a karmát kifelé tolom. Ha a felszín felé van tolván, – az idegvégződések az emberi test felszínén a legérzékenyebbek –, akkor a test nem érzi jól magát, mintha beteg lenne, ezenkívül némelyeknek nagyon rossznak tűnik, ilyesmi fog előfordulni. Ha ilyen lehet, gondold csak át, ha te egy hétköznapi embernek tekinted magad és betegségnek tartod, – természetesen ez is elmegy, akkor hát vegyél be gyógyszereket. Ezen a vizsgán nem mentél át, legalábbis ennél a kérdésnél egy hétköznapi ember vagy. Ha már ott tartunk, hogy ezen a vizsgán át tudsz menni, akkor te ennél a kérdésnél rendkívüli vagy. Azonban te buddhához akarod művelni magad és így muszáj minden kérdés vonatkozásában rendkívüli felismeréseid legyenek. Amíg azt a szívet nem tudod elengedni, nem fogsz tudni túljutni ezen a vizsgán, akkor nem tudsz eljutni a beteljesülésig. Ezért, ha ezt az esélyt elszalasztod, akkor nem mentél át ezen a vizsgán. Ez az alapja annak, amiért néhány megbízott, sokéves tanítvány közülünk, akik pontosan tudják ezt, gondot csinálnak belőle, alighogy látják, hogy a tanítványok gyógyszereket szednek. Természetesen ők nem bánhatnak úgy a többiekkel, mint én, mivel mindannyian már jól ismerik egymást, és így azt mondja: „De hiszen nem szabad gyógyszert szedjél“, így és úgy mondja neki. Természetesen a másik akkor újfent nem ismeri fel: „Miért nem szabad gyógyszert szedjek, ha gyakorlok?“ Ha nem ismeri fel ezt, akkor a dolog nehezen oldható meg. Mi nem írtuk elő szigorúan, hogy nem szabad gyógyszereket szedjetek; én csak az alapelvet magyaráztam el, mit jelent egy művelő számára a gyógyszerek szedése vagy nem-szedése, és én nem mondom, hogy a hétköznapi embereknek nem szabad gyógyszereket szedniük.

A mi Fá-nk már csak így van átadva, hogy az embervilágban művelődik; nem úgy van, hogy minden művelő feltétlenül buddhává válhat. Némelyik nagyon szorgalmasan halad előre és nagyon állhatatos, akkor nagyon gyors lesz az útja a beteljesüléshez. Némelyik talán nem halad olyan szorgalmasan előre, akkor nagyon lassú lesz az útja a beteljesüléshez. Némelyik úgy tűnik, hogy műveli magát, de nem műveli magát igazán; úgy tűnik, hogy elhiszi, de nem hiszi el igazán, akkor valószínűleg nem juthat el a beteljesüléshez. De ami a művelést illeti, talán nem fogja hiába művelni magát. Ebben az életben nem művelte magát sikeresen, nem sikerült neki, akkor meg kell nézni a következő életben, talán sikerül neki a következő életben. Talán nem szeretné magát tovább művelni, de mindazonáltal

elengedett bizonyos ragaszkodást ebben a Dáfá-ban, a Fofá-t is hallotta, a hétköznapi emberekkel összehasonlítva relatív jól is művelte magát, akkor talán ki lehet alakítani a szerencsését a következő életben, a következő életben talán nagyon gazdag fog lenni és van egy magas pozíciója. Mindezek a dolgok aztán csak szerencsére válthatóak be, mivel nem tudja magát magasra művelni, de nem is hiába művelte magát, ez éppen ez az alapelv. Én úgy gondolom, ha ma, mint egy művelő, hallhatja a Fá-t, én úgy remélem, hogy ti mindannyian a végéig tudjátok művelni magatokat. Az nem úgy van, hogy minden ember hallhatja a Fá-t. Valóban, én mondom nektek, mert az USA, ez a hely valami különleges. Tulajdonképpen két évvel ezelőtt felhagytam azzal, hogy a Fá-t magyarázzam, azonban az USA-ban nagyon sok kínai van, ezenkívül sok jószívű ember van az amerikaiak között, én szeretném, hogy ők is megkapják a Fá-t. A valóságban többé már nincs is rendszerezetten tanítva, hanem a helyzetekre vonatkoztatva elmagyarázva. Mert a könyvek már kéznél vannak és mindenki tanulhatja. A gyakorlóhelyek is már ott vannak és mindenki gyakorolhat együtt. Ha egy ember Fofá-t akar hallani, csak több ezer évente adódik egy esély, és neked nincs is meg feltétlenül a sorskapcsolatod hozzá. Mert a reinkarnáció hat útjánál az emberek különböző állatokként, különböző növényekként és anyagokként szülehetnek újra. Több száz évenként, talán ezer évenként fogsz egyszer újraszületni, mint ember. Ehhez még muszáj ezeknél a száz, ezer évente történő újraszületéseknél abban az időszakban éppen egy embernek lenned, aztán még azon a helyen kell újraszüüless, hogy találkozhass ezzel a Fá-val, aztán még el kell találd azt az időt az embervilágban, hogy alkalmad legyen hallani és ezen a tanfolyamon részt venni. Természetesen sok-sok ilyen sorsalkalom kell összejöjjön, csupán akkor kaphatod meg ezt a Fá-t, egyáltalán nem olyan egyszerű.

Amit én magyarázok, az Buddha Törvénye (Fofá); én úgy gondolom, hogy ti mindannyian tudatában vagytok ennek. Én nem a hétköznapi emberek közötti alapelvekről beszéltem, ezenkívül sok dolgot, amit elmagyaráztam, még soha senki nem magyarázott el a hétköznapi embereknek; ezek nem is tartoznak a hétköznapi emberek ismereteihez.

Előbb még egyszer elmagyaráztam a kérdést a gyógyszerzedéssel kapcsolatban, mert ez a probléma minden vidéken relatív kikristályosodott. Néhány ember a Dáfá-t akarja szabotálni és ezt mondják a gyógyszer-nem-szedés kérdésével kapcsolatban: „Alighogy ezt az iskolát gyakoroljuk, nem engednek bennünket többé gyógyszert szedni“. A valóságban nem úgy van, hogy én nem engedlek téged gyógyszereket szedni. Természetesen a jelenlevő megbízottainknak ügyelniük kell a munkamódszereikre, hogy ne szedjenek gyógyszereket, másokra ezt nem lehet rákényszeríteni. Mi csak az alapelveket magyarázzuk el világosan. Ha valaki művelni akarja magát, akkor műveli magát; ha nem akarja művelni magát, akkor az is egy hétköznapi ember ügye, még ha mérget is vesz be. Ha nem indítja meg semmi a szívét, senki sem tehet ellene semmit. Mi csak a sorskapcsolatra ügyelhetünk és az embereknek jót mondjunk, a lelkükre beszélünk. Embereket kényszeríteni, az nem művelés.

Én még egy további kérdéstről beszélek. Mert az egész mai délután mindannyiátok rendelkezésére áll. Ha elmagyarázom a végéig, tehettek fel kérdéseket, én meg fogom válaszolni őket. A fiatal embereknek, akik a „kulturális forradalom“ után születtek a szárazföldi Kínában, csak nagyon felületes ismereteik vannak a buddháról, bódhiszattvákról és istenségekről. Amit én átadok, az Fofá (Buddha Törvénye). Néhányan tudják, hogy ez jó. Mindenesetre néhány fogalmat nem értenek. A buddhista iskola dolgairól csak egész keveset tudnak, vagyis a buddhista iskoláról szóló ismereteik nem nagyon világosak.

A következőkben valamit fogok magyarázni röviden Buddha Amitábháról és Buddha Sákjamuniról. Amit magyarázok, azonban más, mint ami a szútrákban áll. Amit elmagyarázok, Buddha Sákjamuni szintén elmagyarázta 2500 évvel ezelőtt, de az akkori szerzetesek nem adták tovább a későbbi generációknak. A szútrák csak 500 évvel később lettek rendszerezetten összefoglalva, miután Buddha Sákjamuni elhagyta a világot. Ti tudjátok, most 500 éve, Kínában éppen a Yuan-dinasztia uralkodott. Mégis ki tudja, mit mondott akkoriban Dzsingisz kán? De ez mindenképpen Fofá, a hiányos részek és a szájhagyományok (szóbeli tanítások) mindig is tovább lettek adva. Mindenesetre azok a tényezők, mint az időpont, a helyszín, a helyzet, a Buddha szavainak a jelentése és hogy milyen különböző személyekhez lettek intézve, mindezek elvesztődtek, és többé már nem állnak rendelkezésre. A továbbadás folyamán – mindenkinek, akik még nem jutottak el a beteljesülésig, még emberi nézeteik vannak. Az emberek mindegyike hajlamos arra, hogy azokat a dolgokat, amelyek megegyeznek a saját

nézeteikkel, belekeverjék és megváltoztassák a Fofá-t. Azokat a részeket, amelyeket nem értettek meg, elhagyták, és a buddhákat, bódhiszattvákat és istenségeket fokozatosan megváltoztatták az emberi érzések szerint. Azt, ami saját magának megfelel, amit meg tud érteni, azt továbbadja. Ami nem felel meg a saját lelki követelményeinek, ami nem felel meg a saját nézeteinek, arról nem akar beszélni, és emiatt nem lett továbbadva.

Először beszéljünk Buddha Sákjamuniról. Buddha Sákjamuni ténylegesen létezett a történelemben. Több mint 2500 évvel ezelőtt, hátrahagyta Óindiában a művelőknek a saját Buddha iskolájának a művelési módszerét, amit úgy hívnak hogy „Lemondás, Meditáció, Bölcsesség“. Különben a buddhizmus csak egy elnevezés, amit csupán a mai emberek, akik politikailag elköteleződnek, kezdtek el használni. Buddha Sákjamuni nem ismer el egy vallást sem. Ő azt sem mondta, hogy a tanítása egy vallás lenne; az emberek jelölték meg vallásként. Ő csak a Fofá-t adta át és iskolájának a beteljesüléshez vezető módszerét magyarázta el, amelyet „Lemondás, Meditáció, Bölcsesség“-nek hívnak. Természetesen a kimerítő részletek már fel lettek jegyezve a szútrákban, én nem fogok sokat beszélni ezekről. Ti mindannyian tudjátok, hogy Buddha Amitábhának van a Szukhávati világa, Bhaisadzsjaguru(Gyógyító Buddha)-nak a Majolika világa, minden buddha igazgat egy mennyországot, egy világot. Ezek a fogalmak, mint buddha, bódhiszattva és tathágata nekünk kínaiaknak a kifejezései. A tathágatát a mennyben a Törvény (Fá) királyának nevezik, ő az uralkodója a mennyországának. Mindenesetre az uralkodási módszere nem olyan, mint az embereknél, hogy hivatali intézkedések és törvények segítségével igazgat, ilyesmije nincs. Teljes egészében könnyörületességgel és jóságos gondolatokkal kormányoz. Mindenki más szintén ilyen jó. Csak ha megfelelsz annak a mércének, léphetsz be abba a világba. Tehát minden buddhának van egy saját maga által igazgatott világa; de korábban senki sem hallotta, milyen világot igazgat Buddha Sákjamuni. Senki sem tudta, ki volt korábban Buddha Sákjamuni. Senki sem tudta, hol található Sákjamuni buddha-világa. Néhány szerzetes azt mondja, hogy Buddha Sákjamuni a Száhá világban tartózkodik. De én mondom nektek, hol van a Száhá világ? Ez a mi három viládkörünkön belül található. Hogyan lehetne ez egy buddha-világ? Egy ilyen piszkos hely! Mindenki meg akar válni ettől a helytől, hogyan lehetne ez egy buddha-világ? A szerzetesek nem tudják pontosan elmagyarázni, a vallásban szintén nem volt feljegyezve. A valóságban Buddha Sákjamuni egy nagyon magas szintről származott. Ez a világegyetem óriási nagy, ezután majd el fogom magyarázni a szerkezetét, a világegyetem szerkezetét. A legalacsonyabb szint, ahol Buddha Sákjamuni tartózkodott, mielőtt lejött, a szint, ahonnan egyenesen emberként született újra, a világegyetem hatodik rétegében található. Azonban nem a menny hatodik rétege, hanem a világegyetem hatodik rétege. Ezután el fogom magyarázni, milyen nagy ez a világegyetem.

A világegyetem hatodik rétegében van egy mennyországa, egy mennyország, amit ott teremtett. Dáfán világnak hívják. Ez azt jelenti, Buddha Sákjamuni a Dáfán világból született újra az embervilágba. Hogy a Dharmát terjessze és embereket váltson meg, és hogy megváltsa a tanítványait, a Dáfán világból újraszületett az embervilágba. És a tanítványok, akik Buddha Sákjamuni által lettek oktatva és általa kell megváltassanak, tanítványaival legkevesebb a világegyetem hatodik szintjéig kell majd művelődnie, ők ilyen magasra kell műveljék magukat. Ezért, miután Buddha Sákjamuni lejött, egész idő alatt figyelemmel kísérte a tanítványait az újraszületésnél és a művelésnél, ő egyáltalán nem tért vissza a saját világába. Létezik egy hely a három viládkörön belül, amelyet Dáfán mennynek neveznek, és ott található ő. Dáfán menny szintén egy elnevezés, amit ő használt. Mivel ő a Dáfán világból jött, ezért Dáfán mennynek nevezte el. Innen törődik a tanítványaival. Mindegyik tanítványa el van látva egy jellel. A jele a szvasztika „卐“ jel. Az ilyen jellel ellátott tanítványok mind az övéi. Ki tartozik Buddha Sákjamuni tanítványai közé, ki nem, magas szinteken ezt már egy pillantással tudják. Mivel igen magasra kell műveljék magukat, Buddha Sákjamuni egy ilyen magas szintig fogja megváltani őket, egy életükben nem tudják magukat sikeresen művelni. Így 2500 éve mindig csak újra művelték magukat. Most az utolsó átfutásnál vannak, és el kell érjék a beteljesülést. A beteljesedés után ebben az életben, minden tanítványát el fogja vinni, mindegyikőjük el fogja hagyni a Száhá világot. A mi Dáfá-tanítványaink között szintén sok tanítványa van Sákjamuninak, akiket ellátott a jellel, és akik azon vannak, hogy megkapják a Fá-t. Azonban a Sákjamuni által jellel ellátott tanítványok közül a legtöbbjük szerzetes, a hétköznapi emberek között szintén vannak néhányan. A legtöbben a hétköznapi emberek között már megkapták ezt a mi Fá-nt. Ezt szeretném még mondani

itt nektek, én terjesztem ezt a Fát, de ez szintén nem azt jelenti, hogy te feltétlenül a mi Fálun világunkba kell menjél. Amit én terjesztek, az az egész világegyetem alapelve. Én valami ilyen hatalmasat terjesztek, és ők is mindannyian meg kell kapják ezt a Fát, mert az új világegyetem már létrejött, a Fá (Törvény) helyreigazítja, kijavítja a Mennyet és a Földet; csupán ha a kozmikus Fá-hoz igazodik, hasonul, térhet vissza a magasba. Ezt Buddha Sákjamuni már régen szisztematikusan elrendezte a tanítványai számára, ő tudott erről a napról. Én tudom, hogy a Dáfá-ban szintén nagyon sok tanítvány létezik különböző világokból és más ortodox iskolákból, akik a Fát a Dáfá-ban kapták meg. Buddha Sákjamuni legtöbb tanítványa a Han-területen található. Indiában többé már egy sincs. De létezik szintén egy rész azokból, akik szétszórtan élnek a világ különböző tájain, nagyon kevés. A legtöbbben a Han-területen találhatóak, a Han-terület a szárazföldi Kína.

Éppen Buddha Sákjamuniról és a tanítványairól beszéltem röviden. Most egyszer Buddha Amitábháról mesélek. Ha Buddha Amitábháról van szó, mindenki tudja, hogy létezik egy Szukhávatí világ. Hol van tehát a Szukhávatí világ? Ki is tehát Buddha Amitábha? A buddhista szútrákban léteznek elbeszélések Buddha Amitábháról, erről a részről nem fogok többet mondani. Arról a részről mesélek, amelyik nincs feljegyezve a szútrákban. Ti tudjátok, az emberek között létezik egy továbbadott változata a világegyetem szerkezetére egy részének, amit a Buddha elmagyarázott. Létezik egy hely, névleg Szuméru világ, tehát a Szuméru-hegy mondájáról van szó. A mi mostani Földünk és a három világgörön belüli és kívüli égitegek délre találhatóak a Szuméru-hegytől. Dzsambu-dvípának nevezik (a Déli Világ). A Föld délre található ettől a Szuméru-hegytől. Néhányan így értik ezt: „A Szuméru-hegy alatt vajon a Himaláját érti? Az akkori India volt Dzsambu-dvípa (a Déli Világ)?“ Ez két különböző dolog. Ő egy buddha, ő nem az embervilág tudásának szemszögéből beszél, ő az istenségek szempontjából beszél az alapelvekről. A gondolatai nem vonatkoznak tehát az emberek álláspontjára.

Ez a Szuméru-hegy ténylegesen létezik. Akkor miért nem láthatják az emberek, még távcsövekkel sem pillantható meg? Mert nem a legnagyobb molekulák rétegének részecskéiből áll. Én mondom nektek, hogy a molekulákból összerakott részecskéket, még csak nem is szükséges az atomokból képződött részecskékről beszélnünk, magukat azokat az anyagokat, amelyek molekuláris részecskékből vannak összerakva, amelyek egy réteggel kisebbek, mint a mi részecskéink a legkülső felszínen, az emberek már nem láthatják. Ez a Szuméru-hegy viszont atomokból van képződve. Ezért az emberek aztán igazán nem láthatják. Mindenesetre a tudósok, akik asztronómiával és kozmológiával foglalkoznak, az utóbbi időben talán felfedeztek egy jelenséget, felfedezték, hogy ott, – teljesen mindegy, mennyi csillagrendszer is látható a világegyetemben –, ha egy bizonyos helyig előrenyomul, többé már egyáltalán nem léteznek csillagrendszerek. Ezen az oldalon csupa csillagrendszer található, sok-sok galaxis. De mikor egy bizonyos helyre elér, hirtelen eltűnt az összes. Ők ezt kozmikus falnak nevezik. Nem tudnak semmi magyarázatot adni erre. Miért nem létezik a másik oldalon többé már semmi? A valóságban a Szuméru-hegy akadályozta meg őket ebben. Mert ez a hegy túlságosan nagy. Milyen nagy? A csúcsa a világegyetem második rétegének a közepén található. Túlment ezen a mi kis világegyetemünkön, óriási nagy. Tehát egy ilyen hatalmas hegy, az emberek egyáltalán el sem tudják képzelni. Az emberek számára nem lehetséges, hogy más részeit láthassák. A földgömb egy olyan kicsi golyócska; ha te a földgömb másik oldalán szeretnéd látni Pekinget, te ezt egyáltalán nem tudod. Ez egy ilyen hatalmas hegy, egyáltalán nem tudod elképzelni, milyen hatalmas. Azt is mondják, hogy a Szuméru-hegy egyes más helyein léteznek még más világok is, erről már nem fogunk olyan sokat mondani. Miért is létezik egy ilyen hegy? Beszéljünk mi csak erről a Szuméru-hegyről.

Én mondom nektek, a valóságban a Szuméru-hegy egy fajta megjelenése Buddha Amitábha, Bódhiszattva Avalokitésvara és Bódhiszattva Dashizhi (Vadzsrápáni) alakjának. Nem is egészen lehet egy alaknak megjelölni, mert nekik, mint buddháknak, emberi alakjuk van. De megint csak egyesülhet egy alakká vagy feloszolhat és eközben alapanyagokká (szubsztanciák) válhat, mégis van egy alakja. Hogy feloszlik és anyagokká válik, az átváltozásán múlik. Az emberek nem láthatják a buddhát és aztán azt mondják, hogy a buddhának nincs teste; a teste atomokból áll, természetesen nem láthatod a testét, így az is helyes, ha azt monddod, hogy nincsen teste. Ha tehát ez a Szuméru-hegy atomokból van összerakva, mi nem láthatjuk az emberi szemünkkel, de bizonyos szempontból Buddha Amitábhát, Bódhiszattva Avalokitésvarát és Bódhiszattva Dashizhi (Vadzsrápáni)-t ábrázolja, ezért ez a Szuméru-hegy nem egyetlen egy hegy, hanem három hegy, ugyanakkor még mozgásban is van. Az ebben a mi anyagi dimenzióinkban levő tárgyakon kívül, amelyek úgy tűnnek, mintha halottak

lennének és nem mozognának, minden tárgy bármilyen tetszés szerinti dimenzióban mozgásban van. Ti tudjátok, hogy a molekulák mozgásban vannak, az atomok szintén, minden mozog. Az elektronok köröznék az atommag körül, minden mozgásban van. Az anyag (matéria) mozog. És az a Szuméru-hegy, néha egy egyenes vonalat képez, néha egy háromszöget, változik. Ha emberek különböző szemszögekből és különböző állapotokban látják, nem feltétlenül látják az igaz arcukat. Ha egy egyenes vonalban sorakozik fel, akkor egyetlen egy hegyet látsz. Néhány művelő korábban láthatta, a vélemények különbözőek voltak, éppen mert ők nem látták a valódi állapotát. Ha tehát ez egy fajta jelképe Buddha Amitábhának, Bódhiszattva Avalokitésvarának és Bódhiszattva Dashizi-nek (Vadzsrápáni-nak), akkor milyen célra szolgál? A valóságban a Szukhávati világ, amiről ti beszéltek, pontosan a Szuméru-hegyen belül található. Mindenesetre ennek a hegynek nincsen olyan állapota, természete, mint ahogyan mi emberek a létező anyagból ismerjük. A Szuméru-hegy alatt minden víz. Az idő határos, én csak ennyit mondok erről.

Most elmagyarázok valamit ennek a kozmikus térnek az összetételéről. Hogy milyen nagy is ez a világegyetem, ezt alig lehet emberi nyelvvvel kifejezni. Mert az emberi nyelv nem elégséges erre. Ha ki is van mondva, az agyad nem fogja tudni felvenni, te sem tudod felfogni. Túláságosan gigantikus, olyan gigantikus, hogy egyszerűen elképzelhetetlen. Még egy istenség számára is elképzelhetetlen, ezért egyetlen egy buddha, taó és egyetlen egy istenség sem tudja pontosan megmondani, milyen nagy ez a világegyetem. Ezelőtt azt mondtam, hogy a világegyetem, amelyre normálisan gondolunk, a valóságban éppen a kis világegyetem területére vonatkozik. Mikor utolsó alkalommal az USA-ba jöttem, azt mondtam, hogy több mint 2,7 milliárd olyan csillagrendszer, mint a galaxisok, – körülbelül ez a mennyiség, vagyis éppen 3 milliárd –, ez a tömeg (massza) egy világegyetemet képez. És ennek a világegyetemnek van egy külső héja és egy külső széle, pereme. Ez az a világegyetem, amiről mi normálisan beszélünk. De ezen a világegyetemen kívül, még sokkal távolabbi helyeken léteznek még világegyetek. Egy meghatározott területen belül megint csak létezik 3000 ilyen világegyetem. Ennek a 3000 világegyetemnek van kívül egy külső héjuk, és így újfent a világegyetem második rétegét képezik. A világegyetem második rétegén kívül létezik még egyszer körülbelül 3000 világegyetem, amelyek olyan nagyok, mint a világegyetem második rétege, egy külső héjjal, és így újfent a világegyetem harmadik rétegét képezik. Ez úgy van, mint ahogyan a kicsiny részecskék az atommagokat képezik, az atommagok atomokat képeznek, atomok molekulákat képeznek, úgy, mint az az állapot a rendszerben, amelyikben a mikroszkopikus részecskék nagyobb részecskéket képeznek. Ez a világegyetem, amelyikről beszélek, ez csak ebben az egy rendszerben létező állapot. Ezt nem lehet kifejezni nyelvvvel, az emberi nyelv nincs abban a helyzetben, hogy világosan kifejezze. Ilyen körülmények között ez egy ilyen állapot, azonban létezik sok-sok rendszer, sok-sok, olyan sok, mint a megszámlálhatatlan atomok által képezett molekulák, ezek mindenütt megtalálhatóak a világegyetemben. Mondd csak, hány ilyen világegyetem, mint ez a mi kis világegyetemünk, létezik végül is ebben a világegyetemben; senki sem tudja ezt pontosan megmondani. Éppen a világegyetem második, harmadik rétegről beszéltem; én azt mondtam, hogy Buddha Sákjamuni a világegyetem hatodik rétegéből jött, ez azonban erre az egy rendszerre vonatkoztatva lett leírva, egy ilyen rendszerben. Úgy ahogyan kicsi részecskék nagy részecskéket képeznek, nagy részecskék még nagyobb részecskéket képeznek, ez egy rendszer. Mindenesetre nem csak ez az egy rendszere a részecskéknek létezik, ezek sok-sok részecskék különböző szintekről, amelyek mindenütt megtalálhatóak a csillagrendszerben.

Ez a világegyetem különösen bonyolult, a svédországi tanfolyamon ezt valamivel pontosabban elmagyaráztam. A világegyetem 81. szintjéig magyaráztam el. A valóságban a világegyetem 81 szintjénél sokkal több létezik, ezt nem lehet emberi számjegyekkel megszámlálni (kifejezni). Mert az emberek legnagyobb számjegye a zhao (trillió), a buddhák legnagyobb számjegye a jie, egy jie megfelel 2 milliárd évnek, 2 milliárd év képez egy jie-t. A jie-vel sem lehet kiszámítani, hány rétege van ennek a világegyetemnek; ezzel nem arra gondolunk, hány rétege van a mennynek, hanem hány rétege van a világegyetemnek, ilyen gigantikus. Ha akkor itt az emberekről van szó, ők túláságosan parányiak. Utolsó alkalommal azt mondtam, maga a földgolyó is csak egy porszem, és ráadásul egy nagyon jelentéktelen. Ezen a területen belül azonban számtalan, nagyon bonyolult térszerkezet létezik. Milyen formája van ennek a térszerkezetnek? Erről az utolsó alkalommal már szintén beszéltem. A tér (dimenzió) melyik rétegében él a mi emberiségünk? Mi a felszíni anyagban (matériában) élünk,

amelyik a legnagyobb molekuláris részecskékből van összeállítva (szerkesztve); mi a molekulák és égitestek között élünk. Egy égitest szintén egy részecske, a gigantikus világegyetemben az is egy jelentéktelen porszem, a galaxis végül az is csak egy jelentéktelen porszem. Ez a világegyetem, a kis világegyetem, amelyiket éppen elmagyaráztam, szintén csak egy jelentéktelen porszem. A legnagyobb részecske, amit a mi emberiségünk szemével látni lehet, az égitest, és a legkisebb részecske, amit az emberiség lát, a molekula, mi emberek a részecskéken belül éppen a molekulák és égitestek között élünk, éppen ezen a dimenzión belül. Te nagyon szélesnek és tágasnak találsz, a valóságban azonban, egy másik látószögből nézve, nagyon szűk és kicsi.

Most megint egy másik szemszögből magyarázom el. Az atomok és molekulák közötti tér talán nem a dimenzió egy rétege? Úgy tűnik nem olyan könnyen érthető. Én mondom neked, a mai tudósok tudják, hogy a távolság az atomok és molekulák között egy olyan távolság, amit kétszáz ezer atom sorba állítása adna ki. De minél kisebb egy tárgy, vagyis minél kisebbek a részecskék, annál nagyobb az ösztérfogatuk, mert egy réteg felületéről és nem egy elszigetelt pontról van szó. A molekula tehát nagyon nagy, de minél nagyobbak az anyagok (szubsztanciák) magvai, illetve a részecskék, annál kisebb a dimenziójuk (terük) térfogata, annál kisebb az ösztérük térfogata; ha belépsz abba a dimenzióba, meg fogod állapítani, hogy az még szélesebb és kiterjedtebb. Hogy beléphess ebbe a térbe, természetesen meg kell felelni a sajátosságának; ha te ezt az emberi gondolkodással próbálsz meg felismerni, emberi fogalmakkal és azzal a módszerrel, ahogyan az emberek a kézzelfogható anyagi világot próbálják megérteni, semmi esetre sem foghatsz fel, akkor nem is juthatsz be. Az emberiség azt állítja, hogy a tudománya ilyen és olyan messzire fejlődött, milyen szármalmas! A molekuláknak ez az egy rétege sincs egyáltalán áttörve, más dimenziókat (tereket) nem látnak, és ennek ellenére az emberek még büszkék magukra. Nem is szólva arról, hogy lássák azt az atomokból képződött dimenziót, én mondom nektek, a térrendszereknek létezik egy nagy felosztása: Az atomok és atommagok közötti köztes tér egy dimenzió, az atommagok és a kvarkok közötti köztes tér egy dimenzió, miközben a kvarkok és neutrínók közötti köztes tér szintén egy dimenzió. Hány réteg létezik az anyag ősforrásáig, nem számlálhatóak meg az emberiség számjegyeivel és a jé számával sem, amiről a buddhák beszélnek. Ha az emberiség az anyagot (materia) valóban szeretné megismerni, csak az emberi tudás mai területén belül értheti meg. Emberek soha nem tudhatják, mi ennek a világegyetem anyagának a legalapvetőbbje, ezt sohasem fogják tudni kikutatni és megállapítani, ezért ez a világegyetem örökkön örökké egy rejtély marad az emberek számára. Természetesen ezzel nem arra gondolunk, hogy a magasszintű élőlények sem tudnak erről soha, a hétköznapi emberek nincsenek abban a helyzetben, hogy tudjanak erről a világegyetemről, a művelőknek azonban van egy módszerük – csak a művelés marad. Az emberiség sohasem fogja tudni elérni ezt a technikai eljárásai révén, a buddhák helyzetének azokat a hatalmas képességeit elérni és hogy keresztülpillantson a tér és a világegyetem olyan sok rétegén. Mivel az embereknél minden szenvedély és vágyakozás, minden fajta ragaszkodás létezik, ha ők tényleg el tudnák érni a buddhák helyzetét, csillagháborúk és kozmikus háborúk fordulnának elő. De az istenségek nem fogják megengedni ezt az emberiségnek; ezért biztosan veszélyes számukra, ha az emberiség tudománya egy bizonyos fokot elér, mert az emberiség erkölcsége nem lehet olyan magas, és emiatt az emberiség civilizációja meg lesz semmisítve. Ez nem igazságtalanság, azon múlik, hogy az emberek saját maguk nincsenek már rendben, az emberiség erkölcsége nem tud lépést tartani. Másképpen mondva, ha az emberek erkölcsileg lépést tudnának tartani, istenségek lennének, akkor nem is lenne szükségük többé emberi eljárásokat bevetni a kutatásba; alighogy kinyitnák a szemüket, egy pillantással már mindent látnának. Ez a világegyetem éppen ilyen; ha szeretnéd megismerni, ki kell lépjél erről a szintről.

Amit előbb elmagyaráztam, azok a különböző nagy részecskékből álló világok. Ténylegesen nem csak ezek léteznek. Még ebben a mi mostani molekuláris dimenziókban is létezik még sok-sok dimenzió, az emberek mindezeket nem láthatják. Előbb azt mondtam, hogy a molekulákból képződött legnagyobb rétege a részecskéknek azok a legkülső felszínen képződött anyagok, mint az acél, vas, fa, az emberi test, műanyag, kő, föld, még a papír is és így tovább és így tovább. Ezek a dolgok, amiket az emberiség lát, a részecskék legnagyobb rétegéből állnak, ami a molekulák legnagyobb rétegéből képződött, ezek láthatóak. Ha a rétegben molekulák képezik a részecskéket, amelyek valamivel kisebbek, mint a részecskék legnagyobb rétege, akkor te már ezt nem láthatod. És a molekulák megint csak képezhetik a rétegnek egy dimenzióját még kisebb részecskékből, a legkisebb – molekulákból

összerakott részecskék – és a legnagyobb részecskék között a felszínen sok-sok rétege létezik a dimenzióknak, ez azt jelenti, léteznek különböző molekulákból összerakott részecskék különböző nagyságokkal, és ezek alkotják a nagyon bonyolult, különböző molekuláris dimenziókat (tereket). Emberek nem hiszik, hogy egy ember egyszer csak eltűnhet és hirtelen egy másik helyen újra feltűnhet. Ha a teste – bár teljesen molekulákból van képezve –, ha a részecskéi viszont nagyon finomak (ez művelés által elérhető), akkor átmehet ezen a dimenzión. Egyszerre eltűnt, te már nem látod; egyszerre ott újra feltűnt, egészen egyszerűen.

Éppen a dimenziók szerkezetét magyaráztam el, valamivel pontosabban, mint utolsó alkalommal. Túl sokat nem szabad elmagyarázni az embereknek, emberek nem szabad olyan sokat tudjanak. Azt, amit elmagyaráztam, az emberek úgysem tudnának mindent felkutatni és meghatározni. Az emberiség mai tudománya a lényében egy helytelen álláspontból fejlődött ki, az összes ismeretek a világegyetemről, az emberiségről és az életről tévesek, ezért mi művelők egyáltalán nem ismerjük el a mai tudományt a művelési körben, mi egy tévedésnek tartjuk. Természetesen minden hétköznapi ember ezt tanulta, olyan sok szakterületre lett felosztva, minden területen léteznek némi feljegyzendő sikerek. Azonban az alapjuk téves, ezért a ti emberi felismeréseitek mindörökké egy olyan fajtája a felismerésnek, amelyik nagyon messze eltávolodott az igazságtól.

Az emberiség felismerései a tudományról mindig tapogatózóak. Vakok tapogatják az elefántot, ilyen a mai tudomány. Megtapogatta az elefánt felső lábszárát vagy az ormányát, aztán azt mondja, ilyen lenne a tudomány. A valóságban nem láthatja az összizagságot. Miért mondom én ezt éppen így? Az emberiség most azt hiszi, az emberek fejlődése az evolúción keresztül jött létre, viszont az evolúciós elmélet egyáltalán nem létezik. Mi a művelési körben azon a véleményen vagyunk, hogy az emberek saját magukat sértik meg, abban a tekintetben, hogy az emberek saját maguk hozzák magukat összefüggésbe a majmokkal, ezt mi nagyon nevetségesnek tartjuk. Emberek egyáltalán nem az evolúció által jöttek létre. Mikor Darwin előhozakodott az evolúciós elméletével, nagyon hézagos volt, a legnagyobb hiányosság az volt, hogy az evolúciónál teljesen hiányoznak az átmeneti formák a majmoktól az emberekhez és az őskori élőlényektől az újkor élőlényeihez. Nemcsak emberek, hanem élőlények is és állatok, minden hiányzott. Hogyan lehet ezt magyarázni? A valóságban az embereknek a különböző történelmi periódusokban különböző létállapotai voltak. Más szavakkal kifejezve, az akkori embereknek megfelelően jöttek létre az életkörülményeik is.

Ha éppen erről a problémáról van szó, még egyszer beszélek az emberek mostani nézeteiről. Az erkölcs romlása által sok nézet megváltozott egyet s más. Korábban sok próféta is megmondta, hogy az emberek egy bizonyos időszakban úgy öltöznek ki, mint a kísértetek. Úgymond, a haj pirosva van festve, középen egy hajtincs van meghagyva, két oldalt teljesen leborotváltva. Egy bizonyos periódusban már az emberek még csak a kutyákhoz sem hasonlíthatóak. Sok ember tekinti a kutyát fiúnak, gyermeknek, tejjel etetik, még a ruhái is nagy értékű márkás termékek, egy kocsiba nyomják és fiukként jelölik meg. Az utcán sok koldus van, én is találkoztam ilyen emberekkel, hiszen ilyesmi létezik az USA-ban is, kinyújtja a kezét, „Adj kérlek egy negyeddollárost“, ő valóban nem hasonlíthatja magát a kutyához. De én mondom nektek, az emberek nélkül ezen a Földön nem létezett volna semmi. Pontosan mert emberek léteznek, létezhet ezen a Földön minden tárgy és minden lény. Az összes állat, élőlény és növény az emberekért születik, az emberekért hal meg, az emberekért jön létre és az embereket szolgálja. Emberek nélkül nem létezik semmi. A reinkarnáció hat útja is az emberekért van. Minden a Földön az emberek számára lett teremtve. Mindezek a nézetek manapság az ellenkező irányba váltanak át. Hogyan lehet állatokat az emberekkel egyenlővé tenni?! Most az állatok az emberek testére tapadnak és átveszik az emberek helyett az uralmat, az Ég nem engedi ezt meg! Hogyan szabadna ezt? Az emberek a legnagyobbak, ők istenséggé, buddhává művelhetik magukat, ezenkívül az emberek mind magas szintekről származnak. Azonban ezek az élőlények, a legtöbben közülük itt lettek teremtve, ők a Földön lettek teremtve. Ezt a problémát csak melleleg említtem meg.

Az éppen általam említett evolúciós elmélet a mi szemünkben nem létezik. A történelem hosszú folyamán az emberiség többször is átélte a különböző periódusok civilizációit. Minden alkalommal mikor az emberiség erkölcsé romlásba jutott, a civilizációja meg lett semmisítve, a végén egészen kevés ember maradt fent és élték túl, egy keveset örökölték a történelem előtti kultúrából és egy újabb kőkorszak után tovább fejlődtek. A kőkorszak szintén nem csak egy periódusra vonatkozik, több

kőkorszak is létezett. A tudósok most felfedeztek egy problémát, sok régészeti lelet nem egy korszakból származik. Ha erőltetetten az evolúciós elmélet gondolatmenetének a sablonjai szerint magyarázzák, a tényeket tekintve semmit sem lehet megmagyarázni. Mi megállapítottuk, hogy az emberek ezen a Földön, különböző történelmi periódusok emberei, különböző korszakok civilizációit hagyták hátra. Óegyiptom piramisairól az összes mai ember azt mondja, hogy ezeket az egyiptomiak építették. Ezeknek semmi közük a mostani egyiptomiakhoz. Az embereknek, a népeknek még a saját történelmükről való ismereteik is tévesek. A piramisoknak az egyiptomiakhoz egyáltalán semmi közük sincs. Ezek egy történelem előtti civilizációban lettek építve, azután a szárazföld egy átalakulásánál a piramisok a vízbe süllyedtek. A következő civilizáció megjelenése előtt, mikor egy új szárazföld lett teremtve, újra felemelkedtek a tengerfenékről. Azok az emberek már nagyon régen nem léteztek többé, azután jelentek meg a mostani egyiptomiak. Miután az egyiptomiak felfedezték az ezen fajta piramisoknak a rendeltetését, ők maguk ugyancsak építettek néhány kis piramist ebből a fajtából. Megállapították, hogy nagyon is jó, koporsókat őrizni bennük, aztán koporsókat tároltak bennük. Léteznek az újonnan építettek és a régiek, úgyhogy a mai emberek már nem tudják megkülönböztetni, melyik időszakból származnak, így lett a történelem összezavarva.

A maják kultúrájának, sok ember azt mondja, hogy valami köze lenne a mai mexikóiakhoz. A valóságban semmi köze a mai mexikóiakhoz, ezek a spanyolok és bennszülöttek keveréke (félvérek). A maja kultúra az utolsó történelmi civilizációs periódusból származik, az az emberiség meg lett semmisítve Mexikóban, csak egészen kevés ember tudott elmenekülni. De ennek a maja kultúrának közvetlen összefüggése van a mongolokkal. Ezeket a részleteket már nem magyarázom el. Az emberiség semmit sem tud a történelmi leszármazásáról, eredetéről, így van ez a fehéreknél is. Az utolsó özönvíznél, az emberiség utolsó civilizációja meg lett semmisítve az özönvíz által. A Földön minden hegy, amelyik alacsonyabb volt mint 2000 méter a tengerszint felett, el lett árasztva. Csak azok az emberek éltek túl, akik 2000 méter felett laktak. Noé bárkájának a története igaz. Ennél az özönvíznél a nyugati kultúra teljesen meg lett semmisítve. A keleti kultúra is szintén közel volt ahhoz, hogy megsemmisüljön, azonban a hegylakók, olyanok, mint a parasztok, akik a Himalája- és Kunlun-hegységben éltek, szükségszerűen megmenekültek. A kínaiak, akik a Kunlun-hegységben laktak, túléltek. Mivel abban az időben a keleti kultúra nagyon fejlett volt, a korábbi Hetu, Luoshu, Ji Csing, tajcsi, Nyolc Trigramm stb. tovább lettek adva. Emberek mondják, hogy ezeket valaki a későbbi generációkból hozta létre, mindez úgy volt, hogy az a valaki újra nyilvánosságra hozta ezeket, miután megváltoztatta őket; egyáltalán nem ő hozta létre ezeket, hanem mindegyik a történelem előtti kultúrához tartozott. Bár ezek a dolgok Kínában hátra lettek hagyva, a történelem folyamán – nem csak ezek, a régi korokban még több dolog volt hátrahagyva –, a továbbadásnál egyre kevesebbek lettek. Ilyen egy nép egy nagyon mély háttérrel és egy nagyon hosszú történelemmel, ez éppen Kína. Viszont a fehérek kultúrája teljesen el lett árasztva attól az özönvíztől, semmi sem maradt hátra. Akkoriban az európai kontinens szélén létezett még egy darab szárazföld, ez szintén elsüllyedt. Ez volt az ő legfejlettebb területük; elsüllyedt. Ezért a fehérek olyan körülmények között fejlődtek újra, ahol már semmi sem létezett, egyáltalán nem létezett már többé civilizáció, és ez éppen az ő mostani tudományuk. Az ősi tudomány Kínában más volt, mint a Nyugat kísérleti tudománya.

Sok régész is beszélgetett velem ezekről a kérdésekről, én mindent elmagyaráztam nekik, ők is úgy találták, hogy ez egy probléma, mivel sok zavaró kérdésük van, amelyeket nem lehet megválaszolni. Előbb beszéltem az emberek felismeréseiről a világegyetemet illetőleg, többet egyáltalán nem lehet felismerni. Manapság sok tudós létezik, akinek a kutatásainál már a kiindulópont is téves, különösen ha neki ezen az egy területen belül bizonyos sikere van, akkor nem tudja többé elengedni, annak, amit felismert, ad egy meghatározást, és egy ilyen korlátozást alakít ki. A jelenlevők között nálunk sokan vannak, akik külföldön tanulnak, doktori címmel és diplomával rendelkezők, és akiknek a gondolatai nyitottak, ti meg fogjátok állapítani: A meghatározásaik a látókörükön belül és az ő területükön helyesek, de alighogy túllépsz a felismeréseiken és a látókörükön, meg fogod állapítani, hogy ezek újra tévesek, korlátozzák az embereket. Egy valóban kiváló tudósnak megvan a bátorsága, hogy áttörje ezeket a korlátokat. Beleértve Einstein is, felismerései látókörén belül a magyarázata helyes, ha túllép ezen a látókörön, megállapítja, hogy Einstein magyarázata téves. Nem így van? Mert ha egy ember emelkedik, ha a gondolkodásod közeledik a magasabb szintek igazságához, minél magasabb, úgy fogod találni, hogy az alacsonyabb szintek felismerései tévesek, így van ez.

Az emberiség felismerése az anyagról (matériáról) talán nem téves? Az emberek pontosan a legnagyobb molekuláris részecskékből összerakott felszíni anyagok és az égitestek közötti köztes térben találhatóak, és így már nem tudják világosan megfogni. Ebben a keretben fejlődnek ide-oda, és már ez lenne az abszolút tudomány, ez lenne aztán az egyedüli felismerés az anyagról és ezek lennének a leginkább fejlett dolgok. Ezek csak felismerések az anyagi világról egy parányi kis, parányi kis részecskén belül a gigantikus, bonyolult kozmikus terekben (dimenziókban), ehhez még egy kicsi dimenzióra korlátozódik. Az égitestek szerkezete, amiről az előbb beszéltem, csak egy rendszerre vonatkozik; te egy parányi rendszerben, egyetlen egy porszem rendszerében, megszámlálhatatlan milliárdnyi dimenzió keretén belül szerezteél egy pici felismerést a dimenziókról, vagyis, egy parányi dimenzióban felismert dolgok, mondd csak, helyesek ezek? Ebből kifolyólag az emberi tudomány fejlődésének kiindulópontja már téves és evvel a felismerései szintén. Az emberiség eredete és az élet még bonyolultabb, ha elmagyarázzák. Én ezt már nem magyarázom el. Mert ha még többet magyarázok el, eljutunk az élet eredetének a kérdéséhez, ez túlságosan bonyolult. És ezenkívül, ha túl sok és túl magasan van elmagyarázva, az emberek már nem is hiszik el. Mert az embereknek pontosan emberi gondolataik vannak. Én kijelentem itt: ha egy istenség hallja, elhiszi, mert ő egy istenség gondolataival bír. Ő látta a látókörén belül, a gondolkodásmódja teljesen különbözik az emberektől.

Úgy ahogyan az előbb elmagyaráztam, érthető volt? Csupán meg szeretnék kérdezni benneteket: Ha így magyarázom el, meg tudjátok érteni világosan? (taps) Én többször beszélek egy szóról, már tegnap is újra és újra kihangsúlyoztam ezt a pontot, és pedig a sorskapcsolatról. Sokan közülünk még több embernek akarják megmutatni ezt a Dáfá-t. Ha te némely embernek bemutatod, azonnal nagyon jónak találja, ehhez még önszántából szeretné tanulni, így talán megvan a sorskapcsolata hozzá. Ha viszont egyes embereknek bemutatod, hallani sem akarják, még a saját rokonaid sem, nem is hisznek benne, akárhogyan is magyarázod nekik, egyszerűen nem hiszik el. Én mondom nektek, talán nincs meg hozzá a sorskapcsolatuk. Természetesen ez az állapot nem csak a sorskapcsolat egy formája által jött létre. Némely embereknél előfordulhat, hogy a megvilágosodási képessége nem jó, vagy a nagy karma okozza.

Ma külön elmagyarázom ezt a sorskapcsolatot. Mi a sorskapcsolat? Ezt már korábban is elmagyaráztam. A művelési körben újra és újra erre a sorskapcsolatra utalnak. Hogy jön létre egy sorskapcsolat? Én mondom nektek, a sorskapcsolatot, amiről mi a művelési körben beszélünk, igazából nem lehet egyértelműen egy rövid történelmi periódusból elmagyarázni. Túlmegy egy ember egy életén, sőt több életén, és még egy még hosszabb időszakon is. Ez a sorskapcsolat nem szakad meg. Miért nem szakad meg? Tehát az előbb beszéltem a karma-kiegyenlítés kérdéséről, ennél meg lett mondva, hogyan szemlélik az ember életét. Egy élőlény megtekintésénél az életének az összessége lesz megnézve, és nem csak egy élete. Úgy, mint amikor alszol, ma és tegnap, és te nem akarsz elismerni, hogy tegnap az te voltál, az nem megy! Ezért a sorskapcsolat egy nagyon hosszú idővel áll összefüggésben. Jó dolgokat lehet örökölni, rossz dolgokat szintén lehet örökölni. Ez tehát azt jelenti, ez a sorsszerű kapcsolat az emberek között nem is szakad meg. A sorskapcsolat, amire normálisan gondolunk, a legtöbb esetben a rokonsági sorskapcsolatra vonatkozik, különösképpen a házassági sorskapcsolat. Erről beszélnek a legtöbbször. Tulajdonképpen korábban én már elmagyaráztam ezt a házassági sorskapcsolatot, ez hétköznapi emberek közötti dolog. Mivel a sorskapcsolatot magyarázzuk el, beszélek róla. Mi okozza ezt? A legtöbb esetben így van: Ez az ember az egyik előéletében a másik ember számára egy jótettet hajtott végre, annak az embernek nem volt semmije, hogy visszaadja, az előéletében talán nagyon jelentéktelen volt az állása, vagy nagyon szegény volt. Egy nagy előnyt kapott tőle, akkor a szívében a visszafizetésre gondol, ez tehát szintén egy házassági sorskapcsolathoz vezethet. Szintúgy léteznek emberek, akik az egyik előéletükben szerettek valakit, vagy mindketten szerették egymást, azonban nem volt meg a sorskapcsolatuk és nem tudtak családot alapítani, ez aztán egy házassági sorskapcsolathoz vezethet a következő életben. Mert egy ember kívánsága nagyon fontos, amit birtokolni akarsz, amit tenni akarsz, ha azt mondod: Én buddhához akarom művelni magam, akkor talán a Buddha segíteni fog neked. Miért? Ez a gondolat túlságosan is értékes, egy ilyen keserű környezetben buddhához akarod művelni magad. De ha egy ember démon akar lenni, abban sem lehet megakadályozni, egyszerűen mindig rosszat tesz, hogy tudnád ebben megakadályozni? Te mondod neki, ő nem is hallgat rád és egyszerűen csinálja. Ezért egy ember kívánsága nagyon döntő.

Ehhez jönnek még a sorskapcsolatok a rokonokhoz és jó barátokhoz, a tanulókhöz és tanítványokhoz,

és még a sorskapcsolatok, amelyek hála vagy harag által jöttek létre. Ezek mind ahhoz vezethetnek, hogy egy család vagy egy csoport lesz képezve, hogy az embereknek társadalmi (szociális) viszonyaik vannak a világon, úgyhogy a konfliktusok, a hála és a harag viszonzva lesznek az emberek között. Mindez sorskapcsolat, ez az egész így van elgondolva. Ez nem egy életben jött létre. Ez talán több életben vagy egy előző életben jött létre. Ez erre a helyzetre vonatkozik. Mi azt is megállapítottuk, mivel létezik egy ilyen viszony, vagyis egy embernek az életében létezik hála és harag, megvannak a rokonai és barátai, a felesége és gyermekei és így tovább és így tovább. Így ennél a csoportnál nagyon valószínűleg létezik hála és harag. Ő jó hozzá, vagy rossz hozzá, ő vissza akarja fizetni neki stb., ezek a dolgok aztán egy csoportos újraszületéshez fognak vezetni. De ők nem jönnek össze, mindenki egy időben születne újra, nem. Ők különböző időben jönnek a világra, léteznek idősebbek és fiatalabbak, mindenesetre bizonyos viszonyok fognak létezni ebben az embercsoportban, ők egymásután fognak újraszületni. Ha ők nem egy csoportba tartoznak vagy nincs sorskapcsolatuk egymással, ha valakinek semmi köze hozzád és te találkozol vele az utcán, neked úgy tűnik, mintha ő egy másik világban élne. Látszólag egyáltalán semmi közöd hozzá. Te ilyen embereket is észre fogsz venni, úgy tűnik, ti olyan emberek vagytok, akik két különböző úton járnak. Így ő nem a te csoportodból való, neked egyáltalán nincs sorskapcsolatod vele. Emiatt születik újra természetesen egy csoportba, jön egymásután a világra különböző időben. Némelyek szülők lesznek, némelyek gyerekek lesznek, némelyek barátok lesznek, némelyek ellenségek lesznek és némelyek jöttek lesznek. A sorskapcsolat, amit előbb elmagyaráztam, pontosan erre vonatkozik.

Természetesen a művelők szintén nem tudnak kilépni ebből a sorskapcsolatból. Hiszen művelni akarsz magad. Ha egy ember műveli magát, – korábban azt mondták: Ha egy ember műveli magát, úgy az elődei szintén gyűjtöttek de-t, ők mindannyian hasznot fognak húzni ebből. De ez nem azt jelenti, hogy nekik többé már nem szükséges visszafizetniük a bűneiket és mindannyian buddhák lesznek, ha te műveled magad és buddha leszel. Tehát ez nem megy. Tehát tudják, hogy te műveled magad és ebben az életben megkapod a Fát; a te köröd emberei között talán léteznek néhányan, akik a rokonaid voltak és újraszülettek, talán léteznek emberek, akik a hálában és haragban összekapcsolódtak veled, és teáltalad meg kell kapják a Fát. Egy ilyen összefüggést okozhatott. Természetesen a művelésnél nem beszélünk családi kötelekekről. Ha tehát nem beszélünk erről, így át van törve ez a korlátozás. Magányban műveli magát vagy a dolgait egyetlenegy valakinek adja tovább, saját maga keresi és választja ki a tanítványait. Korábban minden korban így művelték magukat. A minden lény átfogó megváltása pontosan erre a sorskapcsolatra vonatkozik, amiről mi ma beszélünk. Ennek a sorskapcsolatnak van valami köze hozzánk jelenlevőkhöz. Nagyon valószínű, hogy megvan a sorskapcsolatod, hogy megkapd a Fát. Hogyan is van ez a sorskapcsolat megkötve? Sokan ezen emberek közül azért jöttek, hogy megkapják a Fát, ők egy céllal jöttek. Ők különböző korokban lehettek rokonok, jó barátok vagy tanítványok is, vagy egy más[fajta] sorskapcsolatról van szó. Mindenesetre a művelésnél nem beszélnek a hétköznapi emberek érzéseiről, ilyesmi nem létezik. Én gyakran mondom: Ha valaki azért jött, hogy megkapja a Fát, úgy talán korábban tett egy ilyen fogadalmat; ő magától akart idejönni és elviselni a szenvedést, hogy megkapja a Fát. Ez a tényező is létezik. Emiatt mondom én gyakran: A Fát ezennél megkapásánál, ebben az időben és ebben az életben nem hagyhatod magad befolyásolni egy téves gondolat által; különben mindörökké bánni fogod és többé már nem teheted jóvá. Én ténylegesen látom, hogy a sorskapcsolatnak ez a szála nagyjából nagyon szorosan meg van kötve, senki sem lesz hátrahagyva, mindenki azon van, hogy megkapja a Fát. Csúpn különböző tempóban halad előre.

Most én egy további kérdéstről beszélek, és pedig a művelési formáról. Mivel tegnap röviden beszéltem már erről is. Néhány tanítványunk szóba hozta a házasság vagy nem-házasság kérdését. Némelyek nem akarnak házasodni, a hegyekbe akarnak menni és ott művelődni. Néhányan más véleményen voltak. A mi Dáfá-művelésünkénél is sok-sok tanítványnak van ez a gondolata. De mindegyik tudja, hogy ennél az általam terjesztett Fát-nál főként a hétköznapi emberek társadalmában művelődünk. Nekünk az a művelési célunk, hogy a főtudatot és a fő-összellemet emeljük meg. Mivel te viseled el teljesen tudatosan a szenvedést, te egészen világosan látod, hogy a te érdekedet megsértik; és a szíved mozdulatlan marad, akkor vajon nem saját magadat műveled? Ha nem te kapod meg ezt a Fát, akkor ki más? Ha a műveléshez tényleg a hegyekbe megy és kikerüli a konfliktusokat, lassabban fog művelődni. Csúpn egy hosszú idő után lesznek azok a ragaszkodások lecsiszolva. Ha tehát nem kapja

meg ezt a Fát, nagy valószínűséggel a melléktudatát (mellékösszszellemét) műveli. Mert hogyha a hegyek mélyén műveled magad, nem rendelkezél ilyen körülményekkel. Valószínűleg lótuszülésben fogsz ülni és elmélyedni a meditációban, és egy nagyon hosszú ideig meditálni. Abban az állapotban nem vagy teljesen tisztában azzal, hogy te saját magadat műveled vagy sem. Mivel te nem emelkedtél meg valójában ebben a bonyolult környezetben, így van ez. A szerzeteseknél szintén lehet a fő-összszellemet művelni, de csupán a hétköznapi emberek társadalma igazán az a hely, ahol az emberszívet leginkább acélozni lehet. A művelési módszerek, amelyekről korábban hallottunk, – mindegy hogy milyen vallás vagy művelési módszer volt valamilyen korból –, amelyek át lett adva az embereknek, mind ugyanaz volt: A hegyekbe vagy a templomokba ment, hogy ott művelje magát. A világi kötelékek szét lettek szakítva, a rokonságról sem akart többé tudni. Ha a szülők a templomba mentek, hogy meglátogassák a gyermekeiket, nem létezett felismerni. „Kit is kerestek ti?” „Pontosan téged kereslek, te vagy a fiam.” „Ah, Buddha Amitábhá, ti alamiznaosztók tévedtek, engem így és így hívnak.” Mert a vallásban már kapott egy nevet. „Én egy buddhista tanítvány vagyok, és nem a te fiad.” A világi kötelékek valóban szét vannak szakítva. A mai szerzetesek természetesen már nem művelik magukat, ők még pénzt küldenek haza. Ha valóban műveli magát, a világi kötelékek szét vannak szakítva. Tehát miért mondják, hogy nem szabad a szerzeteseket embereknek tekinteni, alighogy elhagyják az otthonukat? Így szól az alapelv. Ő már most egy istenség, egy félisten. Bár ma már nem művelhetik így magukat, mégis gyakran sok embert akadályoz, hátráltat ez az ősi művelési módszer, ez a forma; ők is ehhez a módszerhez fordulnának, hogy a Dáfát műveljék. A jövőben ez menni fog, most nincsenek meg ehhez a feltételek. Az általam ma terjesztett Fánál jelenleg csak ebben az egy formában lehet művelődni, én, mint Mester, szintén nem a hegyekben vagyok található. Ezért nem kellene állandóan arra gondolj, hogy a hegyekbe menjél, alighogy a művelésre gondolsz. Alighogy a művelésre gondolsz, el akarod hagyni az otthonod, alighogy a művelésre gondolsz, már nem akarsz házasodni, alighogy a művelésre gondolsz, meg akarod változtatni a hétköznapi emberek állapotát, ez nem így van. Nagyon sok művelési módszer létezik, a 84.000 iskolában nem csak a mi iskolánkban művelődnek ezen a módon. Én tehát úgy gondolom, hogy nem kell hagyjuk magunkat befolyásolni pár korábbi művelési módszertől és hagyományos nézetektől. Amit én ma tanítok neked, egy egészen új művelési forma, amelyikkel te valóban a leggyorsabban megváltathatsz. A jövőben újfent léteznek majd annak az időnek a művelési módszerei. Ténylegesen én leírtam a könyvbe: Ha egy ember művelni akarja magát, hogy lehetne ez olyan egyszerű?! Te ide-oda műveled magad, a valóságban azonban egyáltalán nem te saját magad vagy, és te még csak nem is tudsz erről semmit!

Én mondom nektek, az ősidőkben sok istenség észrevette, hogy egy ember főtudatát (fő-összszellemét) nagyon nehéz megváltani. Így azt a módszert használták, hogy a melléktudatot váltották meg. Egyik így csinálta és váltott meg embereket és jónak találta, egy másik aztán szintén jónak találta ezt a megváltási módszert, így mindenkit ezen a módon váltottak meg. Aztán egy ilyen általuk elismert megváltási forma jött létre. Mindenesetre ez tisztességtelen az emberekkel szemben, ez az ember műveli magát, viszont egy másik lesz megváltva. Pontosan mert tisztességtelen, nem meri nyilvánosságra hozni, azt sem merik hagyni, hogy mások tudjanak róla. Én kinyilvánítottam az embereknek. Miért? Mert én hagyom, hogy valóban az emberek kapják meg a Fát. Én megváltoztatom ezt az állapotot, hogy te saját magadat művelhess. Ugyanakkor előnyös a társadalomnak, ha az emberek így művelik magukat; miközben emelkedsz, teljes biztonsággal egy jó ember vagy a társadalomban, ez a legjobb. Emiatt változtattam meg ezt a dolgot. Mindenesetre néhány istenség a felmérhetetlenül hosszú idő alatt szintén ezen a módon művelte magát magasra, vagyis a melléktudatukat művelték és úgy jöttek fel, emiatt mindannyian akadályoznak engem, hogy ezt továbbadjam. Gondoljátok csak át, nagyon nehéz ezt a Fát terjeszteni, az sem egyszerű, hogy megkapd. A végén minden istenség, buddha és taó megértette, pontosan milyen dolgot is teszek, ők látták, hogy a hatás nagyon jó, most mindannyian megértették.

Mikor én akkoriban Kínában a Fát terjesztettem, nagyon nehéz volt, természetesen most sokkal könnyebben megy. Mindenekelőtt az USA-ban nektek sokkal egyszerűbb már, hogy halljátok a Fát. Előbb azt mondtam, a mi művelési utunkat nem kell befolyásolják a korábbi nézetek, mi éppen ezen a módon műveljük magunkat. Természetesen, miután ti, ez az embercsoport, sikeresen (készre) műveltétek magatokat, a jövőbeli embereknek meglesz a saját művelési állapotuk. A jövődől emberek nem fognak ilyen sokat tudni a Fáról, mert ez egy speciális történelmi periódus és mi ezt a

dolgot terjesztettük. Az emberek a még későbbi jövőből azt sem szabad tudják, ki vagyok én, alak (kinézet) nem is lesz hátrahagyva nekik. Bár most hangszalagokra és videóra van valami felvéve, nem lesz hátrahagyva a jövőnek, minden le lesz törölve. Mikor korábban Buddha Sákjamuni a tanítványait a művelésre oktatta, nem engedte meg a tanítványainak, hogy pénzt vagy tárgyakat őrizzenek meg. Gondban volt, hogy létrejöhetne náluk az anyagi érdekekhez való ragaszkodás. Emiatt nem engedte, hogy legyen valamijük, csak egy lepel (köntös) (kasaya) és egy kéregetőcsésze. De az embereknek gyakran sok ragaszkodásuk van, amelyeket nagyon nehéz eltávolítani. Egy időben sok ember gyűjtött kéregetőcsészéket. Némelyek azt mondták: „Az én csészém rézből van, az én csészém jádeből, az én csészém szép vagy az én csészém ezüsből van.“ Némely szerzetes sok csészét gyűjtött. Akkor azt mondta Buddha Sákjamuni: Ha nektek ez a ragaszkodásotok van a tárgyakhoz, akkor menjetek újra haza. Mert otthon nálatok van minden, te nyugodtan gyűjtheted és őrizheted őket. Miért nem lehet még csak egy kéregetőcsészét sem elengedni? A szerzeteseknek mindent el kell engedniük, miért nem lehet ezt a gondolatot, kéregetőcsészéket megőrizni, még csak el sem távolítani? Semmi kincse sincs már, és mégis egy csészéhez ragaszkodik? Buddha Sákjamuni tehát ezzel arra gondolt, hogy ez a gondolat, ez a kicsi ragaszkodás sem kell maradjon, mindezt el kell távolítani, nem megengedett, hogy létezzon egy ilyen szív.

Korábban Sákjamuni idejében a szerzetesek csészéje nagyon kicsi volt, csak egy étkezésre lehetett ennivalót koldulni. A mai szerzetesek viszont egy ilyen nagyot vesznek. Korábban bögréket vettek, most tálakat vesznek, a koldulásnál egy tálat tartanak a kezükben. És ráadásul egyáltalán nem akarják, ha ételt adsz nekik; pénzt akarnak. A szív az anyagi érdekekre és a pénzre olyan erős, ott még van szó művelésről? Én mondom nektek, a pénz a legnagyobb akadály a művelők számára. Éppen a szerzetesekről beszéltem. A Dáfá-művelésnél egészen biztosan nem a tárgyakra van fektetve a hangsúly, hanem a szívre. Mivel a hétköznapi emberek társalmában dolgozik, miközben műveli magát. Ezért nincs mitől tartani, akármennyi pénzed is van, csak attól lehet tartani, hogy nem lesz eltávolítva a ragaszkodásod a gazdagsághoz. A házad aranyrudakból van felépítve, de te nem gondolsz arra, nem tartod fontosnak. A hétköznapi emberek között művelődik és mindenféle foglalkozás létezik; ha vállalkozásokat vezet, sok pénzt keres. Ez nem tesz semmit, ha a szíved nem annál van. Nem tartja fontosnak, mindegy, hogy van vagy nincs, és így átmentél ezen a vizsgán. A házad továbbra is aranyból van, ez nem tesz semmit. Mi csak azt kérjük, hogy ezt a ragaszkodást távolítsd el. A művelésnél nincs úgy, hogy valami anyagi el lesz távolítva. Csak így felel meg a művelésnek az embervilágban. Ha az összes ember a művelésnél többé már semmit sem csinálna, akkor mit lehetne még enni a társadalomban? Ez nem megy. Mi csak az emberszívre figyelünk, mi egyenesen az emberszívet célozzuk meg, mi valóban a xinxingedet emeljük meg, nem úgy van, hogy valami anyagi el lesz távolítva, ezt világosan meg kell különböztetni a korábbi hagyományos művelési módszerektől. De ebben a tekintetben nagyon komolyan meg leszel vizsgálva, hogy megvan-e ez a szíved vagy nincs. Én néha egyszerűen csak úgy mondom: Ha egy művelő ebben a mi Dáfá-nkban műveli magát, akkor pontosan ezt az utat járja. Te mindezeket a ragaszkodásokat könnyedén kell vedged. Ami a jövődő hivatásos művelőket illeti, ők csak egy kéregetőcsészét vesznek és koldulni mennek, vándorolni mennek. Csak miután a világ összes szenvedését elviselted, juthatsz el a beteljesülésig. A jövődő szerzetesek így kell műveljék magukat.

Ha már éppen a szenvedésről van szó, én mondom nektek: Ha egy ember műveli magát, biztonsággal mondható, hogy az fájdalmas, szenvedésekbe fog ütközni. Boldogságban is van része, ha Dáfá-t művel. Mindenesetre lesznek nehézségek a művelésnél, ez biztos. De az emberek gyakran tartják egy rossz dolognak, ha egy kicsi szenvedést visel el és valakivel egy pár kellemetlenség történik. „Miért érzem magam ilyen és olyan rosszul?“ Ha te egész életed folyamán kényelemben lennél, úgy én azt mondom neked, biztosan a pokolba fogsz jutni. Egyáltalán nem is szükséges mondani, hogy egész életed folyamán kényelemben leszel; ha te egész életed folyamán nem kapsz el egyetlen betegséget sem, a halál után te százszázalékosan a pokolba fogsz menni. Amíg egy ember él, karmát termel. Lehetetlen, hogy semmi karmát se termelj. Mivel ha csak kinyitod a szádat, valakit már megsebezhetsz. A szavak a szádból valakit már akaratlanul meg fognak sebezni. Te mondasz valakinek valamit, ő nem figyelt erre, de egy másik talán hallotta és azt megsebezte. Ameddig egy ember él, muszáj egyen, a járásnál is szétaposol élőlényeket. Természetesen, mi azt mondjuk, ameddig egy ember él, karmát termel. Ha nem kapsz el egy betegséget sem, a karmádat nem lehet

eltávolítani. Miközben te betegségekben szenvedsz, a karmád valóban el van távolítva. Miután el lett távolítva, jobb lesz. Gyakran így van: Miután egy súlyos betegséget kaptál el és azután újra egészséges vagy, észre fogod venni, hogy az arcod kipirul; akármit is csinálsz, minden simán megy. Hiszen a karmád el lett távolítva, és szerencsésé fog átváltozni – de-vé. Mivel hát szenvedést viseltél el, minden simán fog menni nálad, könnyű is véghezvinni. Az emberek ezt nem látják és így egy rossz dolognak tartják, mikor egy kicsi szenvedést viselnek el. Tulajdonképpen mi félnivaló van a szenvedésnél?! Ez így hát fájdalmas, megembereled magad és megpróbálsz elviselni, azután látni fogod, hogy minden másképp megy, akármit is teszel. Én azt mondom, az ember művelésénél már csak szenvedésről van szó. Ha el tudod engedni, garantáltan el fogsz jutni a beteljesüléshez. Valamivel magasabban kifejezve: Ha te el tudod engedni azt a gondolatot az életről és halálról, te valóban egy istenség vagy!

Korábban azt mondta Buddha Amitábha: Folyamatosan ismételd a nevem, így újrászülethetsz a Szukhávati világban. Hogyan lehetne ez lehetséges? A szavainak a jelentését nem lehet felületesen érteni. Be lehet menni a Szukhávati világba, ha a Buddha nevét folyamatosan ismételted; de az emberek mindannyian felületesen értik a Buddha szavait. A Fofá különböző szintek jelentéseit tartalmazza. Ha te a nevét folyamatosan ismételted, úgy te annál vagy, hogy gyakorolsz. A folyamatos ismétlés által már semmi más nem marad a fejedben, hanem csak a „Buddha Amitábha“ szavak, egy gondolat helyettesít 10.000 másik gondolatot, minden gondolat eltávozik a gyakorlás által, semmi más nem marad, csak a Buddha Amitábha. A Buddha nevének folyamatos ismétlésénél számtalan ragaszkodás fog feltűnni és a legkülönbözőbb zavarások lesznek, ellen tudsz állni mindezeknek? Minden ragaszkodást el kell engedni; alighogy a szív üres lesz, teljesítve van a művelés célja. Ha a Buddha nevét folyamatosan ismételted, ez megint csak a Buddha tisztelését jelenti. Mert te a Szukhávati világba akarsz bemenni, folyamatosan ismételted, természetesen a Szukhávati világ Buddhája törödni fog veled, mivel te buddhához műveled magad. A jelentés, tartalom ebben nagyon mélyreható. Némelyek azt mondják: Ha a halál előtt Buddha Amitábhát ismételted folyamatosan, bemehet a Szukhávati világba. Akkor mit kell ennél elérni? Ha te valóban el tudod engedni a gondolatot az életről és halálról, valóban odamehetsz. A különbség az emberek és istenségek között éppen ebben áll. Ha te el tudod engedni az életet és a halált, te egy istenség vagy; viszont ha nem tudod elengedni az életet és a halált, te egy ember vagy; ez a különbség. Mi ide-oda műveljük magunkat és elengedünk minden ragaszkodást, nem engedjük el az életet és a halált is? Ha valaki egészen el tudja engedni az életet és halált, akkor mihez ragaszkodik még? Én már megkaptam a Fát, a haláltól sem félek, az életről is le tudok mondani, akkor mihez lehet még ragaszkodni? Így szól az alapelv. Mikor egy ember a halál előtt áll, nagyon meg van ijedve: „Ah, hamarosan meg fogok halni, hamarosan elveszítem a lelkemet.“ Milyen érzése van akkor? Viszont némely emberek nem félnek a haláltól, és tovább ismételtetik folyamatosan Buddha Amitábhát, akkor mondd csak, nem a Szukhávati világba mennek? Ők mindent elengedtek, számukra már nincs többé jelentősége az életnek és halálnak. Az ember ezen egy gondolatának egy hosszadalmas művelés az alapja. A hétköznapi emberek gondolatai különösen bonyolultak, nekik mindenféle ragaszkodásuk van, hogyne félnének a haláltól? Én azt mondom, a Nagy Út a legegyszerűbb és a legkönnyebb; bár azt mondják, hogy sok dolog egészen egyszerű lenne, viszont ha minden részletükben el vannak magyarázva, sok elmagyaráznivaló van. De ha neked egyenesen megmondják, nem is tudod felfogni, az emberek nem is érthetik meg olyan mélyen. Ők megpróbálnak mindent a szavak felszínén, a felszínen megérteni, ezért kell nektek elmagyarázni a Fát.

Fá-magyarázat San Franciscóban

(1997.04.06)

Éppen hogy találkoztunk New York-ban. Csak egy pár nap telt el, és itt már újra látjuk egymást. Tulajdonképpen én akartam nektek időt hagyni a feldolgozásra, mivel amit utolsó alkalommal elmagyaráztam, nagyon magas volt. Ha te azt, amit én az utóbbi időben elmagyaráztam, pontosan átgondolod, talán észre fogod venni, hogy az, amit elmagyaráztam, a valóságban sokkal magasabb. A valóságban a lényegét magyaráztam el. Mert ennek van egy alapja, és pedig, nektek magas képzési és tudásszintetek van. Ezenkívül egy rész közületek valamivel később kapta meg a Fát. És ezek az emberek, akik a Fát később kapták meg, nagyon gyorsan emelkednek. Így a követelmények is magasak velük szemben, és a szintjük is nagyon gyorsan emelkedik. Ti úgy találjátok, hogy a nehézségi fok valamivel magasabb és valamivel több nehézség adódik, vagyis úgy tűnik, hogy valamivel több szomorúság létezik; ez szükségszerűen így van. Sok minden, amit ma elmagyarázok, eddig még nem volt elmagyarázva. Mivel az idő a művelésre nagyon korlátolt, olyan gyorsan amennyire csak lehetséges én teljesen át akarom nektek adni a Fát, hogy olyan gyorsan műveljétek magatokat, amennyire lehetséges, és eljussatok a beteljesüléshez, olyan gyorsan amennyire lehetséges.

Tegnap beszéltem még egy ilyen kérdéssel; ti talán ismeritek a „Zarándokút nyugatra“ című kínai könyvet. A nyugatra való utazása közben, hogy elhozza a szútrákat, Tang Seng szerzetes mindenféle nehézségeken ment keresztül, 9-szer 9, vagyis 81 nehézségen; ha csak egy is hiányzott, nem ment, akkor még azt is be kellett pótolja. Vagyis egyáltalán nem volt olyan egyszerű. Ti ma túlságosan is egyszerűen kaptátok meg a Fát; még ha nem is lennétek az USA-ban, vehetnétek egy repülőjegyet, és egy szempillantás alatt már itt lennétek. Ehhez viszonyítva ti tényleg nagyon egyszerűen kaptátok meg a Fát, de hogyha ti művelitek, akkor már nem olyan egyszerű. Én is gondolkodtam rajta, hogy tanulhatja-e, hogy megkaphatja-e, és hogyan járjon el ezzel a Fával, ezt nézzük csak meg mi még egyszer. Az idő emiatt nem húzódhat el túl sokat. A felismerésekről, hogy meg akarja kapni ezt a Fát vagy sem, még össze-vissza gondolkodik, még mérlegel: Hogy én vajon tanulnám? Így vagy úgy. – Ezt mi is mérlegeljük. Ezért úgy találom, hogy előnyei is vannak, ha az idő picit szűkös. Nem mindenki kaphatja meg ezt a Fát, mi sorskapcsolatokról beszélünk. Ez azt jelenti, ha az idő szűkös, azok, akik a Fát nem kell megkapják, talán nem tudnak idejönni. Ha az idő mégis túl hosszan elhúzódik, egy ilyen probléma fordulhat elő: Azok, akik a Fát nem kellene megkapják, talán idejöhetnek; aztán zavarhatnának és szabotálhatnának bennünket. Ők nem hisznek ebben és zavaró hatásuk lehetne. Természetesen a kapunk nagyon szélesre van kitérve. Mindegy hogy milyen ember is vagy, addig míg tanulni tudod, viseljük érted a felelősséget. De azért mi meg kell nézzük egyszer az emberszívet is.

A Fofá (Buddha Törvénye) átfogó és mélyreható. A Fá (Törvény), amit mi ma elmagyarázunk, túlmegy a szokványos felismeréseken, ahogyan a Fofát megértik; mi az egész világegyetem Fáját és az egész világegyetem tulajdonságait magyarázzuk el. És ennek az óriási világegyetemen minden rétege rendelkezik a világegyetem tulajdonságaival, vagyis a Fá-alapelvekkel, a „Zhen, Shan, Ren“ megtestesüléseivel minden szinten. És minden szinten a Fá-alapelvek óriásiak, összetettek és sokrétűek. Ha te egy szintnek az alapelveit világosan el akarod magyarázni, lehetséges, hogy az egész életed ideje rámeleg erre, és mégsem tudod őket teljesen kimondani. Ilyen összetettek és sokrétűek. Ti tudjátok, hogy Buddha Sákjamuni a tathágata szintjén az embereknek és a magukat művelő tanítványainak a Fát magyarázta. Eközben kimerítette egész életének idejét, és mégis csak a saját iskolája dolgait magyarázta el. Buddha Sákjamuni azt mondta, hogy a műveléshez 84.000 iskola létezne; a taoisták ehhez még nincsenek is hozzáadva. A kínai taoista iskolákban azt mondják, hogy náluk szintén még 3600 iskola létezne; ehhez még nincsenek hozzáadva a nyugati vallások istenségeinek általunk általánosan ismert művelési módszerei. Ezenkívül a felismerés, hogy 84.000 iskola létezik, amiről Buddha Sákjamuni beszélt, csak azon a területen van, amit a tathágata szintjén elmagyarázott. Ha tehát túlmegy ezen a területen, még csak nem is lehet tudni, hány művelési módszer létezik, és hány különböző tathágata-buddha és Fá-alapelv létezik, amit felismertek és tanúsítottak, tehát nagyon nagy. Azt is lehet mondani, hogy a Fofát még csak a tengerek és óceánok

végtelenségével sem lehet leírni. Amilyen nagy a világegyetem, olyan nagy ez a Fá. Ilyen az összefüggés.

Én ma csak az emberi nyelvvel, és pedig az emberiség mai legegyszerűbb és legfelületesebb nyelvével adtam egy áttekintést a nagyon nagy és nagyon mélyreható, egész világegyetemről és magyarítottam el összefoglalva. Ha ti ezt a Fá-t valóban teljesen meg tudjátok érteni és valóban művelni tudjátok magatokat ebben a Fá-ban, akkor az általatok érzékelt és felismert dolgok olyan magasak és mélyrehatóak, hogy azt nem lehet szavakkal kifejezni. Ameddig műveled magad, idővel egyre többet fogsz érzékelni és felismerni. A „Zhuán Fálun“ olvasásánál egyre többet fogsz felfogni. Ha neked egy nagyon jó alapod van és ebben a nagy Fá-ban műveled magad, valóban elegendő létezik számodra a műveléshez; akármilyen magasra is akarod művelni magad, olyan nagy lesz a Fá, ez a Fá egyszerűen mindent magában foglal. Ti tudjátok, már a „Zhuán Fálun“ könyvben megmondtam, hogy a benne tartalmazott Fá-alapelvek nagyon átfogóak. Te látod, hogy minden írásjel mögött, rétegről rétegre, számtalan buddha, taó és istenség található, ők megszámlálhatatlanok. Mert minden szintnek megvannak a mindenkori szint alapelvei, és minden szinten léteznek a mindenkori szint buddhái, taói és istenségei. Gondoljátok csak át, milyen nagy is kell legyen ez a Fá. A valóságban én ezt is csak összefoglalva magyarítottam el nektek. Az igazi megértés attól függ, hogy az igaz művelésnél próbáld magad felismerni, saját magad műveled magad és saját magad érted meg. Ezért mondom én nektek ezt az alapelvet, semmi esetre se gondoljátok, hogy az már elég, ha ti már elolvastátok a „Zhuán Fálun“-t és megtanultátok a gyakorlatokat, és hogy ez már minden, ha ti tudjátok, hogy ezek jók, és aztán együtt gyakoroltok a többiekkel. Ha te emelkedni akarsz, minden teljesen attól a könyvtől függ. Ezért mindig és mindig újra kell olvasd. Miközben a könyvet olvasod, elmélyíted a felismeréseidet és emelkedsz. És a mi módszerünkkel a beteljesüléshez – a gyakorlatokkal, a szinted állandóan emelkedni fog. Vagyis, semmiképpen se gondolkodjatok így: Én már elolvastam egyszer a könyvet és jónak is találom, én gyakorlok a többiekkel együtt, és a gyakorlásnál sem csináltam megszakításokat. De ez a Fá a fő dolog. Mindenképpen kell vedd magadnak a fáradtságot a Fá tanulására.

Ez a világegyetem olyan nagy és a szerkezete szintűgy olyan bonyolult. Én már elmagyarítottam nektek a dimenziók (terek) összetételét (szerkezetét), az alapanyagok (szubsztanciák) például molekulákból és még mikroszkopikusabb részecskékből állnak, a dimenzió, amit mi ismerünk, szintén ezekből a részecskékből áll. A részecskék, amiket a mostani tudomány ismer, azok molekulák, atomok, neutronok, atommagok, elektronok és aztán még kvarkok és neutrínók is. Mi van még, ha tovább is így megy, többet már a mai tudomány sem tud. Vagyis amit mondok, az az, hogy a szintet (síkot), amelyiken minden egyes rétegnek ilyen részecskéi találhatóak – mi egy rétegfelületnek kell nevezzük; a valóságban a részecskék nem egy felületen vannak eloszolva, hanem mindenütt megtalálhatóak azon a szinten, nem egy felület formájában léteznek, az emberiségnél nem létezik erre kifejezés, mi tehát felületnek, felszínnek nevezzük, csak így lehet leírni – tehát ezen a szinten, a részecskék azon rétegének a szintjén egy dimenzió van képződve. A részecskék és részecskék között dimenziók vannak, és a részecskéken belül ugyancsak dimenziók vannak. És a részecskék ugyancsak képezhetnek különböző nagyságú részecskéket, tehát a különböző nagyságú részecskék között, amelyek hasonló részecskékből állnak, szintén vannak dimenziók. Ez a dimenzióknak pontosan az az elképzelése, képzete, amit utolsó alkalommal elmagyarítottam nektek.

Korábban én mindig mondtam, hogy az atomok és molekulák között egy nagyon nagy kiterjedésű dimenzió van, mi emberek azoknak a legnagyobb részecskének, amelyek molekulákból vannak összerakva, a rétege és azoknak a részecskének – az égitesteknek, amelyeket látunk, a rétege között élünk. Az emberek ebben a dimenzióban élnek. Egy égitest szintén egy részecske. Ha ez még tovább megy így, akkor a tejútrendszernek is van egy külső héja. A tejútrendszer és a megszámlálhatatlan tejútrendszerek szét vannak oszolva a világegyetemben. Ők is fognak alkotni egy dimenziót vagy sem? Közöttük szintén léteznek kapcsolatok. A tejútrendszeren kívül létezik tehát egy kozmikus terület is. Ez a kozmikus terület tehát szintén egy réteg részecske? Ez szintén egy réteg részecske. Ez a világegyetem túlzottan nagy, olyan nagy, hogy egyszerűen nem lehetséges leírni. Ezenkívül 3000 világegyetem, amelyek pont olyanok, mint az a világegyetem, amelyikben mi élünk, egy még nagyobb rétegnek egy világegyetemét képezik; kívül rajta létezik egy héj, és ez ugyancsak egy még nagyobb réteg világegyetemének egy részecskéje. Ezenkívül a részecskék, amelyekről éppen beszéltem, szétterjednek egy pontból kiindulva, a valóságban minden réteg részecskéi el vannak oszolva az összes

égitesten. Mindenesetre, amit éppen elmagyaráztam, csak két rétege volt a világegyetemeknek, és ti már elképzelhetetlennek találjátok ezt. A valóságban ezt a jövőd ember tudomány sem fogja tudni felismerni, az emberiség sohasem ismerheti fel ilyen magasan. Akkor is ha mi már ennyire elmagyaráztuk, ez a réteg részecske ebben az átláthatatlan világegyetemben szintén nem más csupán egy porszem, éspedig egy kicsike porszemecske. Mit gondolsz, milyen nagy ez a világegyetem! Amit én korábban már mindig is elmagyaráztam nektek, az pontosan ez a fajta dimenzió.

Utolsó alkalommal szintén beszéltem a dimenziók (terek) összetételéről. Az atomok és molekulák közötti, az égitestek (csillagok) és molekulák közötti fajta dimenzió kivül, minden réteg atomrészecskéi ugyancsak képeznek különböző nagyságú részecskéket, a különböző nagyságú részecskék rétegei között tehát szintén dimenziók vannak. Vegyük például a molekulákat, általában mi tudjuk, hogy a molekulák és atomok között tér van; ha tehát az atomok egy molekulát képeznek, sok atomot kell egy sorrendbe elrendezni, akkor lesz egy molekula összerakva. Ha tehát egy picit kevesebb atomrészecske a nagyobb részecskék egy rétegét képezik, akkor közöttük és a még nagyobb részecskék között, amelyek több atomrészecskéből vannak képződve, ugyancsak van egy réteg dimenzió. Mert én azt mondtam, a molekulák képezhetik mindazokat a dolgokat, amelyek a legkülső rétegek és azokat, amelyeket mi emberek láthatunk, bezárólag az acéllal, vassal, vízzel, levegővel, fával és még a mi emberi testünkkel is. Ez a felszíni anyag rétege, amelyik azoknak a legnagyobb részecskéknek a rétegéből van összerakva, amelyek molekulákból állanak, és amelyiket az emberek láthatják. A molekulák alkották tehát még a két utolsó réteg részecskét is, amelyek egy picit kisebbek, mint a legnagyobb molekularészecskék; még az utolsó harmadik réteg részecskét is képezhetik, mindez molekulákból vannak összerakva. Hiszen a molekulák különböző nagyságú részecskéket képezhetnek. És ezek között tehát ugyancsak vannak terek (léteznek dimenziók), ezért ez a világegyetem nagyon bonyolult. És ez még nem minden, mert a dimenziók minden rétegében léteznek még vertikális terek (függőleges dimenziók) is, nevezetesen különböző szintek dimenziói. Ez azt jelenti, hogy léteznek ilyen dimenziók a különböző szinteknek, amelyek alatt a vallásokban a Menny különböző fokait értik. Ezenkívül léteznek a különböző szintek dimenzióiban még különböző egységvilágok is, nagyon bonyolult az egész. Én csak egy általánosan létező jelenséget magyaráztam el nektek.

A valóságban az ilyen fajta dimenziók mellett létezik még egy fajta durvább, darabosabb dimenzió, nevezetesen a legkülső felszínen levő dimenzió (tér). Én gyakran magyarázom nektek – természetesen, utolsó alkalommal valaki szintén feltett egy kérdést, hogy nem értett meg egy mondatot az egyik cikkemben a „Lényeges dolgok a további előmenetelhez“-ből, éspedig „... az emberi társadalom pontosan a középen található, a legkülső és legfelszínesebb rétegen ...“. És mi a jelentése a legfelszínesebb rétegnek, a kozmikus alapelvek szerint nem létezik belső és külső, nem létezik a nagy és kicsi fogalma, képze sem, mint ahogyan az emberiség értette meg; teljesen más, mint a mi emberi elképzelésünk. Én ma éppen ezt a „külső“-t magyarázom el. Miért mondják, hogy az emberiség a legtávolabbi peremen és a legkülső felszínen található? Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy amellet a dimenzió mellett, amit korábban elmagyaráztam, még egy fajta dimenzió létezik. Ez a fajta dimenzió olyan, mint az a dimenzió (tér), amelyben a mi mai emberiségünk él, és ez teljesen más, mint az a dimenzió, amelyben az istenségek találhatóak. A dimenziók, amiket korábban elmagyaráztam, mind még mikroszkopikusabb magasenergiájú alapanyagokból (szubsztanciákból) vannak összerakva. És a dimenzió, amit én ma magyarázok el, a felszíni anyagokból van összerakva. Ezekben a felszíni anyagokban szintén létezik sok-sok különböző elem és különböző részecske. Ez a nagyon különleges felszíni dimenzió, olyan, mint mi emberek, a testedben léteznek különböző nagyságú sejtek, hiszen ezeket nevezhetjük részecskéknek is, minden sejt felületén, felszínén van egy réteg bőr, és szintúgy azoknak a részecskéknek a bőréig, amelyek a mi emberi testünk felszínének a bőrén találhatóak és ezt a bőrt alkotják, képezik, az emberi test felszínén levő részecskék bőre képezi az ember felszínének (felületének) a hús-vér bőrét, ez a bőr rendkívül mikroszkopikus szinten ugyancsak rendkívül kiterjedt dimenziókból áll, egyik a másik után. A hússzövet, amelyik a testben levő részecskék bőréből van összerakva, teljesen más, mint a felszínen belüli szerkezet. Ennél a világegyetemenél ugyanúgy van, természetesen nagyon bonyolult. Milyen formája és állapota van annak a dimenzióknak, amelyben mi emberek élünk? Feltéve, hogy minden egy részecskéből van összerakva; teljesen mindegy, milyen nagyok vagy milyen kicsik a részecskék, minden részecskének van egy külső burka, héja.

Ma én lényegében ezt a külső burkot, héjat magyarázom el nektek. És ezeknél a külső burkoknál, jóllehet a részecskék részecskéket burkolnak be, és megint csak részecskék részecskéket burkolnak be, és bár úgy tűnik, hogy némely részecskék belül vannak, a földgolyó is pontosan a közepén van, de a valóságban mind a külsőhöz tartoznak. Ez az, amiért én azt mondom, hogy az emberek a legkülsőben találhatóak. Mind a legkülsőhöz tartoznak, mert mindnek van egy kapcsolata a legkülső burokkal. A külső burok egy kötetlen rendszer, a világegyetemnek van a legnagyobb külső burka, és mind összeköttetésben állnak ezzel a legnagyobb külső burokkal. A dimenzió, amelyikben a mi emberi hús-vér testünk létezik, szintén ebben a formában van. Ebben a dimenzióban léteznek ennek a dimenzióknak a sajátosságai, egészen más, mint az istenségek világa és azok a dimenziók, amelyeket korábban magyaráztam el. És a világegyetemben minden alapanyag (szubsztancia) ezekből a dimenziókból (terekből) származik.

Ma valaki még megkérdezett a füstölőpálcikák égetéséről. Én azt mondtam, ha ennek az oldalnak az alapanyagai (szubsztanciái) eltűntek, a túloldal dolgai szabaddá válnak, akkor szabadon lesznek engedve. Ugyanakkor ennek az oldalnak a dolgai átmehetnek a másik oldalra. Így tehát ennek az oldalnak az anyagai mégis nagyon értékesek a másik oldal számára. Mert mikor ennek az oldalnak az anyagai el vannak égetve, már megváltoztak és többé már nem hasonlítanak azokhoz az anyagokhoz, mint mikor még ezen az oldalon voltak. Korábban egy ilyen mondatot mondtam: A művelésnél még ha csak egy maroknyi földet is vissza tudsz hozni a Földre, azok ott fent csodálatraméltónak fognak találni. Így gondolják. Mondják, hogy a Szukhávati világban mindenütt arany van. Ha tehát te a Szukhávati világba jutsz, észre fogod venni, hogy ott még csak egy kő vagy egy porszem sem létezik. Így lehetséges, hogy az különösen értékes, ha te csak egy picit is odaviszel magaddal ebből az anyagi világból. Nekünk embereknek van egy mondásunk: A ritkaságok értékek; a ritkaságok különlegességek. Természetesen a valóságban nincs feltétlenül így, csak úgy mondtam ezt. Mert ott minden anyag innen származik. Természetesen, ezzel szintén nem arra gondolunk, hogy mi emberek saját magunk kellene ezt a dolgot megtegyük; a világegyetem mechanizmusa működik ennél.

Tovább magyarázom a világot, amelyik a felszínből tevődik össze, nevezetesen az égitesteket (csillagokat), amelyeket a szemünkkel látunk. És minden égitestnek megvannak a saját más dimenziói, sok-sok dimenzió, amelyek különböző részecskékből vannak összerakva. Azonban a legnagyobb réteg dimenzió a felszínen, amelyik részecskékből tevődik össze, az nevezetesen a saját burka, a legkülső felülete. Éppen az emberi testet vettem összehasonlítási alapul. Most a világegyetemet veszem összehasonlításképpen. Ez a világegyetem, amelyikben mi emberek élünk, ennek a világegyetemnek a külső burka.

Tehát ez a világegyetem túlságosan nagy, mi a valóságban megint csak ennek a világegyetemnek a közepében vagyunk. Azonban én éppen azt mondtam, bár úgy tűnik hogy a részecskék különböző részecskék által vannak beburkolva, a valóságban te mégis a külső oldalon vagy található, mert minden szerkezet, az anyagok és ennek a dimenzióknak a kötelékei, amelyikben létezel a külső dimenziók (terek) rendszeréhez tartoznak és a külső dimenziók által vannak befolyásolva. Ez a helyzet. Ezenkívül még azt is mondtam, hogy Buddha Sákjamuni azt mondta, egy homokszemben 3000 nagy világ létezne. A valóságban Buddha Sákjamuni ezzel arra gondolt, hogy a mikroszkopikus terekben (dimenziókban), amelyek a homokszem részecskéinek a felszínéből tevődnek össze, sok-sok különböző világ létezik. Ma azonban még egyértelműbben megmondom nektek: A homokszem külső burka – a bőre –, a különböző rétegek részecskéinek a külső burkaival bezárólag, amelyek a homokszemet alkotják, ugyanahhoz a rendszerhez tartoznak, mint a mi anyagi terünk ezen az oldalon. Sok-sok élőlény formája és kinézete a különböző nagyságú részecskékben, amelyek molekulákból tevődnek össze, egy és ugyanaz, mint a mi emberiségünk formája és kinézete. Vagyis, a homokszemben az emberek pont úgy néznek ki, mint mi emberek. Léteznek ott feketék, fehérek és sárgák. Ezenkívül a jövőben csodálkozva fogjátok látni, hogy az öltözetük nem sokban különbözik a mi embereinktől a ókorban. Ehhez jön még, hogy a világuk még mikroszkopikusabb szintjén egy fajta teljes változás fog történni. Ez a fajta változás ezelőtt sohasem lett elmagyarázva, és pedig, különböző mikroszkopikus világok szintén rendelkeznek az égitestek bizonyos területeivel. Ami éppen el lett magyarázva, azok az égitestek területei, amelyek a homokszem részecskéiből vannak összerakva.

Az élőlények, amelyekről beszéltünk és amelyek a mikroszkopikus világokban léteznek, egy másik

rendszerhez tartoznak, az égitestek élőlényeihez egy másik rendszeréhez. Ebben szintén léteznek az ő buddháik, taóik, istenségeik és emberek, állatok, anyagok, hegyek, víz, ég, föld, levegő és minden anyag, amelyek az ő mikroszkopikus világegyetemükben léteznek. Ezenkívül léteznek még a még mikroszkopikusabb, még még mikroszkopikusabb világok. Ezért korábban sokan a művelőink közül látták azokat a buddhákat, akik abból a mikroszkopikus világból, a föld vagy egy kő parányi kis homokszemének abból a mikroszkopikus világából jöttek ki. Azok a buddhák szintén nagyon erősen meg tudnak nagyobbodni. Abban a rendszerben, amelyik egy réteggel kisebb ennél, szintén léteznek buddhák, taók, istenségek és emberek; és a buddhák náluk szintén át tudnak változni és ebbe a mi világunkba jönni, hiszen ők buddhák. Milyen nagyra tudnak átváltozni? A legnagyobbá olyan nagyra tudnak átváltozni, mint a tejútrendszer. Ha tehát lekicsinyítik magukat, olyan kicsik lehetnek, hogy a nyomukat sem lehet megtalálni. Mert ők annak a mikroszkopikus világnak a buddháik, és éppenséggel különböznek a mi égitestünk buddháitól. Azonban ugyanaz a kinézetük, és a követelmények a műveléssel szemben ugyanolyanok, ők éppen olyan nagyszerűek, és éppen úgy át vannak szöve fentről lefelé a Zhen, Shan, Ren Fájától.

Ez a világegyetem egyszerűen túlságosan titokzatos és csodálatos; és azon a területen, amelyik még még kisebb nála, szintén léteznek ilyen csillagrendszerek (mennyei rendszerek), amikben még kisebb buddhák, taók, istenségek, emberek és anyagok léteznek. Azonban nem úgy van, hogy csak egy homokszemben létezik élet, hanem szét van oszolva a világegyetem minden anyagának különböző nagyságú részecskéibe és a belső és úgyszintén a külső részecskeburkokba. Tehát éppen a mikroszkopikus szempontból magyaráztam el; ha ez a grandiózus égitest egy bizonyos mértékig megnagyobbodik, akkor túlmegy ennek a mi égitestünknek a területén. De ennek az égitestnek a területét nem lehet ennek a világegyetemnek a kifejezéseivel összefoglalni, teljesen más, mint ez a fogalom. Ha a világegyetem olyan nagy lett, hogy elért egy bizonyos határt, akkor a világegyetem hirtelen egy üres helyre ér el, ahol semmi sem létezik. Ha tehát még tovább megy, akkor újfent meg lesz állapítva, hogy még nagyobb égi (mennyei) rendszerek léteznek. Akkor ez már egyáltalán nem azonos ezzel a mi mennyei rendszerünkkel (csillagrendszerünkkel). Ez a mennyei rendszer teljesen túlmegy ennek a mi világegyetemünknek a képzetén. Így a buddhák, taók és istenségek abban a még nagyobb világegyetemben aztán különösen nagyok, ők úgy tekintenek ránk, mint ahogyan mi tekintünk a mikroszkopikus világok és mikroszkopikus égitestek buddháira, taóira, istenségeire, embereire és tárgyaira. Ezért ők egy másik rendszerhez tartoznak, és szörnyen nagyok. Nem is szólva arról, ők minek tekintenek bennünket embereket, ők úgy szemlélik ezt a mi mennyei rendszerünket, mint ahogyan mi emberek szemlélünk egy régészeti leletet. Ők nagyon furcsának találják bennünket, nagyon titokzatosnak és csodálatosnak is, igazán jónak, igazán érdekesnek is. Ők szintén úgy találják, hogy ez az élet tele van csodálatos dolgokkal. Ez a parányi mennyei rendszer is tele van vitalitással, ők is így látják ezt. Azonban nekik nincsen az a képzetük, hogy ők, pontosan úgy, mint mi, a mennyei rendszer területén belül életként léteznek, ez egyáltalán nincsen nekik. Az ő szempontjukból te pontosan egy mikroba élete vagy és egyáltalán semmi közöd hozzájuk. Ezért sokaknak a művelőink közül ugyanaz az érzése van, mikor egy kőben, egy homokszemben vagy akár egy még kisebb mikroszkopikus részecskében jelenségeket látnak.

Ha némelyik tanítványunknak nyitva van az égi szeme, azt látja, hogy az égi szemében hegyek és vizek léteznek, és hogy ő kifelé rohan. Nagyon gyorsan rohan kifelé, sok-sok hegyen, folyón át és még sok-sok városon keresztül is. Állandóan kifelé rohan az égi szemében. A jelenségek, amelyeket láttál, én úgy mondom neked, nem kívülről származnak, ők valóban és igazán pontosan azoknak a világoknak a létezési formái, amelyek a fejedben levő sejtekből és a még mikroszkopikusabb részecskékből vannak összerakva. Én gyakran mondom, ha te láthatod, észre fogod venni, hogy egyedül egy pórásban talán sok város létezik, és az is lehetséges, hogy bennük vonatok és autók közlekednek. Ámbár ez különösen misztikusnak és valószínűtlennek hangzik. Bizony ez a világ egy nagyon sokrétű és bonyolult világ. Egészen más, mint a mi mai tudományunk felismerései. Én gyakran mondom, már akkor mikor megalapozták a modern tudományt, már egy téves alapon hiányos ismeretekkel lett kifejlesztve; ezért korlátozódik csak erre a keretre. Ha az igazi tudományról van szó, ez a mai tudomány az adottságok szerint, ahogyan mi ennek a világegyetemnek az életét és anyagát valóban megismertük, még csak nem is számít tudománynak. Mert ha ennek a tudománynak az útját járják, sohasem lehet felfedezni ennek a világegyetemnek a titkát és a csodálatos dolgait. Az emberek

hiszik csak, hogy egyedül az emberek az egyedüli élet a világegyetemben; nagyon szájalmasak, ennyire szájalmasak. Hogy földönkívüliek léteznek – igazából és ténylegesen voltak a Földünkön a földönkívüliek, és eközben még néhány fénykép is lett felvéve, mégsem hisznek ebben. Nekik éppen ezáltal a tudomány által vannak a kezeik megkötve. Emberek, akik hagyják magukat az érzéseik által vezérelni, nem végeznek kutatómunkát; a gondolkodásuk zavaros. Csak azt akarják elhinni, amit az emberek már elfogadtak, és nem törődnek azzal, hogy valóban helyes-e vagy sem; csak azt akarják elhinni, amit a könyvekből tanultak. Ez a formája a dimenzióknak, amit elmagyarázok. Mivel az emberi nyelv nagyon korlátolt, nehéznek találom, hogy kifejezzem; nem tudom, ti megértettétek vagy sem? (taps)

A buddhák, taók és istenségek, amikre gondolunk, bezárólag mi emberek, és a dimenziók, amelyekben minden alapanyag (szubsztancia), amit látunk, létezik, ezek számtalan világegyetemet tartalmaznak, megszámlálhatatlanul sok világegyetemet, trilliókkal sem lehetne megszámlálni őket. Egy ilyen nagy tartománya (területe) a mennyei rendszereknek (csillagrendszereknek) az egy kötetlen rendszer. Rajta túl létezik aztán egy még nagyobb égitest, az szintén egy másik kötetlen rendszer. Tehát rajta túl még létezik még nagyobb, még nagyobb és még nagyobb rendszerek, a világegyetem már csak ilyen grandiózus. Ezzel ellentétben a mikroszkopikus világokban ugyancsak rendkívül mikroszkopikus, rendkívül mikroszkopikus. A hely, ahol mi emberek élünk, majdnem a középpontban fekszik, egyenlő távolságra a makrokozmosztól a mikrokozmoszig, az embervilág majdnem a közepén fekszik. És különböző részecskék különböző dimenziókat alkotnak, ezen felül még létezik a felszíni világok is, amelyek a speciális különböző részecskékből vannak összerakva. Ti tudjátok, mikor még Kínában voltam, néhány tanítvány azt mondta, hogy egy tanítvány főtudata elhagyta a testét és belépett a világűrbe ebben a mi anyagi dimenzióknak és bebarangolta. De miért nem látta sem a buddhák világát sem az istenségek világát? Miért voltak azok, amiket látott, teljes egészében ennek a mi anyagi dimenzióknak a jelenségei (megjelenései), de nem istenségek? Mert ő a külső burok egy ilyen dimenziójába lépett be, és ez az a dimenzió (tér), amelyben emberek élnek. Ez a mi anyagi dimenzióknak egyik formája, ilyesvalamit látott. Ez a dimenzióknak ez a fajta létezési formája, erről a dimenzióról beszélek.

Egyes tanítványok megkérdezték: Honnan ered az ember élete? Mivel beszéltem az anyag (matéria) eredetéről, ezt a kérdést is elmagyarázom egyszer. Nem kell úgy gondoljátok, hogy én tudományt magyarázok; A Fofá tartalmaz mindent. Korábban már beszéltem az anyag (matéria) eredetéről. Mi az eredet? Én sohasem magyaráztam el nektek, mi az anyag (matéria) eredete. Azonban nem magyarázhatom el (nem szabad elmagyaráznom) a különböző nagy mennyei rendszerek eredetét, amelyekről éppen beszéltem. Mindenesetre azt elmondhatom nektek, mi az anyag és az élet eredete, amelyek ebben a mi égitestünkben különböző szinteken léteznek. A valóságban az anyag eredete csupán víz. A világegyetem eredetének vize viszont nem az átlagembereknél a Földön létező víz. Miért mondják, hogy az anyag (matéria) eredete víz? Minden alkalommal, mikor a legmikroszkopikusabb alapanyagok (szubsztanciák) a különböző szinteken elérték egy bizonyos állapotot, többé már nem létezik anyag (matéria). És ha többé már nem létezik anyag, akkor többé már anyagrészecskék sem léteznek. Ha tovább szemlélődik, észrevesz egy dolgot, éspedig valamit, amelyben semmi anyagrészecskék sem láthatóak, azt a nagyon csendeset, amit én szokásosan holt víznek nevezek, őseredetnek is nevezik, vagyis víz élet nélkül. Ha valamit beledobsz, egy fodrot sem lehet látni; a hangrezgés sem okozhat hullámozást, teljesen csendes, nyugodt. És az anyag (matéria) alapvető összetétele pontosan ebből a fajta vízből származik.

Hogyan van megalkotva, összeállítva? Ebben a világegyetemben létezik Törvény (Fá), ez a Törvény (Fá) pontosan a Zhen, Shan, Ren, amelyekről mi beszélünk. Ezek a fajta kozmikus tulajdonságok rakják össze a vizet az anyag (matéria) legkezdetlegesebb, legparányibb és legőseredetibb monorészecskéivé, amelyeket legkezdetibb részecskéknak is lehet nevezni. Azonban ezek kötetlenek és (önmagukban véve) semmik, olyanok, mint egy légbuborék. És aztán két kezdeti részecske lesz egymással összekombinálva, és ebből egy nagyobb kezdeti részecske jön létre. Azután két ikertest-részecske megint egy még nagyobb részecskévé lesz összekombinálva. Ezen a módon lesznek a részecskék állandóan összekombinálva, míg a különböző szintek részecskéi megalkotják, összerakják a különböző alapanyagok (szubsztanciák) alakjait, az életet, az alapanyagokat (szubsztanciákat), a levegőt és a fényt, a vizet, az időt és így tovább és így tovább, mindazt, ami a létezéshez szükséges. A

részecskéknek különböző elrendezési módjai lesznek, és mi ma ezeket az elrendezés sorrendjeinek nevezzük.

A részecskék elrendezésének sorrendjei különbözőek, így ez ahhoz vezet, hogy a felszíni alapanyagok (szubsztanciák) mindegyik szinten különbözőek. Ezen a módon a mikrokozmosztól kezdve a makrokozmoszig állandóan egyre nagyobb és még nagyobb részecskék lesznek összeállítva, végül a mi mai emberiségünk által felismert neutrínók, kvarkok, elektronok, neutronok, atommagok, atomok és molekulák lesznek összeállítva. A felszíni anyagokig, amiket felismerünk, és a még nagyobb mennyei rendszerekig. És ha a felszíni anyagok elérték ezt a lépést, akkor az elrendezések különböző sorrendjei miatt egészen nagy a különbség közöttük. Azonban ti mindannyian tudjátok, hogy a fa molekulákból van összeállítva; a vas szintén molekulákból van összeállítva, a műanyag szintén molekulákból van összeállítva. Bezárólag ennek a mi dimenzióknak a vizével, ez szintén vízmolekulákból áll, amik még nagyobb részecskékből vannak összeállítva, amelyek a még mikroszkopikusabb vízből vannak összekombinálva. Vagyis mi azt mondjuk, hogy a még mikroszkopikusabb részecskék alkotják a felszíni anyagokat, így én azt mondom nektek, az egész világegyetem, amit mi megismerhetünk, pontosan vízből van összeállítva. És annak a víznek a sűrűsége különösen nagy és teljesen csendes víz. Ebből van összeállítva.

Talán hallottatok arról a mítoszról a régi időkből. Némelyik Taó-művelő még vizet is facsart ki egy kőből. Én mondom nektek, ez valahogyan úgy hangzik, mintha a mi mai embereink gondolkodásmódjával és nézeteivel, a mai tudománnyal nem lehetne megmagyarázni. Azt gondolják, hogy meséket mondasz, az Ezeregyéjszaka meséit. Én azt mondom nektek, ez ténylegesen és valóban úgy volt. Mert minden alapanyag (szubsztancia) vízből van összeállítva. Vasból és acélból is lehet vizet facsarni, még fel is oldódhatnak vízzé. Mindegy hogy milyen kemények az anyagok, az alaprészecskék vízből származnak. Ha ebből a szempontból próbálják megérteni a Fofá isteni képességeit, én úgy gondolom, akkor többé ezt már nem nehéz megérteni. Éppen ilyen nagy ereje van, pontosan az eredeti anyagokká változtathatja vissza őket. A formának, amit éppen elmagyaráztam, egy lépcsőzetes tulajdonsága van, különböző nagy szinteken különböző ilyen víz létezik.

Mi még egy dolgot észrevettünk. Éppen azt mondtam, hogy ennél a mi vízüknél szintén így van: az a nagyon mikroszkopikus víz összeállítja a nagyobb részecskék egy rétegét, amelyek végül vízmolekulákat alkotnak, és így van megalkotva ennek a mi világunknak a vize. Akkor a különböző szintek eredetvize képezhet-e ugyancsak egy réteg részecskét, amelyek nagyobbak, mint az emberiség anyagi világa? És aztán ugyancsak a saját vizüket alkotják meg? A valóságban éppen mondtam, azt mondtam, ez a világegyetem – mi végezetül a világegyetem, nem szabad elmondanom. Azonban azt elmondhatom nektek, különböző szinteken az anyagnak (matériának) különböző kezdetei léteznek, ez azt jelenti, hogy különböző eredetvize létezik az anyagnak. Minél magasabb a szint, annál nagyobb a víz sűrűsége. A különböző dimenziók különböző részecskéit, különböző vizét és különböző életét állíthatja össze. Ti tudjátok, az emberi test, acél és vas – mind ennek a mi dimenzióknak az élete és tárgyai. Tehát az élőlények, amelyeket ismerünk, amelyekkel az emberek érintkezésbe jöhetnek és amelyeket az emberek a szemükkel láthatnak, a valóságban szintén ebből a vízből származnak, csak ez az átlagemberek világának a vize. Ez az a víz az emberiségnél, amelyik a legfelszínesebb és ami a csendes eredetvízből van alkotva. A távolság közöttük már nagyon nagy. És az élőlények és alapanyagok (szubsztanciák), amelyeket mi emberek a szemünkkel láthatunk, szintén ebből a vízből vannak alkotva. Ti tudjátok, hogyha ti a kezetekkel zöldségeket nyomtok és nyomtok össze, végül semmi más nem marad csak víz. Ugyanaz történik a gyümölcsökkel. A mai tudósok azt mondják, hogy az emberi test 70%-a vízből állna. Azonban még nem tudják, hogy a csontok és a haj szintén vízmolekulákból vannak alkotva. A valóságban mindez víz. Vagyis minden ebben a mi anyagi terünkben (dimenziókban), ami még mikroszkopikusabb részecskékből van képezve, vízből van alkotva.

Ezek a mikroszkopikus anyagok különböző felszíni anyagokat képezhetnek, és ezt pontosan az okozza, hogy a részecskék elrendezésének sorrendje különböző. Ha te varázsolni tudsz – természetesen sok ember varázsol (foglalkozott mágiával) korábban, a vizet jéggé változtatták, vagy egy tárgyat egy másikká. Ez nagyon misztikusan hangzik, de a valóságban egyáltalán nem misztikus. Ha te meg tudod változtatni a molekulái elrendezésének a sorrendjét, egy más dolog lesz belőle. Akkor hogyan

változtatja át az alapanyag (szubsztancia) felszíni alakját? Természetesen az még egyszerűbb, az alakot, kinézetet megváltoztatni. Alighogy az alak megváltozik, egy másik dologgá válik. Minél magasabbak a buddhák, taók és istenségek szintjei, annál nagyobb az erejük, ilyesmit csinálni. Ti tudjátok, hogy az ember nagyon tehetségtelen. Mennyiben? Ha egy ember meg akar oldani valamit, ha csinálni akar valamit, a kezeit és lábait kell használnia erre, te testi munkával kell megoldjad. Ezzel szemben egy buddhának nem szükséges így csinálnia, egy buddhának csak rá kell gondolnia, és már sikerült is. Mivel egy buddhának sok isteni képessége és sok természetfeletti képessége van, ő saját maga is még nagyon erős művelési energiával rendelkezik. A művelési energiájának minden részecskéje az ő saját maga alakjával rendelkezik, és ezek a részecskék ugyancsak még kisebb részecskékből vannak összerakva, mindegyik az ő alakjával rendelkezik. Képzeld csak el, ha csak egyszer is arra gondol, már ki is megy a művelési energiája. A rendkívül mikroszkopikus szinteken megváltoztatja a különböző szintek részecskéinek a szerkezetét, és ehhez jön még, hogy eközben a leggyorsabb dimenzió ideje van felhasználva, így egy szempillantás alatt meg van oldva. Egy buddha nagyon gyors a cselekvésnél és ez a mi dimenziónk és ez a mi időnk őt nem korlátozzák. Egy szempillantás alatt már alapjaiból át is változtatott egy tárgyat egy másikká. Ez az az elv, ahogyan a Fofá isteni képességei hatnak. Miért változnak át a dolgok, alighogy egy buddha arra gondol? Ha egy buddha arra gondol, a művelési energiájának számtalan részecskéje és felmérhetetlen bölcsessége egyidejűleg különböző szinteken átváltoztatják a dolgokat; az összesség szintén vele együtt változik; a művelési energiájának nagyobb részecskéi a dolgok felszínét, felületét is átváltoztatják. A legegyszerűbb részecskéktől kezdve a legfelszínebb részecskékig lesz egy tárgy a művelési energia által a mikroszkopikustól kezdve egészen a felszínig egyidejűleg átváltoztatva. Így varázsolta elő a dolgot a buddha egy szempillantás alatt és oldotta meg egy szempillantás alatt az ügyet. A semmiből létrejön valami, ő tud a molekulákból, részecskékből, amelyek a levegőben léteznek, tárgyakat alkotni, amelyeket te láthatsz, így teremtett elő valami láthatót a semmiből. Miért ilyen hatalmasak a Fofá isteni képességei? Az emberi tudomány és technika sohasem tudja ezt elérni.

A Fofá ereje az emberiség számára nem elérhető tudományos és technikai módszerek által, mert az emberek számára nem lehetséges, hogy a tudományos és technológiai fejlődés során az erkölcs vele együtt emelkedjen. Ez lehetetlen. Ezenkívül ennél a tudományos és technológiai fejlődésnél az embereknek mindig megvan az a nagyon erős ragaszkodásuk, hogy valamit meg akarnak oldani. És így újra szembefordulnak a világegyetem Fő-alapelveivel, ezért lehetetlen, hogy a xinxingjük egy ilyen magas szintet elérjen. És ehhez jön még, hogy az embereknek még sok-sok érzésük és sóvárgásuk is van, különböző fajta ragaszkodások, harci szellem, irigység, buzgóság, kapzsiság és így tovább. Ha ők valóban ilyen magas szintű tudományos és technikai eszközök felett rendelkeznének, csillagháborúk törnének ki a világegyetemben, a nagy kozmikus háborúk valóban kitörnének. Azonban a buddhák, taók és istenségek nem engednek meg ilyesmit; semmi esetre sem megengedett, hogy az emberek a világegyetemet összezavarják, ezért az istenségek az ellenőrzésük alatt tartják az emberiséget. Nem megengedett, hogy az emberi erkölcs ne emelkedjen, miközben a tudományos és technikai eszközök egy ilyen magas szintet érnek el; abszolút lehetetlen.

Én gyakran mondom, hogy az emberiség a mai napig különböző történelmi periódusokon keresztül fejlődött. Ez azt jelenti, az emberiség többször meg lett semmisítve a történelem folyamán különböző jje-katasztrófák által, és aztán megint új emberiségek keletkeztek; ilyen különböző periodikus változásokat élt át. Miért? Az emberek a művelési körből a következőt fedezték fel: Minden alkalommal, mikor az emberiség egy veszélyes helyzetben található vagy ki lesz selejtezve, válogatva a történelem által, az emberiség erkölcsük különösen romlott. Néhányan azt mondják, a görög kultúra ilyen és olyan jó volt, de hol vannak most azok az emberek? Ma azonban fel lehetne vetni egy kérdést a görög kultúráról: a kultúra, amit az a görög kultúra hagyott hátra, garantáltan a görög civilizáció fejlődésének utolsó szakaszából lett hátrahagyva; mi megállapítottuk, hogy ott szintén létezett homoszexualitás és transzszexualitás, ezenkívül nagyon fényűzően éltek, korruptan és erkölcsileg nagyon elzüllöttek, mi láttuk, hogy azok az emberek már nagyon romlottak voltak. Miért tűntek el? Éppen mert az erkölcsük már nem volt rendben. Ha az embereknek csupán emberi kinézetük van, még csak embereknek sem lehet nevezni őket. Miért nincsenek a kísértetek emberként megnevezve? Nekik csak egy részecskeréteggel van kevesebb, mint neked. És a majmok és a gorillák is, miért nem szabad őket emberként megnevezni? Mert az emberek nem csak egy emberi testet hanem az emberek erkölcsi

normáit és erkölcsi nézeteit is birtokolják. Ha az emberek elveszítik az erkölcsi nézeteiket, az emberek erkölcsi normáit és az irányvonalakat, embernek lenni, akkor többé már nem emberek. Ezért én egészen nyíltan megmondhatom nektek, az istenségek a mai emberi társadalom embereit már nem tekintik többé embereknek. Gondold csak át, nincsenek akkor az emberek veszélyben? A kormányzat megengedi, az állam megengedi, a nép megengedi, sőt ezen a szellemi látókörödn, a tudatodban még te is egyetértesz valamivel, de az nem feltétlenül jó. Ezért aztán, nézd csak meg magadnak a mai társadalmat, kábítószer-fogyasztás, kábítószer-kereskedelem, kábítószergyártás, a nem megváltoztatása, homoszexualitás, szexuális szabadosság és maffia, egyik a másik után tűnik fel. Az önzés (egoizmus) és mohó vágy oda vezetnek, hogy az egyik a másikat ellenségesen kezeli és hogy nem létezik egyetlenegy helyes, őszinte gondolat sem. A jelenségek, amelyek az emberi társadalmat romlasztják, mindenütt megtalálhatóak: olyasmi, mint a modern művészet minden foglalkozásban, olyasmi, mint a rockzene, a futballpályán a démon-természet hevesen kitörhet és így tovább. Az emberi szív rosszá válása vezetett ahhoz, hogy a nézetek az ellenkező irányba csapnak át. A jót rossznak tartják, a rosszat jónak tartják; az emberi nézetek teljesen a fejükre álltak. Dicsőséget és gazdagságot rabol, dicsőíti a harci filozófiát, az alvilág első számú helyezettje belép az előkelő társaságba. Mit gondoltok, ezek még emberek?

Én látom most, hogyan hordják a nadrágjukat a tanulók a középiskolában. A derékszíj hátul lóg, a nadrágszárak úgy csavarodnak a cipők körül, mint a belek. Egy darab öv még ki is lóg. A fej két oldalán a haj le van borotválva kopaszra, és felül úgy néz ki, mint egy háztető. Vannak még néhányan, akiknél csupán egy hajcsík marad meg középen, ők úgy néznek ki, mint a kísértetek; és ezt szépnek találják. De most szép ez vagy nem? Ha hagyja, hogy hasson rá, úgy találja, hogy egyáltalán nem rendelkezik a szépség jelentésével. A nők feketébe öltöznek, ördögi frizurákat hordanak és megkeményítik az arcukat, pontosan úgy, mint a holtak birodalmának a kísértetei. Az emberi nézetek tehát a fejükre álltak, a démonok szabotálják az emberiséget, a sötét és komor oldalt szépnek tartják.

Én azt mondtam, hogy az ördögi kinézetű játékokat annál gyorsabban adják el, minél csúfabbak és gonoszabbak néznek ki. A csinos babákat viszont senki sem veszi. Az emberi nézetek teljesen mások lettek. Gondoljátok csak meg, ez nem ijesztő? Az emberiség fejlődése valóban szakaszosan történik. Ha az emberiség el akarja kerülni az ilyen dolgok történéseit, csak egy módszer létezik, éspedig, megőrizni az emberi erkölcsöt. Ti láttátok, hogy a társadalmi problémák egyik a másik után tűnnek fel megszakítás nélkül. Egyetlen kormányzat sem tudja megoldani őket. Nép-problémák, államok közötti problémák, népek közötti konfliktusok, egy népen belüli konfliktusok, különböző területek sok-sok társadalmi bűnözése; minden kormányzat törli rajta a fejét, egyik sem tudja megoldani őket. Miért nem lehet megoldani őket? Mert a módszereik csak arra korlátozódnak, hogy a jelenségeket a jelenségek keretén belül oldják meg. De ha ezt a jelenséget elfojtják, szorosan mögötte még rosszabb jelenségek tűnnek fel újra. Ha te továbbra is megpróbálsz ellenőrzés alatt tartani őket, újfent még rosszabb jelenségek fognak feltűnni. A törvények, amelyeket az emberiség állít fel, gépiesen korlátozzák az embereket és bezárják az embereket, bezárólag azokkal, akik felállítják a törvényeket. Az emberek állandóan bezárják magukat, és a végén olyannyira bezárták magukat, hogy az embereknek többé már egyetlenegy kiútjuk sincs. Túl sok törvény lett felállítva, az emberek úgy vannak ellenőrizve, mint az állatok. Nem létezik többé semmi kiút, és így többé már senki sem találhat egy megoldást.

Azonban én azt mondom nektek, a valóságban az emberiség minden rossz dolgának a gyökere az emberi erkölcs hanyatlása. Ha az emberiség nem ezzel kezdi, egy problémát sem oldhat meg; viszont ha ezzel kezdi, minden problémát megoldhat. Nem így van? Gondoljátok csak át, ha mindenki a szívéből követeli meg, hogy egy jó ember legyen, ha mindenki saját magát fékezne meg, ha a cselekvésnél mindenki másokra gondolna, nem sebezne meg másokat és arra gondolna, vajon a többiek el tudják-e viselni, mit gondolsz, hogyan nézne ki akkor a társadalom? Mire kellenének még törvények? Szükség lenne-e még rendőrségre? Mindenki saját magát fékezne és ellenőrizné. Ezzel szemben a politikai propaganda és kényszerellenőrzés nem vezethet ahhoz, hogy az erkölcs újra emelkedjen, hanem teljesen az ellentétéhez. A világ a mai állapotig fejlődött és mindenki nagyon jónak találja a jogrendszert, a valóságban ez csak egy módszer arra az állapotra, amelyiknél többé már nem léteznek más módszerek. Az emberiségnél, amelyik néhány ezer éven keresztül fejlődött – korábban sohasem létezett olyan sok törvény az emberek ellenőrzésére. Csak a király egyszerű törvényei léteztek; és az egyedüli mérce, a jó és rossz megítélésére az erény volt. Hiszen az emberek erkölce az

ókorban (ősidőben) sokkal nemesebb volt, mint manapság. A mai emberek nem találják jónak az ókori embereket, mert te az ókor embereit a mai emberek megromlott nézeteivel szemléled. A korábbi emberek egy cseppel sem voltak kevésbé okosabbak, mint a maiak. Az emberi agy azon része, amelyet használni lehet, sohasem lett nagyobb. A mai emberek csak hiszik, hogy csodálatraméltóak és okosak.

A társadalom fejlődését szintén az istenek rendezik el. Megengedi neked, hogy eddig a lépésig fejlődj, és hogy a korszerűsített gépek, a korszerűsített készülékek és a korszerűsített életeszközök feltűnjenek. Az emberek az ókorban nem gondoltak arra, ilyesmit előállítani? Csak az istenségek akkor még nem rendezték el. A modern emberek egy cseppet sem okosabbak, mint az ókoriak. De természetszerűleg úgy van, hogy az emberek annál mélyebbre süllyednek ebbe az anyagi valóságba, minél tovább fejlődtek ki az anyagiak. Csodálatraméltónak tartják magukat és azt gondolják, hogy az emberek az ókorban ilyesmit nem tudtak előállítani, és hogy a mai emberek már hasonlóak az istenekhez. Tegnap a repülőgéppel Európából Amerikába repültek, hiszen ez már olyan, mintha istenek lennének. Én mondom nektek, ebben a felmérhetetlen világegyetemben mindez már régen ott van. Más világokban ez már régen ott van. Az emberek rosszak lettek és leestek, ők az emberiség helyére, erre a Földre estek le. Minden ember gondolataiban létezik az ősi tudat, csak erről saját maguk sem tudnak. Bár mondják, hogy a technika már ilyen és olyan messzire fejlődött és az úgynevezett tudományos és technikai eszközökkel olyasmiket hoztak létre, mint repülőgépek, autók és a korszerűsített dolgok. Én mondom nektek, a valóságban csupán úgy van, hogy a korábbi dolgok léteznek a tudatodban és te ebben a szemétkupacban ugyancsak szemétből, a legmesszebb kívül fekvő durva anyagokból újra előállítottad őket. Az emberek ezt mégis jónak tartják. Természetesen, az emberek éppen így estek le, mert hiszen rosszak lettek; ők egész idáig estek le, keserű, de el kell viseljék. Tehát az emberiség fejlődését nem lehet úgy meghatározni, hogy az emberek így vagy úgy akarnak fejlődni vagy hogyan akarják csinálni. Az emberek így vagy úgy akarják csinálni, míg jól érzik magukat; ez egyáltalán nem megengedett, ezért vannak az emberek veszélyben. Ez jie-katasztrófákról beszél, az jie-katasztrófákról beszél, én sohasem beszélek ilyesmiről, semmit sem használ. Hogy léteznek vagy nem léteznek, én arról sem beszélek. Hogyha léteznének is, semmi közük sem lenne a mi gyakorlóinkhoz, a jó emberekhez. Hiszen mi ténylegesen láttuk, hogyan fejlődtek az emberek a mai állapotig, többé már nem tudják megoldani a problémákat, kellemetlenségekbe ütköznek és az emberiségnek többé már nincs kiútja – ez valóban és ténylegesen az emberi erkölcs romlottságára vezethető vissza. Mivel mi előbb az élet összetételéről és a dimenziókról beszélünk, egy másik oldalról nézve beszélünk az emberiségről. Az alapanyagok (szubsztanciák) képezik, alkotják az embereket, mert a részecskék az emberek különböző felszíni anyagait állíthatják össze, ha különböző anyagokat állítanak össze (képeznek). Ha a molekulák úgy vannak elrendezve, mint a csont részecskéinek a sorrendje, akkor ez a felszíni anyag csont. Ha úgy vannak elrendezve, mint a hús molekuláinak a sorrendje, akkor az hús. Ami szerint vannak elrendezve, azzá lesznek. Ezen a módon lehet képezni, megalkotni az életedet. Ha ez világosan van kimondva, akkor ez nagyon egyszerű.

Előbb még egy valamit ismertettem. Sok-sok ember mondja, hogy az istenek embereket teremtettek. Némelyek azt mondják, hogy az emberek földből lettek teremtve, így és úgy. Nem beszélünk arról, konkrétan hogyan lettek teremtve. A valóságban a legkülönbözőbb módon lettek teremtve. A még nagyobb istenségeknek nincs szükségük csak egyszer arra gondolni, és már meg is vagy teremtve. Minden tárgynak van élete; miután a külső alakod meg lett teremtve, a belső szerveid lettek megteremtve. Az emberek nagyon bonyolultnak tartják az emberi testet, de a nagy bölcsességgel és megvilágosultsággal rendelkező istenségeknek ez egy parányi apróság. Alighogy a buddha arra gondol, a belső szerveid rendkívül mikroszkopikus szinten már meg is vannak teremtve az anyagok segítségével, és ez nagyon gyorsan. Minden alkalommal, mikor egy tárgy létrejön, életet öntenek belé. Természetesen az embernek még melléktudatai is vannak, sok-sok élőlény jött, így van megalkotva egy ember. Ha ezt elmagyarázzák, ez pontosan így van.

Korábban az emberek a tudósok köreiből szívesen másztak be a bivalytülökbe, azt kérdezték, hogy a tyúk vagy a tojás volt előbb. Én azt mondom, sem tyúk sem tojás nem létezett. Egyszerűen úgy van, hogy a mikroszkopikus anyagok megalkotják a makroszkopikus anyagokat. A kis részecskék megalkotják a nagyobb részecskéket. Azok, amelyeket még nem lehet anyagoknak nevezni, megalkotják az alapanyagokat (szubsztanciákat). Ami egy nagyobb élőlényt és ezt a mi lényünket illeti: a térfogatukat tekintve a részecskék, amelyek a testet állítják össze, bár nem egyformák és így a

külső alak nagysága sem egyforma, de az anyagok felszíni részecskéinek elrendezési sorrendje, amelyek a létformát képezik, egyforma, mindegy milyen nagyok vagy kicsik is a részecskék. Vegyünk például egy embert, amelyik egy réteggel nagyobb. Ha a testének minden részecskéje az égitestek (csillagok) rétegének egy részecskéje, akkor a húsa molekuláinak elrendezése pontosan olyan, mint a mi emberi testünké. Ez azt jelenti, hogy az égitestek elrendezésének sorrendje egyforma kell legyen a mi húsunk molekuláinak elrendezési sorrendjével. Ezért az emberek, akik egy réteggel kisebbek, szintén így vannak megalkotva, és ez (így) megy tovább a még mikroszkopikusabb szintek felé. Ennyit erről a kérdésről.

Máig már teljesen elmagyaráztam ennek a világegyetemnek a szerkezetét. Természetesen a részleteket nem szabad elmagyarázni. Némelyek megkérdeztek: Tanár, mi szeretnénk tudni, hogyan él a buddha. Én azt mondtam: Akkor műveld magad buddhához. Mert az emberek nem szabad tudják, hogyan él a buddha. Az embereknek semmi esetre sincs meg az a képzetük. Még ha el is magyaráznák neked, te az ember örömeztével, az emberi gondolatokkal, logikával és érzületekkel szemlélnéd. Ez azt jelentené, hogy káromolnád őt és nem tisztelnéd. Ezért nem szabad nekünk konkrétan többet elmagyaráznunk. Én csupán összefoglalva magyarázhatom el a korlátolt emberi nyelvvel. A valóságban az a legmegfelelőbb, hogy mi ma a kínait választjuk ki, hogy ezt elmagyarázzuk. Mert a kínai az a nyelv, amelyik a legalkalmasabb, hogy valamit kifejezzünk, és amelyiknek a belső értelme a legnagyobb a világon. Ha én ezt angolul vagy más nyelveken magyaráznám el, semmit sem tudnák elmagyarázni. Hogy világosabban elmagyarázzam, én néhány nyelvjárást használtam. Mert a szabványosított modern kínai nyelv szintén nincs abban a helyzetben, hogy világosan kifejezze (elmagyarázza). Ezért ti talán észrevettétek, hogy a beszédemben helyi mondások (kifejezések) léteznek, amelyek egész találóan leírhatják. Ezenkívül a szavakat nem a szabályoknak megfelelően használom, az új irodalmi stílus szintén nem rendelkezik mélyebb értelemmel. Máskülönben nem lehet kifejezni.

Most egy másik kérdésről beszélek, amelyik miatt már az egész idő alatt aggódtatok. Némelyek azt mondják: Tanár, én gyakorlok, de nem tudok semmit sem látni. Most mi elmagyarázzuk ezt a látást és nem-látást. Mikor az égi szemet magyaráztam el, tulajdonképpen már beszéltem erről. A követelmények az emberekkel szemben relatív magasak, és az alapelvek állandóan emelkednek. Ha tehát én tovább magyarázom, ez túlmegy azokon a felismeréseken. De mégis megpróbálom, amennyire csak lehetséges, összefüggésbe hozni azzal, amit utolsó alkalommal magyaráztam el. Én tovább magyarázom nektek ezt a kérdést.

Az itt jelenlevők túlnyomó többségének egy nagyon jó alapja van. Még ha csak egy nagyon rövid ideje is művelted magad, időközben tulajdonképpen látnod kellett volna valamiket. Mivel mi a „Zhuán Fálun“-ban kihangsúlyozzuk, hogy nagyon szigorú követelmények vannak felállítva az ember ragaszkodásának eltávolítására, ugyancsak sok ember nem mer látni. Még ha sok ember valóban látott is homályosan valamit, de nem merik elhinni. Létezik néhány ok, amiért nem tudsz látni. Az első az, hogy némelyek úgy gondolják: Csak ha olyan tisztán látok valamit, mint ahogyan ezt az anyagi világot látom, akkor számíthat annak, hogy láttam. Ez egy nagyon erős akadály. Ők mindig az emberi gondolatokkal és képzetekkel próbálják megérteni. Ez nem úgy van. Ha te valóban olyan tisztán tudsz látni, már eljutottál a megvilágosodáshoz, és ez százszázalékos. Ezenkívül az istenségeket még tisztábban fogod látni, mint az embereket. Mert a háromdimenziós érzékelés abban a világban sokkal erősebb, mint nálunk, A levegő ott átlátszóbb, mint nálunk, az anyagok valóságosabbak, mint nálunk, ezért tisztábban látják őket. Éppen mert nekünk egy ilyen meglátásunk van, és pedig, csak ha tisztán láthatja, akkor számít, hogy valóban látta. Ez nem úgy van. A művelésed folyamata közben nem szabad hagyni, hogy tisztán lássál, még ha láthatsz is. Ezért csak homályosan láthatsz. Még valamit, néhány kevés ember relatív tisztán láthat, de amit látnak, csak egy része annak, és a látókör nagyon keskeny. A rész, amit tisztán látnak, csak egy darab. Ha a látókör szélesebb lenne, a dolgokat garantáltan relatív homályosabban látná. Nem szabad olyan tisztán látni vagy csak nagyon alacsony és nagyon kevés dimenziót szabad látni. Ezért ne hagyjuk magunkat akadályoztatni az emberek képzetektől, ahogyan ők az úgynevezett valóságos anyagokat szemlélik. Ez az egyik ok. Azonban léteznek kivételek. Azok, akik születésüktől fogva már tisztán láthatnak, a kisebbséget jelentik. Erről nem beszélünk többet.

Még létezik egy ok. Sok-sok embernél közöttünk nem úgy van, hogy nem láthatnak; láthatnak, de

mindig illúzióknak tartják ezeket, mindig képzeletnek tartják őket. A kezdeti szakaszban léteztek ilyen emberek is, mivel én külön beszéltem erről a „Zhuán Fálun”-ban és azt mondtam nektek, hogy nem kell arra gondolnotok, átváltozik a szív által; ha arra gondolsz, átváltozik, megváltozik a szíved szerint. Némelyek közülünk nem tudják helyesen kezelni ezt a kapcsolatot. A ragaszkodásod és örömezed okai mellett létezik még egy akadály. Melyik? Az, amire gondolsz, és a tárgyak alakjai, amiket látsz, az agy ugyanazon területén tükröződnek vissza. Ami ennél hat, az az agynak ugyanaz a része. A tárgyak alakjait, amiket az emberek látnak, nem a szemeid elemzik ki, hanem a látóidegeken keresztül tovább lesznek vezetve az agy tobozmirigyének a területére és ott látják őket. Ha viszont te valamire gondolsz és elképzelsz magadnak valamilyen alakot, ugyanaz a terület hat (működik). Ez egyfajta illúzióhoz vezet. Ha te valóban látsz valamit és ez tulajdonképpen homályos, akkor te képzeletnek (képzeltéeknek) tartod. A valóságban nem képzelet, hanem te valóban láttad.

Mikor korábban néhány kis útnak a tanítványait gyakoroltatták, szándékosan felszólították őket, hogy képzeljék maguk elé: Ha nem láthatod, képzeld magad elé. A végén a gondolkodásnál egyre valóságosabb és valóságosabb lett, így gyakoroltatták őket. A kis utak művelésénél nehéz a helyes gyümölcsöt megkapni, éppen mert így már hézagos; ez önmagában véve ragaszkodás. Felszólítják őket, hogy nézzenek egy tárgyat: Ha nem tudod látni, képzeld magad elé; Nézd meg magadnak pontosan, csukd be a szemeidet és képzeld még egyszer magad elé. A gondolkodásnál egyre valóságosabb lesz, úgy tűnik, hogy az, amit elképzelsz, lassan valósággá válna. Korábban így gyakoroltatták a kis utak tanítványait. Mivel hiszen csak kis utak, nem vehették észre, hogy ez egyfajta ragaszkodás. Mert ők éppen hogy nem beszélnek a beteljesülésről. Mi viszont nagy súlyt fektetünk az ilyen dolgokra, minden ragaszkodás csökkentheti a megvilágosodást. Én mondom nektek, ezt tisztán meg kell különböztessétek. Nagyon is lehetséges, hogy te már láttál valamit, de képzeletnek tartottad. Azonban nem szabad ezen a módon gyakorolnod. Ha valaki például ezt a Fálun-t homályosan látja, de azt érzi, hogy ez csak a képzelete lenne. Ő látja, hogy a Fálun mozog és forog. Én azt mondom neked, te valóban láttad. Ti nyugodtan kipróbálhatjátok egyszer, hogy megnézzétek a magyarázatom szerint. Én csak azokra a tanítványokra gondolok, akik már láthatják, de képzeletnek tartják. Azok, akiknek nincs ez az érzésük, nem kell kényszerűen elképzelnék, különben ez ragaszkodás. Én most azért magyaráztam el nektek, hogy eltávolítsam a pszichológiai akadályaitokat. Semmi esetre se legyetek önfejtőek, semmi esetre se ragaszkodjatok hozzá.

Fá-magyarázat a New York-i összejöveten

(1997.03.22)

Holnap van a konferencia, ha ma van valami, megmondhatjátok nekem.

Kérdés: *Az a de elvesztésének számít, ha egy asszony elkölti a férje pénzét?*

Mester: A férfi és nő között már csak ez a fajta kapcsolat van, ez a probléma nem létezik. Miért tetted fel ezt a kérdést most? Éppen azért mert az emberek saját maguk rontották el ezt a fajta emberi etikát. Most létezik néhány ember, aki a nő emancipációjáról beszél. Ez a kérdés nagyon kényes. Néhányan azt mondják: Mi nők túl sokat szenvedünk, a nőket emancipálni kell, férfit és nőt egyenjogúan kell kezelni, mi nők éppenséggel egy picit erősebbek kell legyünk. Miért van ez így? Éppen mert néhány férfi a nőket túlságosan zaklatja és a nők ezáltal megaláztatásokat szenvednek el. Én mondom nektek: Ha ez a társadalom megromlik, az embereknek nagyon nehéz belátniuk, hogyan keletkeztek a romlás tényezői és állapota. Mindenki szívesen kommentálja a dolgokat a dolgon belül.

Én mondom nektek, a valóságban ez a fajta propaganda a nő emancipációjáról csak azután tűnt fel, miután az emberiség megromlott. Nem úgy van, hogy a nők zaklatva vannak a férfiak által, hanem a férfiak a férfiakat is zaklatják, a nők a nőket is zaklatják, és a férfiak a nőket is zaklatják; mégis relatív feltűnőbben mutatkozik meg, ha férfiak nőket zaklatnak. A valóságban léteznek nők is, akik a gyepelt a kezükben tartják és a férfiakat zaklatják. Ez onnan ered, hogy az egész társadalom erkölce megromlott. A valóságban a férfi és nő közötti kapcsolat olyan, mint az erős, kemény és a gyengéd, puha között; és akkor a nők zaklatása a férfiak által relatív feltűnőbben mutatkozik meg. Viszont én megmondom nektek, miért tartom hibásnak ezt a jelenséget és miért tartom tévesnek ezt a propagandát a nők úgynevezett önállóságáról és erősítéséről. A mai emberek mindig a modern emberek megromlott nézeteivel ítélik meg a régi idők embereit, és úgy gondolják, hogy a régi idők asszonyai zaklatva voltak. A valóságban ez egyáltalán nincs úgy, mint ahogy a modern emberek gondolják. A régi korok Kínájában, az egész világon, a nyugati társadalmakban szintén úgy volt: A férfiak tudták, hogyan kell kezeljék az asszonyaikat; szeretettel gondoskodtak az asszonyaikról és óvatosan, féltően kezelték őket. Az asszonyok szintén tudták szeretettel kezelni a férjeiket. A yin és yang éppen ezen a módon léteznek együtt. Ha két yang találkozik, harc van; az sem megy ha két yin találkozik. A yin és yang éppen ezen a módon egészítik ki és segítik egymást és összefüggenek.

De most, gondoljátok csak át, alighogy valaki fellép a női egyenjogúságért, a nők úgy találják, hogy őket zaklatják és emiatt védekezniük kell. De mi következik végül? Válás, veszekedés, a gyerekeket kiteszik és így tovább, mindenféle szociális probléma merül fel. Az alapvető oka ennek nem az, hogy a nők emancipálva vannak vagy sem, hanem mert az emberi társadalom erkölce megromlott. Ez az oka vagy nem? Ez az alapvető oka. Ha egy probléma megoldásánál nem az alapvető okot oldják meg, hanem csak a jelenséget próbálják megoldani a jelenségen belül, csak úgy lehet, hogy új konfliktusok jönnek, alighogy a régieket megoldották, és hogy a társadalom egyre inkább abnormálisan fejlődik. A mai emberi társadalomban sok ember gondolja át a problémákat, miközben a konkrét problémán belül maradnak. Megpróbálják a kríziseket harcias módszerekkel megoldani, csak hogy így sohasem tudják őket megoldani. Az emberiség nem tudja, miért vált ilyenné az újkorban. Ha mindenki a dolgon belül beszél a dologról, különböző törvényeket fognak felállítani, hogy ellenőrzés alá vonják. De az emberi szív rossz lett, és megint új, elidegenedett és még rosszabb dolgok merülnek fel. Akkor megint valami törvényt állítanak fel. Éppen ezen a módon zárkózik be az emberiség, a végén olyan nagyon bezárta magát, hogy már egyetlen egy kiút sem létezik. Azonkívül ez aztán ennek megfelelően sok-sok szociális problémát vonhat maga után.

A yin és yang tanítása szerint a nőnemű éppen gyengéd és nem kemény kell legyen. A hímnemű a yang-hoz tartozik és a keményhez, és így a nőnemű éppen a yin-hez és a gyengédhez tartozik. Ha a gyengéd és a kemény összevegyül, az garantáltan nagyon harmonikus. Manapság nem úgy van, hogy a férfiak szívesen zaklatnak nőket, hanem a társadalom romlott, mindegy hogy férfiak vagy nők, mindenki zaklat másokat. Ehhez jön még most az újkorban a yin és yang felcserélődése. Ez Kínában

mutatkozik meg a legfeltűnőbben. Nézd csak meg a sportolókat, több nő nyert díjakat, de a férfiak nagyon keveset. Ezt csak úgy mondtam. Miért van így? A yin mindennél nagyon erős lett és a yang nagyon gyenge. Ezt a tényezőt a yin és yang felcserélődéséhez lehet visszavezetni. Ehhez jön még az úgynevezett női emancipáció propagandájának mellékhatása. A társadalom erkölcsének romlottsága okozta az emberi szív átváltozását a társadalomban. A valóságban a szíve mélyén egy nő sem szereti, ha a férje olyan, mint egy birka, mint egy nő, nem igaz? Felmérgelődik azon, ha a férje nem olyan, mint egy férfi és nem tud kemény lenni. De ha valóban kemény lesz, az asszony ezt újfent nem tudja elviselni. Nem így van?

Az emberiség összes jelenségeinek a romlásánál, főként az összesnél az emberek nem tudnak az alapvető ok után kutatni. A konkrét problémákat a konkrét problémákon belül oldják meg. Ha itt problémák merülnek fel, törvényeket állítanak fel, ha problémák merülnek fel ott, törvényeket állítanak fel. A végén már úgy be van zárva, mint egy ketrecbe, és már mozogni sem tud. A végén a törvényektől többé már nincs kiút. Mindenki, aki törvényeket állít fel, meg akar másokat zabolázni, arra nem gondoltak, hogy más oldalról a törvények őket is zabolázzák. Így az emberek elviselnek mindent, amit saját maguknak teremtettek. Nem így szól az alapelv? Ezért nem kell kövessétek a társadalmi nézetek elidegenedésének a trendjét és nem is kell elősegítsetek – a hétköznapi emberek így akarják csinálni, mi szintén csináljuk úgy. Miért mondom én, hogy nem szabad ugyanolyanok legyünk, mint a hétköznapi emberek? A hétköznapi emberek nem tudnak ilyesmit belátni.

Az emberiség alapvető kiútja nem abban rejlik, hogy az embereket valamiféle törvényekkel ellenőrzés alá vonják, hanem abban, hogy a de-t (erény) műveljék a világon. Ha az összes ember erkölcs megemelkedik, többé nem fog olyan létezni, hogy emberek embereket zaklassanak. Mindenki tiszteletet mutat másokkal szemben, létezhetne akkor még olyan sok rossz ember? Még csak nem is lenne szükség többé rendőrökre. Még jobban is viselkedem, mint hogyha te, a rendőr ellenőriznél engem – akkor miért lenne szükségem még rendőrökre? Mindenki nagy súlyt fektet a de-re, miért lenne szükség törvényekre? Ti tudjátok, hogy a régi korok Kínájában, és a világ más tájain is, nem léteztek azok a törvények, mert az emberek erkölcsi mércéje nagyon magas volt. Hol voltak törvények? Csak a királyok nagyon egyszerű szabályai léteztek. Az emberek az erkölcs mércéjével ítélték meg a jót és a rosszat. Hogy te egy dolgot jól vagy rosszul csináltál, egyedül csak azon múltott, milyenek voltak az erkölcsi nézeteid. „Ennek az embernek nincs de-je.“ ezzel az egy mondattal már ítéletet is mondtak róla. A bíró a jogi eljárásnál szintén ezen a módon ítélkezett. A de nélküli emberek botütéseket kaptak, a még rosszabbakat lefejezték, ez az ember már nem ember többé, fejezd le, megrontotta az emberi etikát és nem élhet tovább. Egy ember a világon él és vannak emberi erkölcsi normái, emberi erkölcs van és irányvonalai a cselekvéshez. Ha ezt elvesztette, akkor hasonló egy állathoz, miért kellene még éljen? Akkor nem lesz kiselejtezve? Már nagyon nehéz, ha a mai emberek gondolatait meg akarod változtatni. Ti láttátok a nő-jelenséget, ami ma felmerült, – más területeken talán nem így van? Túl sok probléma létezik az emberi társadalomban, és az egyedüli kiút, az emberszívet helyreigazítani, kijavítani.

Kérdés: A fiatalok házasodni akarnak, ez ragaszkodás?

Mester: Ha szerzetes lettem volna és a templomban terjesztetem volna ezt a Fát – nem szükséges a fehéréről, más népek tagjairól beszélünk, hiszen a szárazföldi Kínában sem jár sok ember a templomba –, és így nem lett volna lehetséges, hogy még több ember megkapja a Fát, akik valóban megkaphatták a Fát. Ha már egyszer a társadalomban terjesztem és egy ilyen formát használok, hogy ti megkaptátok a Fát, akkor mi meg kell feleljünk ennek a társadalmi formának, a normál emberek életének és ilyen módon megfeleljünk, amelyik ugyanakkor lehetővé teszi a művelést az embereknek. Vagyis az ilyen fajta terjesztés formáinál és az összes különböző részleteinél gondos előkészítéseket végeztünk.

Ha én a templomba mentem volna, nem lett volna szükséges megházasodnom. Én azt is tudom, hogy a jövőben különösen sok ember lesz, akik ezt a Fát tanulják. A jövőben minden ember tudni fogja, mindegy hogy fehér, sárga vagy valamilyen más fajta ember vagy, teljes bizonyossággal tudni fogod. Akkor egy nagyon nagy probléma merül fel – mit lehet tenni, ha többé senki sem akar házasodni? Hiszen az emberek utánozni akarnak engem. Mert én a Fát magyarázom, miközben a saját magatartásomat, viselkedésemet is tanítom. Úgy tűnik, ha bármit csinállok, egyesek utánozni akarnak,

még abban is milyen ruhát hordok vagy milyen kalapom van. Ezért nagyon odafigyelek az ilyen nagy és kicsi dolgokra. Én nemcsak az ortodox (igaz) Fát terjesztem, hanem helyesen is kell viselkedjek. Ti láttátok azt a fényképet, amelyiken leplet (kasaya) viselek, ez a jövőben hivatásosan művelő tanítványok számára lesz hátrahagyva. És hogy én a Fofát a hétköznapi emberek társadalmában terjesztem, miközben nyugati öltönyöket viselek – ez az első alkalom a menny és föld teremtése óta, ilyesmi még sohasem létezett. A Fá ilyen módon van terjesztve, és így a művelésünk ennek a társadalmi formának kell megfeleljen.

Ha a viselkedésben valahol hibák léteznek, akkor a jövőbeli emberiség egy nagyon nagy változást fog tapasztalni. Ti mindannyian tudjátok, hogy egy buddha nem eszik húst. Nagyon sok művelési iskola létezik, bár nem mindegyik iskolában veszik olyan szigorúan a húsevést, mint a buddhizmusban, de a művelésnél nem kell makacsul ragaszkodni a húshoz. Ha én ezt a Fát a hétköznapi emberek között terjesztem és a művelőket hagyom a hétköznapi emberek között művelődni, és olyan sok ember létezik, aki tanulja, vagyis ha én nem ennék húst, a jövőbeli emberek szintén nem ennék, az emberiség szokásai és élelmiszerei mind megváltoznának. Mégis az istenségek is tudják, hogy a húsételeknek ténylegesen az a hatásuk, hogy az emberi testet kielégítően megerősítik, ezeket nem lehet vegetáriánus ételekkel helyettesíteni. Ez biztos. Természetesen, mi művelők mások vagyunk. Ha a művelők nem esznek húst, azért a testük nagyon jó, mert ők művelik magukat. Ha valaki egy hétköznapi ember és nem műveli magát, ha nem eszik húst, garantáltan alultápláltságban szenved. Ez biztos.

Ha senki sem házasodik, ha az emberiségnek nincsen utóda, akkor nincs mindennek vége? Minderre tekintettel voltunk. Egy buddhista művelő számára, aki egy szerzetes vagy apáca, tényleg létezik az előírás, hogy nem házasodhat, mégis a különböző művelési módszereknél nincs feltétlenül így. Korábban, a különböző történelmi periódusokban, az emberiség különböző történelmi periódusaiban, az emberiség különböző civilizációs periódusaiban a követelmények, amiket a művelés állított fel az emberekkel szemben, szintén különbözőek voltak.

A nem-házasodás értelme, a két dolognak, az ember vágyakozásának és erotikus vágyának az eltávolítása. De ha a hétköznapi emberek között műveli magát és már az elején ilyen módon jár el, ez nem megy, mert az emberiség továbbra is kell szaporodjon. Hiszen nálunk sokan vannak, akik a hétköznapi emberek között művelik magukat, ha tehát te engeded, hogy a művelők a hétköznapi emberek társadalmában műveljék magukat, de újfent mindenkitől megköveteled, hogy megváljon a hétköznapi emberek társadalmának az életétől – ha a hétköznapi emberek társadalma valóban nincs többé ott, ez egyáltalán nem megy! Bár látod, hogy az emberiség nem jó, de egy része ennek a mi világegyetemünknek, amelyik fentről lefelé áthúzódik, és szintén egy része e Fá megtestesülésének a legalacsonyabb szinten. Nem megy, ha az emberiség nincs többé ott. Mégis néhány egyedi ember számára, ha ti nem akartok házasodni, az sem tesz semmit. Ez a ti saját ügyetek és szintén nem téves. De egyet mondanék: Ha ő nem házasodik meg, ez nem lehet nála ragaszkodás. Nem szabad téves módon egy akadályt felállítanunk, éspedig, hogy csak akkor juthat el a beteljesedésig ha szerzetessé válik.

Például azoknál a műveléseknél, amelyek néhány ezer éven keresztül lettek hátrahagyva, mindegy hogy buddhista vagy taoista (utak), vagy öskatolicizmus, a kereszténység vagy azok, akik a hegyekben művelik magukat, mindezek az emberek nem házasodnak. Az emberek felfogása miatt egy ilyen nézet keletkezett: Ameddig műveli magát, nem házasodhat meg. Ez egy nagyon nagy zavarás a mi Dáfának mai terjesztése számára a világon. Ez az akadály semmi esetre sem kell ahhoz vezessen, hogy a tanítványaink, akik nem hivatásosan művelik magukat, ne házasodjanak. A mi mai művelési formánk éppen pontosan ilyen, hogy te ebben a legbonyolultabb embertömegben emelkedsz, és nemcsak hogy a melléktudat emelkedik vagy valami más van művelve. Így a legbonyolultabb hétköznapi emberek között kell acélozod a szívedet. A tanítványok, akik nem hivatásosan művelik magukat, feltétlenül meg kell feleljenek a hétköznapi emberek társadalmi állapotának. Ez egy szigorú része ennek a Fának. Jól megértettetek engem? Mégis a vágyódás és az erotika ragaszkodás, amelyet feltétlenül el kell távolítani. Ne hagyjátok, hogy a korábbi ősi művelések vagy az ősi vallások művelési módszerei téves benyomást keltsenek, mintha mi a művelésnél szintén ugyanúgy kellene cselekedjünk. Nem, ez nincs úgy. A mi mai művelési formánk pontosan az a művelési módszer, amit én nektek hátrahagytam,

minden, bezárólag ennek a mi Fá-nknak a különböző követelményei és mai terjesztési formái, a későbbi embereknek van hátrahagyva.

A mi kifejezett szabályozásainkat ismeritek mindannyian, mint például: nem avatkozunk a politikába, nincs semmilyen formális szervezetünk, hogy intézzon valamit, nincs semmiféle hierarchia és nem lépünk érintkezésbe pénzzel, ez a Fá teljes bizonyossággal nem adhat hivatali rangot az embereknek. Teljesen mindegy, mit is csinálsz a társadalomban vagy milyen magas a hivatalod, mindez nem probléma, és ez nem is befolyásolja a művelésedet – ezek a hétköznapi emberek társadalmának az ügyei. A te művelésed művelés, azok a dolgok, amiket a hétköznapi emberek között csinálsz, el kell legyenek választva a művelésedtől, ez két dolog. A hétköznapi emberek közötti munkád például előnyös a hétköznapi emberek társadalmának és az emberiségnek, eközben de-t gyűjtesz és ez nem művelés, ez két különböző dolog, semmi esetre sem kell egy kalap alá vegyétek őket. Egyesek azt mondják: A munkám által de van gyűjtve és jótettek vannak csinálva, és így a jövőben eljutok a beteljesülésig. Ha egy ember nem műveli magát valóban, még ha ő az előljárója, a vezetője egy vallásnak – még ha templomokat és buddha-szobrokat is emel, nem juthat el a beteljesedésig. Ez egy igazolt tény. A munka az csak munka és sohasem helyettesítheti a művelést. A művelés az művelés. A hétköznapi emberek dolgai azok csupán a hétköznapi emberek dolgai, ha valamit a vallásokért csinál, akkor ezt szintén a hétköznapi embereknek csinálja, a szerzetesek és az apácák nem buddhák. A buddha az emberszívet ismeri el és nem a vallást, ez két különböző dolog, ezt nem kell egy kalap alá vegyétek.

Kérdés: Tanár, a Shenzhen-i és Guangzhou-i tanítványok nevében köszöntöm Önt. Mikor idejöttem, azt mondták nekem, hogy feltétlenül át kell adjam az üdvözlőlevelet.

Mester: Mondd meg nekik, hogy minden tanítvány az egész idő alatt a Tanár szívében van.

Kérdés: A gimnáziumi tanulók előtt az egyetemi felvételi vizsga áll, nagyon elfoglaltak az iskolával és így picit kevesebbet végzik a gyakorlatokat. Mit lehet tenni?

Mester: Ez nem probléma. A mi művelésünkénél a gyakorlatok segédeszközök a beteljesedés elérésére. Bár nagyon fontosak, de a még fontosabb nálunk az ember szívének a művelése. Ha te egész idő alatt a szívedben művelőnek tekinted magad, ha te egy bizonyos időn belül – még ha egy nagyon hosszú időn belül is annyira elfoglalt vagy, hogy valóban nem tudod a gyakorlatokat végezni –, de egész idő alatt a szívedben művelőnek tekinted magad és ennek megfelelő követelményeket állítasz fel magaddal szemben, a művelési energiád növekedni fog. De egyvalamit: „Ha már a Tanár így mondta, többé nem végezzük a gyakorlatokat.“, ez nem megy, akkor a másik végletbe esel. A különleges esetekre különleges elrendezések léteznek. Mert a Fofá határtalan, mit jelent az, hogy a Fofá határtalan? Elégséges eszköze és útja van, mindenféle módszere van, hogy megváltsa az embereket és pedig célirányosan mindenki helyzetére való tekintettel.

Kérdés: Tanár, holnap megengedett, videó-felvételeket készíteni?

Mester: Talán mindannyian hallottatok arról, hogy a szárazföldi Kínában nagyon sok ember létezik, aki az általunk terjesztett Fá-t tanulja, és hogy most már egyáltalán nem tartok tanfolyamokat. A szárazföldi Kínában többé már nem is találkozok a tanítványokkal, a valóságban már három éve nem találkozom a tanítványokkal a szárazföldi Kínában. Mégis egyre több ember tanulja, és így fel lesz keltve a társadalom figyelme. Látszik, hogy olyan sok ember tanulja, ezenkívül az emberek jónak találják, alighogy megtanulták. A ti szavaitokkal: Miután az emberek megtanulták, mindegyikőjük nagyon állhatatos a művelésnél. Tehát ha az emberek száma nagyon nagy lett, ez talán ahhoz fog vezetni, hogy egyes emberek a kínai társadalomban elgondolkozzanak erről. Sok ember fog engem és a Fá-t a hétköznapi emberek gondolataival megítélni. Az is nagyon nehéz, hogy valami jót tegyél az embereknek, mert az emberi szív nem őszinte (egyenes). Ilyen sürgősségtelen problémákat el kellene kerülnünk, és ezért nem engedem, ha újabban tanítványokkal találkozom egyes országokban, hogy hangszalagra vagy videó-kazettára felvegyék. Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy ezeket a dolgokat lehetőleg keveset kell Kína felé továbbadni. Bár nem avatkozunk a politikába és természetesen nem létezik semmilyen politikai probléma, a rossz emberek mégis ki fogják szakítani a szöveggörnyezetből, hogy szabotálják, mert hiszen az utolsó dolog, amit akarnak, az a béke. Mindenekelőtt nem akarunk problémákat előidézni, úgy hogy ezt a Fá-nt helyesen, hibátlanul és egyetlenegy eltérés nélkül

lehesen hátrahagyni az emberiség és a jövő számára. Ha valami szükségtelen kárt szenvedünk el, ez a jövőben egy nagyon sajnálatraméltó dolog lesz. Nem csak mostanra kell elgondolásokat felállítanunk.

Legyenek hangszalag- vagy videó-felvételek, a jövőben teljes bizonyossággal nem lehet megtartani őket, ez biztos. Ti tudjátok, hogy néhány ezek közül már le lett törölve. Néhány korábbi videó-felvételnél már most sincs kép, és a hangszalagoknak sincs már hangjuk. Fokozatosan lesznek letörölve. Néhány dolgot nem szabad ezen a módon megőrizni. Én ezt a ti helyzetetekre utalva magyaráztam, ha más emberek hallják ezt, náluk egy másik állapot fog felmerülni és ők máshogyan fogják megérteni. A „Zhuán Fálun“ mindenki számára megfelelő. Így van ez. Ti saját magatok mérlegelhetitek, ennél a dolognál semmi megváltoztathatatlant nem mondtam.

Kérdés: Mester, én Shanghai-ból jöttem. A tanítványok Shanghai-ban valóban nagyon hiányolják. Mikor a legutolsó nemzetközi tapasztalatcsere-konferenciáról hazajöttem és meséltem nekik az Önnel való találkozásról, könny szökött a szemükbe. Üdvözléteket küldök velem.

Mester: Mondd meg nekik, hogy nagyon sajnálom, hogy nem sikerült akkoriban a művelési út terjesztésénél Shanghai-ba eljutnom. Mert hogy ennek a Fá-nak egy helyes út legyen hátrahagyva, akkoriban nem úgy cselekedtem, mint azok a másféle csigong-mesterek, akik úgy csinálták, mint azok, akik gyógyfűkészítményeket árulnak az utcán vagy körbeutaznak, hogy kiskereskedést folytassanak. Csak ha egy helyi csigong-szervezet, csigong-kutatótársulat vagy egy kormányzati részleg hívott meg, akkor mentem oda. De Shanghai egész idő alatt egyszerűen nem hívott meg, és így ez a dolog elmaradt. Mikor a meghívás ott volt, már abbahagytam a művelési út terjesztését. Mégis, úgy találom, nagy kár volt, hogy egész idő alatt nem terjesztettem a Fát Kínának ebben a nagyvárosában. Természetesen tudom, hogy most Shanghai-ban nagyon sok ember létezik, akik a Fát tanulják. Ami örömmel tölt el, az az, hogy úgy találom: Bár sohasem voltam ott, mégis Shanghai-ban a Dáfá egész terjesztési és fejlődési folyamata nagyon egészséges, és az emberek nagyon alaposan megtanulták, ez jó.

Kérdés: Li tanár, én egy pekingi tanítvány vagyok. Az összes tanítvány Pekingből üdvözlí Önt.

Mester: Tehát Peking, a valóságban nem csak Peking, a tanítványoknál sok helyiségből ugyanaz van. Én is nagyon hiányolok benneteket. Mégsem merek találkozni veletek. Mert ha találkozom veletek, ha egy ember meglát engem, néhány óra alatt több tucatnyi ember fog jönni. Egy napon belül talán néhány ezernyi ember fog jönni, a következő napon talán több mint tízezer ember fog jönni. Más vidékekről szintén jönni fognak, úgy ahogyan most is sokan vannak, akik más vidékekről jöttek. És így néhány negatív megjegyzés idéződik elő a társadalomban. Ezért nem tudok veletek találkozni. Mégis úgy gondolom, hogy egy ilyen szigorú szociális környezetben ezt a Fát eltérések nélkül tudtuk tovább adni, ez tehát azt jelenti, hogy a történelemben egy nagyon szigorú periódusban jutottunk át egy vizsgán, ezért a jövő minden történelmi periódusában elpusztíthatatlanok maradunk, nem igaz?

Kérdés: Néhány tanítvány magával hozta a „Zhuán Fálun“-t Hongkongból és Kínából, szabad árusítsák a konferencia-teremben?

Mester: Ha nekünk kéznél van a „Zhuán Fálun“ és a konferencián valami jót akarunk tenni másoknak, kedvező feltételt teremteni azoknak a tanítványoknak, akiknek nincsen könyvük, úgy gondolom, hogy ez nem hibás. Ezt lehet csinálni. Mert ezáltal nem dicsőségre és gazdagságra fogtok törekedni. Ennél nincs probléma. De hogy elkerüljük a negatív hatásokat más területeken, tudomásukra kell hoznunk az illetékeseinknek az USA-ban, mielőtt valamit csinálunk. Úgy gondolom, ennél nem létezik semmilyen probléma.

Miután ti, az itt jelenlevők utolsó alkalommal találkoztatok velem, egy időn keresztül átmentetek egy művelési folyamaton. Én úgy gondolom, nektek mindannyiőtoknak van már egy bizonyos megértése a Fá számára és nem fogtok könnyelműen cselekedni. Miért hagyatkozhatok ilyen nagyon rátok? Mert ti tudjátok, mit terjeszték én. Mi nem kérünk mást, csak az emberszívet. De ha az emberszívet még csak meg sem lehet változtatni, akkor ennek a Fá-nak semmi haszna sincs. A kényszer semmilyen formája sem tudja megváltoztatni az emberszívet, ezért nem olyan módon csináltuk, hogy ezt vagy azt az előírást állítsuk fel, hogy megköveteljük tőletek, hogy így vagy úgy cselekedjete. Így mi nem csináltuk. Az ok, amiért ez a Fá egészségesen tud fejlődni és egyre több ember tanulja, és miért lehet megcélozni egy olyan jó hatást a társadalomban, éppen abban rejlik, hogy a Fá már a szívetekben van

és tudjátok, hogy hogyan kell csináljátok. Többé már nem szükséges, hogy valaki megmondja nektek, mit kell tenni; nem szükséges megmondanom nektek, mit kell tenni; ezért rátok bízhatom magam. Ha valaki közülünk, jelenlevők közül nem cselekszik jól, a többiek ezt azonnal látják. Mert a Fát itt van, létezik a Fát a megítéléshez. Ez garantáltan így van.

Kérdés: *A Tanár a Fát terjesztéséről beszél; nemcsak nekünk kínaiaknak van terjesztve, hanem más fajoknak is. Remélem, hogy a Tanár utalást fog adni arra, hogyan terjeszthetnénk ezt a Fát a többieknek nagy terjedelemben.*

Mester: Itt szintén nincsenek különösebb szabályaink, mert a Fát éppen azért terjesztjük, hogy az embereknek adjuk. Most létezik már a könyv németre lefordított változata, a japán, koreai, francia, angol, és még az orosz változat szintén és így tovább. Mindenesetre már sok létezik. Az olasz változatot, úgy tűnik, szintén éppen most fordítják. A más nyelvekre történő fordítás szintén nagyon gyorsan halad.

Ezen a területen a fordító-csoportok már elvégezték a munkát. Mert ha az anyagok már ott vannak, az emberek olvashatják őket. Ami azt illeti, hogyan lehet terjeszteni, ennél semmi szabályunk nincs, hogy így vagy úgy kell csináljátok. Gondolom, ha ezt a Fát terjesztjük, arra is gondolunk, hogy ez a Fát jó, ezért tudjátok értékelni. Éppen mert jó, akarod másoknak elmondani. Tehát ennek a Fát-nak az egész terjesztése ilyen úton és módon zajlik, hogy szívtől szívhez, embertől emberig terjeszted. Nagyjából és egészében véve egy ilyen formát használunk. Kínában már több mint húszmillió ember van, aki valóban műveli magát. Ezekhez jönnek még azok, akik fél szívvel művelik magukat. Jelenleg százmillióan vannak. Mégis a társadalomban, a felszínen úgy tűnik, hogy teljes nyugalom van és senki sem tud róla. Mert mindenki szívtől szívhez, szájról szájra adja tovább. Ez egy óriási tendencia. Nem léteznek különösebb szabályok; magától csinálja az ember. Jól értettetek, amit mondok? Ami a formát illeti, semmilyen dolgot sem rögzítettünk le, mert a buddhista rendszerben minden lény egyetemes megváltásáról beszélnek. Tehát embereket megváltani – ezzel nem arra gondoltunk, hogy te váltasz meg embereket, mert még a művelésnél vagy, te teljes bizonyossággal nem válthatsz meg embereket. Tehát ha másoknak bemutatod a Fát, ez a legjobb segítség másoknak, hogy megkapják a Fát. A jövőbeli emberek tudni fogják milyen értékes. Teljesen mindegy mennyi pénzt, mennyi jó dolgot adsz nekik, az nem olyan jó, mintha ezt a Fát adod nekik. Lehetővé teszi, hogy egy vidék, egy nép, egy ország sőt az egész emberiség erkölcsé emelkedjen és az emberek boldogan és harmonikusan élhessenek. Csak ha ilyesvalami van itt, tud az emberiség egészségesen fejlődni.

Kérdés: *Miután megtanultam a Fálun Dáfát, az első gondolatom az volt, hogy jól dolgozzak; jól végzem a munkámat, és ha valóban van szabad időm és nincs semmi tennivalóm, akkor olvasom a könyvet.*

Mester: Nem ez a legjobb akkor? Egyes dolgok, amelyekbe a mindennapokon botlasz, a munkában vagy a társadalomban, talán valami ragaszkodásra vonatkoztatva hagyhatnak téged felemelkedni. Ami történik veled, talán arra szolgál, hogy eltávolítsd a ragaszkodásodat, vagy valaminél segítsen neked. Alighogy egy ember a művelés útjára lép, a jövőbeli életében nem fognak véletlen dolgok létezni. Mert a művelés egy sorrendbe van elrendezve, nincs olyan sok idő, lehetetlen, hogy valami véletlen dolgok adódjanak; minden nagyon szorosán van elrendezve. Az apróságokat, amelyekbe a mindennapokon botlasz és amelyek látszólag véletlenül merültek fel, ne tekintsd valami véletlennek, mert nem úgy lesz, hogy sok csodálatos dolog merül fel vagy hogy egy másik dimenzióba mentek és ott művelitek magatokat – úgy nem emelhetitek meg ezt az emberszívet. Továbbra is ugyanez az állapot marad a földi dolgokon belül, továbbra is a hétköznapi emberek közötti konfliktusok maradnak, továbbra is a hétköznapi emberek életformája marad; az, amibe ütköztök, nem sokkal másabb, mint korábban. De ha te jobban utánagondolsz a dolgoknak, úgy találod, hogy ez mégsem ugyanaz. Mindez azért merült fel, hogy felemelkedhess a művelésnél.

Kérdés: *Ön a Zhen, Shan, Ren-ről beszél. Bizonyos körülmények között valaki talán elárult másokat, és mi segítséget ígértünk ezeknek, ezen körülmények között elkezdtünk ezeknek segíteni, emlékeztetőkül annak a gonosztevőknek.*

Mester: Mi úgy gondoljuk – a könyvben minden benne van. Ha tehát te valami szokványos dologba ütközöl, ami feldühít, és aztán közbeavatkozol – mi nem mondjuk, hogy ez nem megy; az is rendben

van, hogy te ehhez egy pár szót szólj, ha ebbe ütközöl. Talán nincs hatása a szavaidnak, talán nem stimmel az, amit mondasz. Mert te nem láthatod, mi áll a két ember konfliktusa mögött, vagyis mi a sorsszerű összefüggés. Például valaki egy ökölcsapást ad a másiknak; te úgy találod, hogy annak, aki a másikat üti, a hétköznapi emberek szempontjából nincs igaza. Miért üti meg őt? De ha te visszatolod az időt a múltba, észre fogod venni, hogy ő már az élete elmúlt részében vagy az előző életében már adott neki egy ökölcsapást. Ha mi művelők az embert nézzük, nem szabad ennek az embernek csak ezt az egy életét nézzük, mi az összes életét kell nézzük. Vagyis ő tartozott neki valamivel.

Ha a rendőrök foglalkoznak valamivel, ez megfelel az alapelvnek. Ha hétköznapi emberek hétköznapi embereket zaboláznak meg, úgy ez megfelel a világi alapelveknek. Ez nincs a szabályok ellen. De én amellet lépek fel, hogy egy művelő nem kell olyan sokat törődjön ilyesmivel, lehetőleg ne törődjön ezzel. Miért? Mert ha beleavatkozol, könnyen cselekedhetsz tévesen, mert nem úgy van, mint ahogyan látszik. Vagyis te egy művelő vagy; ha feltétlenül úgy akarod csinálni, talán karmát hozhatsz létre. Te feltartottad és szabotáltad ezt az ügyet. Tulajdonképpen az az istenség úgy rendezte el, hogy ő ebben az életében visszafizesse a karmáját, ez mégsem sikerült. Akkor azok ketten valamikor még egyszer konfliktusba kell kerüljenek. Éppen ez a jelentése a szavaimnak. De ha te valóban gyilkosságba vagy gyújtogatásba botlasz és nem törödsz vele, akkor ez a xinxing egy kérdése. Te egy művelő vagy, még egy istenség is kell törődjön ezzel, nem igaz? De másfelől, ilyesmi természetszerűleg alig érinti a tanítványainkat, vagy egyáltalán nem. Ez azt jelenti, ilyesmi nincs elrendezve számodra a mindennapjaidban. Mert előnyös kell legyen a xinxing-ed emelésére. Aminek semmi haszna, természetszerűleg nagyon ritkán fogja érinteni a tanítványainkat. Szinte senkit sem érint.

Ami azt illeti, hogy valaki másokat elárul vagy a hétköznapi embereknek valamit megígért, mindezek a hétköznapi emberek dolgai. Ha műveli magát, a Fá-val kell megítélni és egy művelő mércéit megkövetelni. Ha mindent egy hétköznapi ember mércéivel ítél meg – olyasmit, mint elárulni, vagy a hétköznapi embereknek valamit megígérni –, akkor nem csupán egy hétköznapi ember?

Kérdés: *Az összes kínai egyetemista az USA-ban egyfajta ragaszkodással tanulmányoz néhány nagyon unalmas természettudományt.*

Mester: Holnap talán beszélni fogok erről. Elmagyarázom ezt az alapelvet: Az emberiség történelme és az emberiség tudománya a valóságban egy tévedés, hiba. A fejlődésük kiindulópontja és az emberiségről, a természetről és az anyagokról szóló felismeréseik kiindulópontja téves, ezért okozták az emberi társadalom erkölcsének mai pusztulását. Ez a probléma nagyon nagy, erről holnap fogok beszélni. Mégis létezik egyvalami: Ha az embereknek nincs tudásuk, ma nem olvashatnák a „Zhuán Fálun“-t, legalábbis nem láthatnák be a még magasabb és még sokkal mélyebb belső értelmét, tartalmát. Vagyis, ha te tudományt tanulsz, talán nem is véletlen. A jövőbeli emberiség egy új tudományos állásponttól kiindulva fog fejlődni, ehhez is szükség van ismeretekre.

Gondolom, te, mint Dáfá tanuló, akkor már természetes módon tudni fogod, hogy mi a teendő. Mindez talán nem véletlen, ezért tanulj, amit most tanulnod kell. Ne tekintsd valaminek, amihez ragaszkodsz. Hallottam, hogy egy tanítvány otthagya az egyetemet, mert valamit rosszul csinált, mikor éppen az USA-ba érkezett. Én azt mondom, az elején talán csinált valami rosszat, és most még egy további hibát csinált. Ha már egyszer így lett, nem kell saját kezeddel nehézséget okozni a későbbi életedre: Néhány hibás tettet nem lehet ugyanolyan módon jóvá tenni; a szívében felismeri a hibát és tudja, hogy később többé ne úgy csinálja, ameddig ilyen dolgokat később jobban csinál és a hibákat teljesítményekkel, tettekkel kiegyenlíti, elmegy. Úgy gondolom, ha így csinálja, akkor nincs probléma. Ilyen dolgoknál nem követeljük meg tőled, hogy feltétlenül visszajukra fordítsd és visszafizesd őket, mert rosszul csináltad. Nem fogjuk így csinálni. Ez azt jelenti, hogy nem okozhatsz nehézségeket a művelésednek és az életednek. Neked, mint egyetemistának, most csak azt mondhatjuk, hogy jól kell tanuljál; mert egyetemista vagy, jól kell tanuljál.

Még ha te valamilyen más munkát is végzel, mivel az egy fajta munka a hétköznapi emberek társadalmában, az a hétköznapi emberek társadalmának alapelve szempontjából az ennek a rétegnek a dimenziójában létező emberi társadalomnak szolgál, és te szintén jól kell elvégezd. Mert az emberiség szintén a kozmikus Dáfá egyik élet-jelensége a legalacsonyabb szinten.

Kérdés: *Tanár, a német tanulók nevében köszöntöm Önt.*

Mester: A meghívást Németországból szintén láttam. A múlt év novemberében, mikor hideg volt, Oroszország szintén meghívott. Ha melegebb lesz, találok majd időt, hogy odamenjek.

Kérdés: *Tanár, tulajdonképpen én is kivándoroltam Japánba, mi mindig is szeretnénk volna, ha Ön Japánba jönne, ha később alkalma lenne rá.*

Mester: Mikor Guangzhou-ban tanfolyamot tartottam, egy ember Japánból szintén hallgatta az előadást. A tanfolyam után visszatért Japánba és megszervezett ott néhány embert, mindegyik japán volt, láthatólag mindegyik idősebb ember, akik tanulták. Ő tanult és tanult, és nem tudta elhagyni viszont a korábbi csigongját, ezért egész idő alatt nem vettük fel vele a kapcsolatot. Mivel azok, akiknek megtanította, szintén nem voltak tiszták, így az egész idő alatt nem vettük fel vele a kapcsolatot.

Kérdés: *A férjem is éppen japán, de nagyon szereti a Dáfá-t, nagyon jónak találja.*

Mester: Ez talán a kulturális különbség. Viszont úgy gondolom, ha a japán valóban tanulni akarja, könnyebben tanulhatja, mint egy fehér. Mert a keleti emberek gondolkodásmódja azonos. A nyugati emberek gondolkodásmódja más, mégis miután a nyugati emberek megtanulták, az sem rossz. Egyszer voltam Japánban. De csak körülnéztem, hogyan is van a japánokkal.

Kérdés: *Ha ez a Dáfá a jövőben az emberek szívének a Fá-ja lesz, hogyan lesz akkor a társadalomtudományok területén, vagyis a filozófiánál, irodalomnál és így tovább, hogyan fognak kinézni?*

Mester: Minden meg fog változni. Ezenkívül teljesen új lesz. Az emberek felismerései erről a társadalomról, az emberekről, mindenről meg fognak változni. Például Pekingben sok tanítványunk van ma, akik tudják, hogy ők mások, mint a többiek; közöttük terjed egy mondat: Mi vagyunk az új emberiség. Természetesen én nem helyesletem ezt a kijelentést; csak úgy mondom. A gondolkodásmódok és felismerési módok teljes bizonyossággal mások lesznek, mint a mai emberekéi. Ez biztos. Miközben egyre jobban elmélyülsz ebben a Fá-ban, mindenről megújított felismerésekhez jutsz. Minden jelenlevőnek relatív magas iskolai végzettsége (akadémiai titulusa) van, sokan közülük egyetemisták, akik külföldön tanulnak. Ha megpróbáljátok fokozatosan megtapasztalni, érzékelni, észre fogjátok venni, hogy az emberiség minden dolga és a te felismeréseid is változnak. Hiszen éppen mondtam, hogy az emberiség fejlődése, az emberiség felismerései a saját eredetéről és a forrásáról – az az evolúciós elmélet egyáltalán nem létezik. A felismerések az anyagról, a felismerések a világegyetemről, a felismerések az életről, a felismerések a mi reális világunkról és a felismerések ezekről a kozmikus terekről, dimenziókról, az összes egy hibás álláspontról kiindulva fejlődött ki.

Kérdés: *Mikor megy be a főtudat a ...?*

Mester: A főtudat normálisan rövidebbel a születés előtt megy be. Mégis a pontos idő nincs meghatározva. Talán éppen a szülés előtt, talán bizonyos idővel a szülés előtt, egy fél hónappal előtte, egy hónappal előtte vagy még korábban, az is lehetséges.

Kérdés: *Mi a véleménye arról, hogy az emberiség embereket klónozz.*

Mester: Ha az emberiségnek többé már nincsenek erkölcsi normái, minden lehetségest csinál. Ha ilyen emberek születnek, nincs elképzelésük a szülőkről és nincs elképzelésük az emberi etikáról és erkölcsről, ez nagyon szörnyű. Ráadásul pontosan ugyanolyannak is klónozhatnak egy embert, hogy kicseréljék ezt az embert, és aztán megöljék ezt az embert. Csak ha az emberiség erkölcsé megromlott, akkor tűnik fel ilyesmi. De nálatok, úgy gondolom, nem fog ilyesmi felmerülni, hogy embereket klónozzanak, mert az istenségek nem engedik meg ezt. Még ha valóban klónoztak is egy embert, ő nem ez az ember, csak egy démon tapadhat rá, az istenségek nem fognak neki összellemet adni.

Kérdés: *Ha a félvérek művelik magukat, milyen világba jutnak akkor?*

Mester: Mint ember, egy félvér már elvesztette a megfelelő kapcsolatát a mennyei emberfajokhoz. Mint egy művelő, nem lesz hangsúly fektetve a külsejére, csak az összellemén fog múlni akkor. Ha az összelleme fehér, akkor fehér; ha az összelleme sárga, akkor sárga; ha az összelleme fekete, akkor fekete. Ha műveli magát, az egy másik dolog.

Kérdés: Művelhetik magukat sikeresen a félvérek?

Mester: Hogy egy ember művelheti magát, hogy egy ember sikeresen művelheti magát, saját magától függ. Ha egy félvér tovább tudja magát művelni, éppúgy eljuthat a beteljesülésig. Ha sikeresen művelte magát, oda lesz irányítva, ahonnan az összelleme származik.

Kérdés: Mit vesztett el egy félvér, úgy ahogyan Ön utolsó alkalommal mondta?

Mester: A testeit vesztette el, amelyek fentről egészen le áthúzódnak. Én úgy mondom, a sárga emberek számára sárga emberek léteznek fent, a fehér emberek számára fehér emberek léteznek fent, ezeket a szálakat vesztette el.

Kérdés: Ön azt mondta, hogy a babának csak azután van egy összelleme, miután megszületett. Akkor ez azt jelenti, hogy a terhesség alatt nincs élete? Kérem, magyarázza el ezt.

Mester: Nem. Bármilyen tárgy – én egy ilyen mondatot mondtam, ... Ha bármilyen tárgy létrejön, már bele is megy egy élőlény. Ha egy termék van előállítva a gyárban, akármi – te látod, hogy úgy néz ki; mindnek van élete. Ha a baba embriója az anyjának a testében még nagyon kicsi, alighogy ez a kis húspontocská létrejön, már van élete. De hogyan lehetne akkor élete összellelem nélkül? Összellelem nélkül – szintén van életereje. Mert egy embernek saját énjén kívül van – a korábbi műveléseknél talán nem beszéltek három lélekről és hét szellemről? Természetesen nagyon pontatlanul lett mondva. Csak úgy mondom. Ez azt jelenti, hogy a főtudatod mellett még más tényezők is léteznek a testedben, amelyek egy ember életét alakítják. A hús-vér testnek szintén vannak még élőlényei, amelyek a szüleinek az alakjával bírnak. Az apa és az anya alakjainak szintén van életük. Az emberi test önmagában véve csakugyan nagyon bonyolult.

Kérdés: Akkor a magzatelhajtás szintén ölésnek számít?

Mester: Ez így van. Ha valaki terhes és elhajtja a magzatot, az szintén ölés. Teljesen mindegy mennyire romlott meg az emberi erkölcs, hogy az emberiség és a törvények ezt elismerik vagy sem – a törvények nem képviselhetnek istenségeket –, ha te öltél, akkor öltél. Te azt mondd, hogy a törvények szerint nem öltél, de ezt az emberek mondják. Mi észrevettük, hogy a női klinikákon sok baba létezik – a dimenziókban a közelükben sok élőlény létezik hiányzó végtagokkal, vagy komplett végtagokkal, de mégis nagyon kicsi lények, gyerekek, ott találhatóak és sehova sem mehetnek. Tulajdonképpen ezek az élőlények újra lettek volna szülve, talán meg lett volna a jövőjük, talán így vagy úgy sok évet éltek volna és aztán újra a reinkarnáció körforgásába lépnek. De alighogy megszületett, te megölted. Így ezt a hosszú időt nagy szenvedéssel kell elviselje, egy ilyen kicsi élet, egyedül és olyan sajnálatraméltó! Ki kell várja, míg az idő, amelyet az ég számára az embervilágban meghatározott, teljesen elmúlik, csak azután léphet be újra a reinkarnáció körforgásába. Ezért hoztad te egyszerre egy ilyen szenvedésteli helyzetbe, mit gondolsz te, ez nem ölés? Ezenkívül még a karma is nagyon nagy. Ha te nem akarsz gyereket, védekezhetsz!

Kérdés: Művelheted még magad, ha ez a karmád van?

Mester: Igen, természetesen lehet művelődni. Én mégis azt mondom, mivel a kozmikus Fá harmonizáló, ha a Fá-t egy fix szinten szemléled, akkor az abszolút. Különböző szinteknek különböző Fá-ja van. Minél magasabbak a szintek, annál világosabbak a felismerések az alapelvekről. Mert ha valóban a beteljesedésig tudod magad művelni, ők teljes bizonyossággal a te világegyetemedben lesznek élőlények. Így egyesek azt gondolják: Akkor öljünk. Aki így gondolkozik, teljes bizonyossággal nem művelheti magát sikeresen. Ha nem művelheted magad sikeresen, még csak vissza sem fizetheted azoknak az élőlényeknek, amelyeket megöltél. Jól megértettétek, mire gondolok? A művelés jóvá tehet ilyesmit, de valóban művelned kell magad, a beteljesedés után meg lesz vizsgálva az ok és okozat (hatás).

Kérdés: Feltéve, ha húsz évvel ezelőtt hajtotta el a magzatot, akkor nem tudott semmit erről és a magzatelhajtás engedélyezve volt. Ha most művelni akarja magát, akkor mi van? Hiszen olyan nagy karmája van ?

Mester: Neked csak művelned kell magad. A valóságban sokan közülünk, ki tudja, az összes életeiben, melyikben mit csinált és ki tudja, melyik életében tartozik nagy karmával. Minden mai

ember meghempergett a karmában és idáig jutottak. Nem létezik többé már senki, akinek nincs karmája. Úgy tűnik, olyanokat sem lehet találni, akik sohasem öltek. Az ölés nem feltétlenül az emberi életre vonatkozik. Mivel mi meg tudunk váltani téged, te művelheted magad és már megkaptad a Fát, nem kell többé ilyesmire gondolnod. Műveld magad nyugodtan tovább, én mindent el fogok rendezni. Ha eljutsz a beteljesülésig, nagyon jól meg lehet oldani ezt a problémát.

Kérdés: *Németországban néhány Fálun Dáfá tanítvány vadász. Ezek azt mondják, hogy a rókák (rád)tapadhatnak és hogy nem jók. Eddig ezt még nem fogadtam el.*

Mester: A rókákról önmagában nem beszélünk, a jövőben talán nem fognak többé létezni. De, mint művelők, olyasmit, mint ölés, lehetőleg minél kevesebbet csináljunk, mi könyörületeséggel is rendelkezünk. Ezenkívül, ami azt illeti, hogy a rókák rád tapadnak: sok róka jutott intelligenciához; intelligencia nélkül egyes rókák nem tapadhatnak rád.

Kérdés: *Az emberiség a jövőben tovább kell művelje magát felfelé?*

Mester: Ha az emberiség a jövőben eljut ahhoz az időhöz, majdnem mindenki közületek már befejezte a művelését. Mégis ez szintén nagyon gyorsan jön. A jövőben az audió- és videó-felvételek nem lesznek hátrahagyva a jövőendő embereknek. A jövőbeli emberek semmit sem fognak tudni az alakomról. Néhányan azt mondják, hogy én sok mennyei titkot árultam el. A valóságban a jövőendő emberek nem hallanak engem a Fát magyarázni. A mai emberek az utcán nem tudják, ők nem hallották a Fát. Természetesen, ha ti mindannyian valóban a beteljesedésig műveltétek magatokat és elmentek, akkor én az istenségeknek magyaráztam a Fát. Ezért ezek a mennyei titkok nem lettek elárulva az embereknek. A jövőendő emberek egy nagyon szép korszakba fognak belépni, a jövőendő embereknek mindnyájuknak nagy szerencsében, boldogságban lesz részük. A mostanival összehasonlítva a művelés nehezebb lesz, mert a környezet jobb lesz és nem lesz olyan sok szenvedés, ezért nem is olyan egyszerű művelődni. De másképpen mondva, újfent normális is. Az embervilág többé már szintén nem olyan szenvedésteli és olyan rossz, a normális művelés korszakába lép be.

De a művelés nagyon szenvedésteljes. Nem csak a szenvedés létezik, amit elviselsz. Korábban egy mondatot mondtam: A magasban, szörnyű hideg. De amire én gondolok, az más, mint az, amire a hétköznapi emberek gondolnak. Ez azt jelenti, miközben a szinted emelkedik, a művelési energiád emelkedik, mindened emelkedik velük együtt, a gondolkodásmódod szintén megváltozik, ezért észre fogod venni, hogy nagyon kevés ember létezik, aki a nyelvedet beszéli. Ebben a pontban az lesz az érzésed, hogy te egyedül vagy; A szívedben egyfajta keserűséget is fogsz érezni. És ennek megfelelően megjelenik aztán egy állapot: Úgy tűnik, hogy kevés szavad és kapcsolatod van az hétköznapi emberekkel, még a családtagjaiddal is, ez garantáltan így van. De mindez normális, amennyire csak lehetséges mi jól kell kezeljünk ezt az összefüggést. Mert titeket valóban nem lehet a hétköznapi emberekhez számlálni. Mivel ti istenségek vagytok, mivel ti többé már nem vagytok hétköznapi emberek – alighogy a korábban magukat művelő szerzetesek az otthontalanságba léptek, félistenségek lettek. A mai szerzetesek természetesen már nem azok, nekik már nincs meg ez a minőségük. Miért mondták, hogy egy ember félistenné válik, alighogy az otthontalanságba lép? A korábbi művelésnél így volt: Alighogy egy ember szerzetes lett, el lett választva a földi sorskapcsolatoktól. Mit gondolsz, akkor még egy ember? Természetesen nem lehet többé hasonló az emberekhez. Az emberek nem tudnak eltávolodni az emberek szokványos érzéseitől. Ha ti a művelés által valóban felemelkedtetek, észre fogjátok venni, hogy ti nem ragaszkodtok ahhoz, amihez az emberek ragaszkodnak, és hogy ti azt, amiről az emberek nagyon szívesen beszélnek, túl unalmasnak találjátok.

Így kényszerűen egy nagy távolság van köztetek és az emberek között, és ez a nagy szakadék egyre nagyobb lesz. De ti itt megint csak nem kell túl sokat gondolkozzatok ezen. Mert ha ti beléptek ebbe az állapotba, fokozatosan fokozatosan kapcsolatba kerültök olyan dolgokkal, amelyekkel kapcsolatba kell kerüljétek, fokozatosan a művelési energia felnyitásához és a megvilágosodáshoz juttok. Nektek megvannak a szórakozásaitok, az embereknek megvannak az emberek szórakozásai, természetesen az istenségeknek megvannak az istenségek szórakozásai.

Kérdés: *A gyerekek, akik az USA-ban nőttek fel, nem tudnak olyan jól kínaiul. A jövőben vissza kell küldeni őket Kínába?*

Mester: Én mondom nektek, én sok helyen megfordultam külföldön, mindenütt észrevettem ezt a

problémát, ezért, mikor a tanulóinkkal találkoztam, sokszor mondtam nekik: Feltétlenül meg kell tanítsd a gyermekeidet kínaiul és, mint sárga ember, ne veszítsd el a különlegességeidet; mert a fehér emberek világában te nem létezel, hiszen a sárga emberek világába fogsz visszatérni; ha a Fá tanulásánál nem tudod megérteni a Fá igazi értelmét, akkor ez igazán a legrosszabb. A lefordított könyvek, amelyek ma megjelennek, szintén arra szolgálnak, az embereknek az átmeneti korszakban egy felismerési folyamatot kínálnak, úgy, mint a mi „Kínai Fálun Gong“ könyvünk, csak egy valami a felismerési folyamat alatt, a valódi műveléshez ott van a „Zhuán Fálun“. Az idegen nyelvekre lefordított könyvek szintén a felismerési folyamatot szolgálják. Ha te valóban művelni akarsz magad, akkor az eredetit kell olvassad. Csak az eredetiből tudhatod, hogy mi ez vagy az. Teljesen mindegy, milyen jól van lefordítva, nagyon felületes és nincs belső értelme. Ezért sokan közülünk az olvasásnál minden alkalommal valami mást láttunk; ha te ugyanazt a mondatot különböző szinteken látod, teljesen másmilyen.

Kérdés: Néhány sokéves tanítvány nem akar tapasztalatot cserélni az új tanítványokkal, helyes ez?

Mester: Mi nem határoztuk meg szigorúan, hogy mindenki feltétlenül a gyakorlólhelyen kell végezze a gyakorlatokat. Én csak azt mondom nektek: Ha a gyakorlólhelyen közösen végzik a gyakorlatokat és egymással beszélgetnek, gyorsabban lehet emelkedni, és ennek előnyei vannak a tanítványok emelkedése számára. Ha valaki a gyakorlatokat otthon akarja végezni, akkor otthon gyakorol, ez nem tesz semmit. Néhányan közülünk nem művelték magukat rosszul; tényleg nem kevesen léteznek, akik otthon gyakorolnak. Mégis egyesek egyszerűen nem tudnak folytonosan előrehaladni. Azokból nem kevés létezik, akik otthon maradnak és nem jönnek ki. Ezért erre nem használhatod mindig ugyanazt a sémát és nem is kényszerítheted őket. A művelés az emberszív egy kérdése. Ha egy ember szíve nem akarja művelni magát, mit használ, ha te feltétlenül arra unszolod, nem igaz? Ha ő nem akar buddha lenni, akkor a Buddha sem tehet semmit. Csak akkor megy, ha saját maga akar valamit és saját maga csinál valamit. De te úgy találod, hogy ő látszólag segíthet nekünk, a Fá-t terjeszteni, ha előlép; te ezt jónak találod, és így rábeszéled, hogy segítsen másoknak – a valóságban nem kell feltétlenül így legyen. Mindegy, hogy otthon vagy kint műveli magát.

Most még egy dolgot észrevettem, természetesen ez nem az, amiről te beszéltél. Mi észrevettük a szárazföldi Kínában, hogy sok sokéves tanítvány, akik már a kezdetnél ott voltak, nem jönnek ki a gyakorlásra. Szinte mindenki, aki kint gyakorol, nem hallotta az én Fá magyarázatomat, nagyon sokan vannak ezekből. Mivel ez a mi Dáfá-nk terjesztési formája, ez a forma van hátrahagyva számotokra, és a későbbi emberek szintén így csinálják, nagyon jó. Nem úgy van, hogy azok, akik már nem gyakorolnak kint, többé már nem jók. Sokan közülük már nagyon jól művelték magukat. Észreveszik, hogy nincs közös nyelvük azokkal a tanítványokkal, akik éppen beszálltak és akiknek nem túl magas megértésük a Fá számára. Ez a probléma fog feltűnni. Dolgozat, amikről a tanítványok nagyon szívesen beszélnek, ők ragaszkodásnak tartanak, rosszul érzik magukat a szívében. Ez lehet az oka, amiért már nem jönnek. Így lehet. Ha az emberek csinálnak valamit, természetesen van valami ragaszkodásuk és valami célt követnek. Ha egy ember nagyon jól művelte magát és már nincs neki egyetlen egy sem az hétköznapi emberek ragaszkodásaiból, nem tud az emberekkel együtt lenni. Az emberek egy mondatát sem tudja elviselni, minden mondat, minden érzület és minden gondolat a gondolkodásban célokat követ. Ha a gondolataid nagyon tiszták és semmi sem létezik bennük, mindent tudhatsz, amire mások gondolnak. Így még csak mások egy gondolatát, egy tettét, egy mozdulatát vagy egy mondatát sem tudod elviselni. Az idegeidre megy, és úgy találod, hogy úgysem magyarázhatnád el nekik világosan, ezért nem jössz többet, ilyen emberek is léteznek. Nem mindenki ilyen. Mégis úgy gondolom, hogy az új tanítványaink legjobb ha kint gyakorolnak. Miért? Mert az emelkedések számára valóban előnyös. Ha te nem kint gyakorolsz, ha te otthon gyakorolsz és megpróbálsz saját magad felismerni – természetesen felismerheted, de nagyon lassan. Ki nem akar állandóan előrehaladni? Ki nem akar amilyen gyorsan csak lehetséges emelkedni?

Kérdés: Ha csinálunk valamit, mi nem tudjuk, hogy meg kellene csinálnunk vagy sem. Hogyan irányítsuk magunkat a Zhen, Shan, Ren által ?

Mester: A valóságban nem úgy van, hogy valamit meg kell tenni vagy nem. Te nem tudod. Az emberek gyakran belebonyolódnak konkrét dolgokba és közben megpróbálják a jót és rosszat megítélni, és aztán nem tudják megítélni. Miért láthatok be én mindent az emberiség mai fejlődéséből

és miért magyarázhatok el mindent világosan? Mert nem vagyok benne. Ha kérdéseket vizsgálsz, nem kell még tovább eljárnod bennük és vizsgálnod őket, ha te benne vagy a konkrét dologban, nem tudod megítélni. Ki kell jöjj belőle és aztán megfigyelni, hogy lásd, megfelel-e vagy sem a Zhen, Shan, Ren-nek. Ha egy magát jól művelő ember, egy istenség, egy bódhiszattva teszi ezt a dolgot, akkor ők hogyan tennék ezt? Ha így gondolkozol, alighogy felmerül a helyes (összinte) gondolat, már tudod is.

Kérdés: *A bonyolult környezetben magasra művelődött emberek keletkeznek. A szárazföldi Kínában a környezet biztosan sokkal bonyolultabb, mint az USA-ban, a szárazföldi Kínában gyorsabban fog művelődni.*

Mester: Mind a kettő bonyolult, a bonyolultság útja és módja más. A szárazföldi Kínában élő embereknél az emberek közötti nézeteltérések az emberi szívre vonatkoztatva nagyon erősek. Nagyon harcolnak és egymást becsapják. Az USA-ban viszont nagyon erősen van szabotálva a kultúra a felszínen, a démon-természet nagyon erős. Ezért mind a két környezetben lehet művelődni.

Kérdés: *A légszennyezettség nagyon erős, ez nagy hátrányt jelent a művelésre?*

Mester: Nem, ez nem okozhat semmit a művelőinknek. Mivel a tested fokozatosan magas energiájú anyagokkal van helyettesítve, ezek a dolgok nem szennyezhetnek be.

Kérdés: *Fejlesztheti a művelés a külső környezetet, bezárólag a természettel, a társadalmi környezettel vagy a művelők környezetével és életterével, a jó és a Zhen, Shan, Ren irányába ?*

Mester: Megvan ez a hatása, csak alig észrevehető és nem könnyű látni. Minden, ami veled kapcsolatban van, alig észrevehetően változik. Kétféle változás létezik: Az egyiknél egyre jobban eltávolodik tőled; a másikonál egyre közelebb jön hozzád. Vagyis mind jobb lesz. Valami egyszerűen beléd rohan; ha nem megy, akkor neked rohan. Így lesz. A változások alig észrevehetőek.

Kérdés: *Tanár, végezetül mi a hatása a fél-lótusznak és a dupla-lótusznak a gyakorlásnál?*

Mester: Ennél létezik a művelés egyik tényezője, egy mechanizmus. Ebben a gyakorlatunkban a dupla-lótusz mechanizmusa – olyan, mint egy gépezet, ennek a gépezetnek a fogaskerekei így vannak beállítva és te mindenképpen máshogy akarod beállítani, így nem lehet előállítani semmit. De ez nincs abszolút így, mert egyeseknél létezik a fokozatos előrehaladás és emelkedés egy folyamata. Ha nem tudod megcsinálni a lótuszülést, gyakorolj nyugodtan tovább. Erre van elég módszerünk. Amilyen gyorsan csak lehetséges, be kell pótolod.

Kérdés: *Ha a lótuszülésnél nem tud lenyugodni és a „meditációt“ sem tudja elérni, ez azt jelenti, hogy egy nagyon alacsony szintje van és nem juthat magas szintekre.*

Mester: Ha te már a meditációba tudsz lépni, alighogy leülsz oda, akkor a te szinted már most nagyon magas. A könyvben ez már le van írva. Ha te valóban nem tudsz belépni a meditációba, akkor azokat a gondolatokat, amelyeket nem tudsz elnyomni, tartsd valaki másnak. Én mondom neked, a valóságban ők tulajdonképpen nem te vagy, hanem a születés után keletkezett gondolatok és a gondolati karmának egy keveréke. Tulajdonképpen te meditálni akarsz és lenyugodni, de ők miért nem nyugodnak le? Ők nem hallgatnak rád, akkor ők lehetnek te? A karma az, amelyik feljön. Ezért kell őket egy másvalakinek tekintsed. Miközben könnyedén veszed a ragaszkodást, idővel egyre könnyebb neked, hogy lenyugodjál, a szinted is emelkedik vele együtt.

Kérdés: *Ha a gyakorlásnál mindig alhatna, mit szól Ön ehhez? Aludni kell vagy ez a démonoktól jön? Vagy harcolni kell velük?*

Mester: Maga az alvás nem démon. Egy fajta tényező, hogy az ember ki kell pihenje magát; és ez is egy dolog, a világegyetem képződményének egyfajta tényezője. De egy művelő számára, ha te a művelésnél alszol, akkor lehet a démonok egyfajta hatása, nem hagyja, hogy műveld magad. Önmagában nem démon, ez a hatása lehet. De másféleképpen mondva arra szolgál, hogy az akaraterődöt erősítse. Az akaraterődöt nem te kell kiműveljed? Neked kell a saját akaratodat erősíteni. Elnyomni éppen azt jelenti, az akaratot erősíteni, és ez szintén művelés. Hogy a gyakorlásnál aludni akar, önmagában véve ez a gondolati karmának is a hatása.

Kérdés: *Csak azt akarom kérdezni, tulajdonképpen mi a csi-mechanizmus.*

Mester: A csi-mechanizmus egy fajta mozgó mechanizmus, amelyik a művelési energia nagyon mikroszkopikus anyagaiból van képezve, amelyeket az emberek nem láthatnak. Ennek a fajta mechanizmusnak van alakja (formája), de az emberek nem láthatják. Ha később egy bizonyos szintig művelte magát, és az égi szem relatív jól ki van nyitva, lehet látni. Olyan, mint egy szalag, egy fehér szalag, amelyik a testeden kívül köröz. Ámde kapcsolatban áll a Fálun-nal, amelyik az elixírmezőben található. Ha végzed a gyakorlatokat, állandóan erősödik. Minél erősebb, annál jobban segíti az automatikus gyakorlásodat. Ez azt jelenti, ha nem is végzed a gyakorlatokat, köröz. Segít neked az automatikus gyakorlásban. Mind az öt gyakorlatban, amelyeket átadtunk, léteznek ezek a fajta mechanizmusok, és mozgásban vannak. Ezért bár látod, hogy ülés közben nem mozogsz, de a tested mechanizmusai ide-oda mozognak, egy állandó átváltozásba vonják a testedet.

Kérdés: *Létezik a Fálun világban egy Fálun-dal?*

Mester: Ez olyan lenne, mint reklámot csinálni, mint csinálni valamit, ami az emberi érzésekből fakad. Hogyan lehetne a Fofá ilyen komolytalan?! Most az emberek a buddhákat emberként kezelik. De a buddhák összehasonlíthatatlanul nagyszerű istenségek. Ha korábban a Buddháról beszéltek, a határtalan tisztelet szíve emelkedett. De most kedve szerint beszél erről. A temetőben buddhák, bódhiszattvák és Mária figuráit vésik be, és ez egyszerűen a buddhák, bódhiszattvák és Mária semmibe vevése. Körülöttük mindenhol a halottak sírkövei. Az emberek nem tudják, mit csinálnak. Az emberek ezt igazán jónak találják, azt akarják hogy a buddhák, bódhiszattvák és Mária ügyeljenek fel a halottakra. Ez olyan, mintha az istenségeket vezényelnék. Nem úgy van? A valóságban mindezt az emberek bűnös gondolatai gondolták ki. Sok csigongnál olyasmit csinálnak, mint tánc és éneklés. Mi köze ennek a dolognak a műveléshez? Ezenkívül elősegíti az emberek ragaszkodását az érzelmekhez. Emberi gondolatokkal, emberi mentalitással tekintenek a buddhákra, taó-kra és istenségekre. A valóságban erről egyáltalán nem szabad emberi mentalitással gondolatokat teremteni. Csak ha nagyon jól művelted magad és éppenséggel egyetlen emberi gondolatod sincs, csupán akkor juthatsz el a beteljesedéshez.

Kérdés: *Mi egy tevékeny állapotban élünk és el kell távolítanunk a normál élet vágyakozásait. Így néha nem vagyok tisztában ezzel, és nagyon felidegesítem magam.*

Mester: Te azt gondold, hogy mi a művelésnél úgy találjuk, hogy úgy tűnik van egy bizonyos megértésünk a Fá-ról és emelkednünk kellene és néhány gondolatot eltávolítanunk. Mégis észrevesszük, hogy néhány gondolat még mindig ott van és aztán úgy tűnik, hogy ezáltal nagy gondban vagyunk: Hogyan vannak még mindig ilyen gondolataim? Nagyon ellentmondásosnak találjuk magunkat. Így van? Én mondom nektek, mikor legutolsó alkalommal beszéltem, már beszéltem erről; ha mi tehát minden emberi gondolatodat, ami a hétköznapi emberek között van neked és az életedet hétköznapi emberként fenntarthatja, teljesen eltávolítottuk volna, akkor még csak egyetlen egy napot sem tudnál maradni a hétköznapi emberek között. Mindegy hogy az emberek mit csinálnak, őket a ragaszkodás irányítja; nem tudnád elviselni az emberek egyetlen egy gondolatát és egyetlen egy érzületét sem. Te nem tudod, milyen érzés az, ha neked nincsenek meg azok a gondolataid és együtt vagy az emberekkel. Ezért, hogy lehetővé tegyük neked a művelést a hétköznapi emberek között, az átváltozás csak a beteljesülésnél fogja elérni az ember legfelszínesebb rétegét és minden ragaszkodás el lesz távolítva.

Kérdés: *Melyik világokba mennek a fehérek a beteljesülés után?*

Mester: Ez a kérdés már el lett magyarázva. Talán néhányan közülünk látják a „Zhuán Fálun“-ban, hogy minden a buddhák alakjával bír; néhányan látják az angol „Zhuán Fálun“-ban, hogy minden benne istenség, akik úgy vannak öltözve, mint Mária és Jézus, és akik a fehérek alakjával bírnak. Minden szónál így van. Bár látod, hogy te a mi Fálun Dáfá-nkat műveled – én mondtam, hogy mi a buddhista rendszerhez tartozunk, de amit én terjeszték, az egész világegyetem tulajdonsága, a világegyetem alapelve és a világegyetem törvénye (Fá-ja). Természetesen azok az istenségek is be vannak vonva. Vagyis ha valaki egy fehér és eljutott a beteljesüléshez, a művelési energia, amelyik a testén lett kiművelve, szintén a fehérek alakjával bír. A beteljesülés után a fehérek világába megy. A kisdedeknek, amelyeket kiművelnek, mindegyiknek szárnya van. Természetesen ez érvényes a taoista rendszerre is.

Kérdés: Hogyan fizetik vissza az ölés karmáját?

Mester: A tanulóink közül nagyon sokan ütköztek valami veszélyes dologba a művelés közben, elütötte őket egy autó vagy leestek a magasból és így tovább. Azután a tanítványaink nagyon örültek a szívükben, ez megérte az örömet. Természetesen, én a Törvényben (Fá-ban) mondtam, hogy ez ahhoz hasonlít, hogy nagyon nagy karmát vagy akár életet, amellyel tartozott, visszafizetted. Ha te valóban visszafizetted azt az életet, valóban el lesz távolítva a neved a pokolból, mert már visszafizetted azt az életet.

A valóságban ne gondold úgy, hogy az összeütközésnél veled semmi sem történt. Egy Te közüled viszont valóban meghalt, egy Te, amelyik karmából volt alkotva. Ezenkívül a testén léteznek azok a gondolatok, amelyek a te rossz karmádból vannak alkotva, van szíve és végtagjai, és ő ennél (az esetenél) meghalt, ő teljes egészében karmából van alkotva. Mi egy ilyen nagy jó dolgot tettünk meg számodra, ilyen nagy karmát távolítottunk el és arra használtuk, hogy az életet visszafizessük – senki más nem csinál ilyesmit. Csak mert művelni tudod magad, tesszük meg ezt. Ha erről tudomást szereztek, nem tudjátok, milyen hálások kell legyetek velem szemben.

Kérdés: Hogyan jutunk el a beteljesüléshez?

Mester: A mi Törvényünk (Fá-nk) ezen sorát éppen azért terjesztjük, hogy az ember benti-jét buddha-té alakítsuk, mi éppen pontosan ezt az utat járjuk; mi nem járjuk a nirvána útját, vagy egy fénysugárrá való átváltozását, mi a taoista rendszer azon módszerét sem használjuk, amelynél egy bambuszbotot emberré változtatnak és a koporsóba helyezik – vagyis a „Holttest megváltása“ módszerét. Mi nyíltan és őszintén hagyjuk, hogy az emberek lássák, hogy a beteljesedéshez jutsz, mert a tested már átváltozott.

Kérdés: A Tanár azt mondja, hogy, ha valaki a hétköznapi emberek között műveli magát, jól kell végezze a hétköznapi emberek munkáját ... Szeretnék egy munkát találni, amelyikbe nem kell túl sok időt fektessek és amit már jól tudok csinálni. És aztán a művelésbe fektetem az időt.

Mester: Nekünk mindegyikünknek megvan ez a gondolatunk, mindenki akar egy picit lazább munkát találni, úgy hogy nagyon is sok idő maradjon a művelésre és talán a munkát se végezze rosszul. A gondolatok végül is gondolatok. Az ok talán abból az elgondolásból jön, hogy művelni akarja magát. De sokszor van úgy, hogy nem lehet mindent valóra váltani, úgy ahogyan mi elképzeljük. Mert mindenki helyzete más. Míg nem nagyon ragaszkodsz hozzá és nem feltétlenül akarsz úgy csinálni, a Fá-testem (fashen-em) mindent nagyon jól el fog rendezni a számodra. A szokványos munkánál éppen úgy lehet művelődni.

Kérdés: Némelyek úgy találják, hogy más, mikor a „Zhuán Fálun“-t az ókínai írásjelekkel vagy a leegyszerűsített írásjelekkel olvassák; más érzése van.

Mester: Látszólag nincs így, egyformák kell legyenek. De egyvalamit: A „kulturális forradalom“ után a szárazföldi Kínában nagyon megváltoztak az emberek gondolatai. És a tajvániaknak és a külföldi kínaiaknak, Délkelet-Ázsia más vidékeiről, a gondolatai ezen a területen picit másabbak. Neked talán könnyen eszedbe jutnak a korábbi nézeteid a „Zhuán Fálun“ ókínai írásjelekkel történő olvasásakor? Alighogy a leegyszerűsített írásjelekkel olvasod, úgy találod, hogy ez össze van fonódva Kína ezen oda nem illő dolgaival. A valóságban ez egy fajta akadály a szívedben.

Kérdés: Néha olvasásnál nem akarom a „Zhuán Fálun“-t letenni a kezemből, és a gyakorlatokat sem akarom csinálni.

Mester: Ha az olvasásnál nem akarsz a „Zhuán Fálun“-t letenni a kezedből, akkor olvasd csak tovább. Ez nem tesz semmit. Rendben van, még akkor is ha későbbre tolod el a gyakorlatokra szánt időt. A könyvet többet olvasni egy jó dolog, a Törvény (Fá) tanulása a fődolog.

Szójegyzék

Amitábha	szanszkrit, egy buddha neve, a Szukhávati-világ irányítója
Arhát	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Benti	szó szerint: „tulajdonképpeni test“; Egy összefoglaló kifejezés az alacsony szinteken való művelésnél, a különböző dimenziókban levő testekre vonatkozik, bezárólag a hús-vér testtel
Bódhiszattva	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Dáfá	nagy Fá, a nagy kozmikus Törvény
Dao (Tao)	hagyományosan „Tao“-ként van lefordítva - Út - taoizmus - a legmagasabb igazság, amiről a taoista rendszerben beszélnek - a dao (tao), egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a Taót
De	erény, egyfajta fehér anyag egy másik dimenzióban
Fá	Törvény, a kozmikus Törvény; a budhizmusban „Dharmá“-nak hívják
Fálun	a Fá kereke, egy intelligens lény, a Fálun Dáfá szimbóluma
Fashen (Fá-test)	a Fá teste, amelyik művelési energiából és Fá-ból van összeállítva
Fofá	szó szerint: „Buddha Fá“, a világegyetem legmagasabb igazsága
Han-tartomány	a hagyományos kínaiak „Han-emberek“-nek lettek nevezve, miközben a Han-terület körül sok kisebbség létezett
Jie	- a Buddha számjegye, egy nagyon hosszú időköz, két milliárd évnél felel meg - nehézségek vagy katasztrófák, amelyek egy bizonyos idő után egy egyedülálló embernél vagy az egész társadalomban vagy egy még nagyobb területen lépnek fel
Karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
Kasaya	a buddhisták öltözete
Nirvána	szanszkrit, a szerzetesek halála. A hús-vér test le van vetve és az őszellem művelési energiával a mennybe jut
Qi (csi)	formátlan, alaktalan anyag
Qigong (csigong)	egy modern kifejezés a hagyományos művelésre
Ren	Türelem, Tűrés, Tolerancia, Türelmesség
Reinkarnáció	az újraszületés, amiről a buddhista rendszerben beszélnek
Shan	Könyörületesség, Jóságosság
Szukhávati-világ	a nyugati paradicsom, egy mennyország Buddha Amitábha igazgatása alatt
Tathágata	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben

Tang Seng	egy ismert szerzetes a Tang-dinasztiából (618-907 Kr. u.), tulajdonképpen Xuan Zang-nak hívták. Indiába ment, hogy elhozza a buddhista szútrákat. Az ő naplója szolgáltatja a témát a „Zarándokút nyugatra” című világhírű klasszikus regényhez
Xinxing	„a szív természete“, „a szív minősége“
Yang	a két oldal egyike, amelyik az ókínai taoista tanok szerint minden dologban bele van foglalva, a yin ellentéte. A hímnemű yangként van szemlélve
Yin	a két oldal másika, amelyik az ókínai taoista tanok szerint minden dologban bele van foglalva, a yang ellentéte. A nőnemű yinként van szemlélve
Zhen	Igazság, Igazságosság, az Igaz
Zhen, Shan, Ren	a világegyetem legmagasabb tulajdonságai, szó szerint: Igazságosság, Könyörületesség, Türelem

A fordítás az alábbi német változat alapján készült :

**Weitere Falun Dafa Bücher auf Deutsch
Falun Fofa (Fa-Erklärung in den USA)**

<http://www.falundafa.de/>

<http://www.falundafa.de/herunterladen/FaErklaerungInDenUSA1997.doc>

Megjegyzés: Ennek a cikknek a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a Fálun Gong és a Zhuán Fálun című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetőek:

<http://www.falundafa.org/hungarian/web-content/books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat eszközölünk a fordításon a minél jobb szövegűség és érthetőség érdekében